SRBISTIKA

Petko Nikolić Viduša

Kitchener, On, Canada, 2020.

Petko Nikolić Viduša,
čitač zapisa u godovima vremena.

Copyright © 2020. by Petko Nikolic

Ova publikacija u cjelini ili u dijelovima ne smije se umnožavati, preštampavati ili prenositi u bilo kojoj formi ili bilo kojim sredstvom bez dozvole autora, niti može biti na bilo koji drugi način ili bilo kojim drugim sredstvom distribuirano ili umnožavano bez odobrenja autora. Sva prava za objavljivanje ove knjige zadržava autor.

SADRŽAJ

Bez znanja nema mira ni slobode 7
Srbi i svetosavlje 9
Sveto Trojstvo 10
Šta je pravo krštenje 11
Veneti su Slavonci, tj. Slaveni ili Sloveni 15
Ben i Bennu 20
Bende i bendule 23
Bendis (Kota, Epona) na stećcima 25
Bak, baklja i bakar 29
Golubica Dahana je Marija 31
Bendis je Kota 33
Iris, perunika, sabljica ili božika 39
Suth, suton i sutra 41
Druid 42
Ar, zar i zarez 48
Ob je obal i obil 51
Ubavo devojče 54
Vera je istina i tačnost 55
NATO, mala Milica Rakić i SPC 56
Sila Siva 57
Silver i serebro 60
Kodovi Piramide i Amerika 61
Kvota, kvočka, Isus i broj 22 65
Lazar od Kelta do Srba 69
Hrišanstvo je prevara naroda 72
Petrovdan i Isusova crkva na stijeni 76
Judejski Pesah (Pasha) 80
◊ = Slava 83
Urna iz Viminacijuma 86
Ljeljo 88
Jaje 91
Velški Peron je Perun 91

Jerusalem: grad Sunca Ra 92
Isus je podižuće Sunce 95
Prvi krst u ikonografiji crkve 97
Kelti su Vlasi 98
Kelti su Selti 103
Sunce je Kel, Kelo i Kelt 106
Kelti Gali su Tračani 107
Porijeklo Grka 109
Najstarije svevideće oko 111
Prava ljudska priroda vaskrslog tijela 115
1. maj – srpski prehrišćanski praznik 116
Religija i politika: kontrola duha i tijela 118
I tuđinca sebi za Boga prihvatismo 120
Sveta Sofija je sova Iluminata 121
Ženska Sveta Trojica 130
Od Ješue do čipovanja čovječanstva 132
Šurovanje Vasilija Ostroškog sa papom 145
Logos 150
Med 155
“Crne rupe” su vrtlozi nebeske vode 156
U davnini stvori Bog nebo i zemlju 159
Srpsko “Bog” znači “Sunce” 162
Gob,goba, gobelj i gobelja 167
Srbi Tračani sve do 15. vijeka 169
Petroglif na Trškoj crkvi 169
Keltski dvoglavi orao sa Juhora 175
Paljenje lila 178
Od trojanskog idola do stećka 19. vijeka 179
Ankh iz Lepenskog vira 184
Ankh Lepenaca i ankh kod Travnika 187
Slovenski bog Stribor (Stribog) 188
Galsko “sora” je srpsko “zora” 193
Kornukopia je solarni simbol 197

Vremenski period stećaka 202
Tragom srpskog grba 205
Sunčevo ognjilo, a ne lunica (lunula) 209
Laži i crkva 215
Spor (ognjilo) – znak sa srpskog grba 216
Srpski grb: spor (ognjilo) 221
Slovenski Bog Prove je Bog Pravde 225
Porevit je Borevit i Svetovid 227
Spor je Sunce 232
Avala nije turska, već keltska riječ 233
Nigdje laži koliko u crkvi 235
Zapis župana Stroje 236
Isus je Sunce 237
Imena Ivan i Jovan nisu istog postanja 238
Irminsul 241
Ševusil 244
Kad je kraj postojećeg svijeta 245
Istina o Kupalu, Svetovidu ili Rodu 247
Vino pije Beli Vide 252
Ko je zvijer sa brojem 666 254
Duša, geometrija i Piramidini kodovi 262
Sunce In i Indra 264

BEZ ZNANJA NEMA MIRA NI SLOBODE

Kroz godine mijenjaju mišljena svijest u progresivnom ili regresivnom pravcu, ka umnom i duhovnom prosvjetljenju subjektivnog oslobađanja od nametnutih religijsko-političkih dresura dogmatsko kanalisanog mišljenja, dok drugi idu putem umnog i duhovnog zamračenja vlastitog porobljavanja kroz dresure dogmatski kanalisanog mišljenja.

Onih koji se utapaju u dogmatske religijske ideologije kao stubove svog ličnog, porodičnog i nacionalnog postojanja, njih se oslobađam, jer su nečim korumpirani izgubili pojam pojedinačnog i kolektivnog oslobađanja čovjeka kao bogolikog bića od dogmatskih religijsko-političkih okova srednjovijekovnih vračeva, lopova i zlikovaca. To oslobađanje moguće je ostvariti jedino prosvjetljenjem čovjekovog uma i duha znanjem i kreativnošću.

Nažalost, religijsko-politički vračevi, lopovi i zlikovci idu ruku pod ruku i njihov posao zatiranja znanja i prosvjetiteljstva napreduje sve više. U njihove kandže predaju roditelji djecu u predškolskom uzrastu i dogmatsko kanalisanje dječijih moždanih vijuga teče kroz osam godina osnovne i četiri godine srednje škole. Za sve te godine od predškolskog do zrele ljudske dobi, magijskim prevarama stvaraju se slijepi poslušnici vračeva, lopova i zlikovaca.

Nad nama su vremena u kojima će mnogi roditelji na nevoljama djece spoznati svoju zabludu i lukavo djelo vračeva, lopova i zlikovaca. Ali, poslije boja, koplje u trnje!

Fakultetlije ljube kapije i zidove hramova!? Zar je to intelektualac, akademac? Oni koji se trude za Savu i

služe mu, eto im korumpirana prosvjeta prosvjetitelja Save, eto im prodaja i kupovina diploma i eto im svetosavska vlast sa takvim diplomama i ordenima sv. Save. "Tražite i daće vam se," zapisaše u Pismu!

Toliko o "poštenju Srba" i korupciji kod Srba, tj. kupovanju ispita i diploma i svjetska konkurentnost u znanju. Nisu Zapadni poslodavci budale, znaju kakav je kvalitet znanja današnjih srpskih diplomaca.

Po svom predačkom nasljeđu mi smo dio istorije svijeta. Na stećcima i narodnim vezovima kod nas su baštinjeni simboli predani ljudima s početku svijeta pa sve do kraja 19. vijeka, ali smo sve to batalili i sve novom silom nam nametnutom crkvenom vjerom popišali.

Srpska usmena književnost, stvaralačko nadahnuće kojem su se divili najveći svjetski umovi 19. vijeka, protjerna je iz naših škola, iz naših domova, izbačena iz našeg uma, izbrisana iz naših duša.

Svoj kulturni i duhovni identitet danas nalazimo u judejskim bezvodnim pustinjama semitske mitologije, a svoju vlastitu smo popljuvali i govnima premazali kao zlo satansko djelo. I uz sve to busamo se u prsa nadvisujući jedan drugoga ko je veći Srbin i Srbenda.

Istinu smo u lažno Srbovanje utamničili da bismo judejske, grčke i vatikanske crkvene laži među nama i u nama na prijestolu božanske i svetačke slave ustoličili i naš opštenarodni moto danas je "Sve za laž, a laž ni za šta!"

I još nam je dobro kakvi smo postali, ali, bogme nam grdno prisjeda i tek će da zvekne naša zlatna ikona laži o naše prevarama, lažima i zabludama pomračene glave. Tek će da zvekne i već je silna osvetnička ruka srpskog Boga Pravde u zamahu!

SRBI I SVETOSAVLJE

Srbi treba da shvate istinu: nije sveti Sava svojim "svetosavljem" sačuvao Srbe od pokatoličavanja u vrijeme Nemanjića i islamizacije u vrijeme Turaka, nego je Srbe sačuvala srpska narodna vjera skupa sa srpskim običajima.

Postojanje pojmova stida, bruke i sramote pred ljudima i vlastitom savješću zbog moguće izdaje predaka, porodice, rodbine, sebe lično i svog naroda, to je sačuvalo Srbe. Jedan od srpskih prvih i najvećih etičkih kodeksa sve donedavno bio je: "A šta će reći narod?"

Pojam Srpstva u običnom narodu bio je narodna sabornost, sabornost u čuvanju svega od predaka naslijeđenog. Zato se ni grčko ortodoksno hrišćanstvo Nemanjino i Savino, ni papin rimokatolicizam, ni islam nisu moglo kolektivno potpuno ukorijeniti u duh Srba.

Neki Srbi nisu mogli istrpiti zlo i slomljeni su silom pritiska. Njihovo odstupanje od onog srpskog kodeksa "Šta će reći narod" ispoljio se na njihovom potomstvu u vidu psihopatske mržnje na Srbe i svoje srpske korijene i zato je poturica gori od Turčina, zato je ustaša pokatoličeni Srbin, a nije originalni Hrvat kajkavac

Osim toga, ni Turcima opšta islamizacija Srba nije bila u korist, jer izgubiše posjede, izgubiše poreze koje od muslimana po zakonima islama nisu smjeli uzimati. Kakav Sava, kakvo svetosavlje, otrijeznimo se!

Nemanja, Sava i ostali Nemanjići ognjem, mačem i krvlju utjerivali su u Srbe grko-ortodoksno svetosavlje koje se u duh i običaje Srba nikad potpuno nije primilo, a kad se potpuno primi, Srba više neće biti (termin "svetosavlje" izmislili su američko-engleski agenti unutar SPC početkom 30-tih godina 20. vijeka).

SVETO TROJSTVO

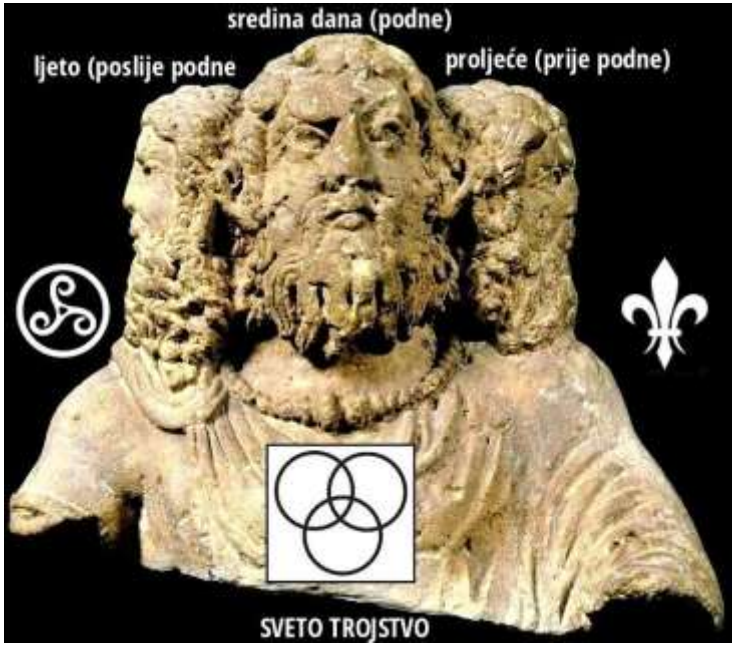

Sveto Trojstvo ili Sveta Trojica svih religija nastala su iz svešteničkih alegorijska priča običnom narodu, alegorijskih priča o ljetnom solsticiju, prvom danu ljeta, danu kad Sunce dostiže svoju najvišu godišnju tačku na zenitu sjevernog neba. U toj tački zamišljen je Sunčnev nebeski prestol, Božiji prestol, tkz. *sela*, *sedalo vremena* mjesto gdje tri boga sunca sele (sjede, sijele): bog proljeća, bog ljeta i vrhovni bog neba i vremena kao njihov otac.

Oduvijek je vladalački staleži sakrivao znanje od naroda, a vrhunac tog sakrivanja je spaljivanje Aleksandrijske biblioteke od strane crkve 391. godine. Znanje je proglašeno neprijateljem Boga, vjere i cara, a bavljenje naukom kažnjavano je smrću.

ŠTA JE PRAVO KRŠTENJE

U Bibliji Staroga zavjeta piše kako je Gospod naredio Mojsiju da nakon osvajanja hananskih gradova, nakon pljačke ratnog plijena da postupi ovako:

"Zlato, srebro, bronzu, gvožđe, kalaj i olovo, što god podnosi vatru, propustite kroz vatru, i očistiće se, ali pošto se očisti vodom očišćenja; a što god ne podnosi vatru, propustite kroz vodu." (4. Moj. 31, 22-23)

Dakle sve što je otporno na vatru da se propusti kroz vatru, tj. da se izvrši dezinfekcija vatrom, ali prije to-ga treba da se propusti kroz tkz. "vodu očišćenja." To je voda kojoj se dodavao pepeo iz ritualnog spaljivanja krave, kedrovog drveta, miloduha i crvenog prediva. Što ostane iza spaljivanja, onda ovako:

"A čist čovjek neka pokupi pepeo od junice i izruči ga iza okola na čisto mjesto, da se čuva zboru sinova Izrailjevijeh za vodu očišćenja; to je žrtva za grijeh." (4. Moj. 19, 9)

Vodi se doda taj pepeo (lug) i eto vode očišćenja, tj. voda za dezinfekciju što je neka vrsta okultne lukšije.

Isus je objasnio da Jovanov način KRŠTENJA nije pravo KRŠTENJE, već se pravim krštenjem čovjek "ponovo rađa":

"Zaista, zaista ti kažem: ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u Carstvo Božije?" (Jovan, 3:5)

Drugo rođenje je ono kad za nekoga u pozitivnom smislu kažemo:" Preporodio se!"

Govore da je etimološko porijeklo "grčke" riječi BAPTISMA (βάπτισμα, gr.) nepoznato, pa tu "grčku" riječ prevode kao "duboko porinuće". Međutim, u nekim indo-arijskim jezicima postoji riječ BĀP i znači OTAC.

Na gujarati jeziku BĀPA je OTAC, što je na hindu i prakritu i BĀP [1]. To isto znači staro internacionalno BAB, BABO:

BĀP > BAPTISMA (βάπτισμα, gr.) bukvalno znači biti kao BAB, BĀP (Otac), što je po učenju crkve PO-OČENJE, iako su svi ljudi djeca Božija:

„Budite dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!“ (Matej, 5,48)

Ali, u srpskom ne postoji riječ BAPTIZAM nego KRŠ-TENJE. Ritual krštenja jeste isti, ali se značenje ovih riječi potpuno razlikuje. Srpsko KRŠTENJE potiče od riječi KRST koja je postanjem od starijeg KREST, a KREST je izvedena od KRES i to je VATRA.

Dakle KRŠTENJE po srpskoj riječi znači PRO-PUSTITI KROZ VATRU baš onako kako u Starom zavjetu Jehova zapovijeda Mojsiju za metal i sve što je otporno na vatru. Kod Srba i danas postoji vjerovanje da je preskakanje kroz KRES dobro za fizičko i duhovno očišćenje, odnosno je to bilo srpsko prehrišćanske KRŠTENJE. U nekim krajevima čak i stoku radi njenog zdravlja prevode preko vatre. Ovakav vid očišćenja, tj. krštenja, judejski Jahve strogo zabranjuje Mojsiju (5. Moj. 18, 10-12)

U hrišćanskom krštenju kao očišćenju nema vatre, nego se krštenje, u smislu dihovnog očišćenju, obavlja vodom. Ali tu je Sveti Duh u vidu goluba, a riječ GOLUB potiče od KOL + UB. KOL je osnova riječi KOLO: KÓ-LO je SUNCE, srpski KOLEDO u čiju se SLAVU peče SLAVSKI KOLAČ. Sumersko UB znači PRSTEN [2], dok keltsko (gaelik) UB znači DRAŽ, MAGIČNOST, ZANOS, ŠARM kojim plijeni UBAVO devojče [3]:

KOL + UB > KOLUB > GOLUB

Pri krštenju Isusa Jovan Krstitelj kaže da je iznad Isusa vidio bijelog GOLUBA (Luka, 3, 22). Oko glava svetaca slika se SJAJNI OREOL, ponekad samo u vidu SJAJNOG PRSTENA iznad glave, jedino na Isusovom oreolu ima KRST, tj. KREST, odnosno KRES što je u krajnjem smislu VATRA, tj. SUNCE. Isus je raspet na KRSTU i prikazan je u ikonografiji kao NA KRSTU RASPETO SUNCE, tj. na KRESU. Taj KRST ili KREST je Sunčev pravac kretanja istok-zapad (poprečna greda) i kretanje sjever-jug (jug-sjever) kao vertikalna greda.

"Koji uzveruje i krsti se, spasiće se; a ko ne vjeruje osudiće se." (Mar.16, 16)

I šta je krštenje kao misterija crkve? To treba da bude duhovno očišćenje, prosvjetljenje duše i uma, iliuminacija kao prva crkvena inicijacija.

Da li će se spasiti samo oni koji su se crkvenim ritualom krstili, a žive bezbožno? Naravno da neće, već treba de se duhovno usavršavaju jačajući svoje prosvjetljenje kroz pobožne vrline, jer je svaki čovjek svoj Hrist, svoj Spasitelj:

"Neće svaki koji mi govori: Gospode! Gospode! Ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji Oca mog koji je na nebesima." (Mat. 7, 21)

To je Isus ispričao kroz priču o posuđenim talentima: one sluge što su gospodaru vratili više no što im je pozajmio, oni su kod njega stekli veliku čast, a onaj što je vratio ono istu sumu koju je dobio na zajam, njemu je gospodar uzeo i to što ima i dao ga na muke "gdje je plač i škrgut zuba". (Matej, 25, 14-30)

Pravi smisao krštenja crkva je sakrila od vjernika proglašivsi svoj vidljivi ritual kao uslovni spasonosni

čin, a ne kao prvu stepenicu umnog i duhovnog prosvjetljenja od koje čovjek treba da stremi usponu ka božanskom savršentvu kao duhovnom rastu nakon krštenja kao kao drugog rođenja:

„Budite dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!“ (Matej, 5,48)

Umno i duhovno prosvjetljenje je čovjekov KRST, tj. KREST čovjekov, tj. SJAJ POBOŽNOSTI:

“Ko hoće da ide za mnom neka uzme krst svoj i neka ide za mnom.” (Matej, 16, 24)

Da li je crkveni ritualni čin krštenja uslov spasenja? Ne, sam po sebi nije, jer svako, bio hrišćanin ili nehrišćnin, može da uzrasta u vrlinama prave pobožnosti. A šta je prava pobožnost? To je nečinjenje zla, činjenje dobra svemu i svačemu, a najviše ljudima.

.....

[1] R. L. Turner, A Comparative Dictionary of the Indo-Aryan Language; Volume 1, Motilal Banarsidass Publishers Private Limited, Delhi, 2008, pg. 520. ISBN 978-81-208-1661-9

[2] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy; Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 340.

[3] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 988.

VENETI SU SLAVONCI, TJ. SLAVENI ILI SLOVENI

Kao saveznike Trojanaca Homer u "Ilijadi" spominje paflagonijske ENETE pod imenom Ένετοί [1]. Ime najranije spomenutih Ilira je VENETI, Herodotovi ENETI (Ἐνετοὺς) [2]. Tri vijeka nakon Herodota Cezar spominje keltske VENETE [3] sa njihovom zemljom Venecijom (Venetia) u Armorici, na jugozapadnoj obali današnje Francuske [4].

Osnova u imenu VENETI je VEN, VENE. Kod većine Slovena stari naziv za zvijezdu Danicu je VENERA (latinski: VENUS); kod Čeha i Slovaka je VENUŠA, samo je uticajem Rimokatoličke crkve kod Poljaka latinsko WENUS. Pošto je VENERA ženskog roda, muški rod je VENER i to je SUNCE:

“Ven (sunce), Vena, mjesec, hindu riječ." [5]

"Što se tiče samih Veneta, ne može se ne primijetiti da tri plemena ili naroda s ovim imenom susrećemo i u drugim dijelovima svijeta, osim onih u Italiji, to jest galskog plemena Veneta na obali Armorike; Venedi ili Veneti kod Tacita, sarmatsko ili slavonsko pleme na obalama Baltika i Heneti ili Eneti, čije se postojanje

spominje u Paflagoniji u doba Homera (Ilijada, ii, 85)." [6]

"S druge strane, postojanje pleména ili naroda na južnim obalama Baltika, koji su bili poznata Rimljanima (preko njihovih germanskih susjeda) kao Venedi ili Veneti, ime očigledno isto imenu Vendi ili Vends, pod kojima je slavonska rasa u cjelini bila poznata Germanima, doveli bi nas do toga da talijanske Venete također smatramo mogućim slavonskim plemenom; ovo se čini u cjelini najpouzdanijom pretpostavkom." [7]

Da se podsjetimo šta je VEN: “Ven (sunce), Vena, mjesec, hindu riječ."

Sanskritsko VEN znači TEŽITI VAN (KA SVJEŽEM VAZDUHU), a znači još IĆI i BOGOSLUŽBA [8]. Dakle je u sanskritu VEN, u srpskom VAN: VEN = VAN.

Englesko WEND znači IĆI [9]. Islandsko VENDA, holandsko WENDEN, švedsko VANDA, dansko VENDE, gotsko WANDJAN, njemačko WENDEN je OKRETAJ i sve je postalo od VINDA [10] i to je srpsko ikavsko VINTA, sinonim za VENAC ili ikavsko VINAC: KOLOTURA, KOLOVRAT, KOLOVRT, tj. SVASTIKA. Još kod Srba i Hrvata postoje vlastita imena VENKO, VENKA, VINKO i VINKA.

Uspomena na tračansku boginju BENDIS još postoji u srpskoj riječi BENDATI, što znači PRIZNAVATI, CIJENITI, POŠTIVATI [11]. Egipatsko BEN je ȦMEN [12], ȦMEN je ZMIJA-BOG, LAV-BOG i BAK-BOG ili BIK-BOG [13]. Egipatsko BENU je PTICA-BOG, sveta bogu RA i OZIRISU [14] i poistovije ćuje se sa VENEROM [15], jer ptica BENU stvara samu sebe i pojavljuje se svakog jutra [16]. Grci su je dovodili u vezu sa FENIKSOM [17].

Rekosmo da je egipatsko BEN je isto što i ĀMEN sa značenjima ZMIJA-BOG, LAV-BOG i BAK-BOG ili BIK-BOG i sve to je VRIJEME, gospodar vremena je SUNCE.

Egipatsko BENU je PTICA-BOG, sveta bogu RA i OZIRISU, dakle SUNCU. BENU je poistovijećena sa VENEROM koja se pojavljuje svakog jutra i ona je tračanska BENDIS. Ona je boginja ČASTI, LJUBAVI i MILOŠTE i zato današnje srpsko BENDATI znači POŠTIVATI, CIJENITI, BITI U MILOSTI, VOLJETI. Dakle je BEN = VEN = VAN = SUNCE. BENDIS je VENERA, SUNCE je BEN.

I pratimo sad ovo: sanskritsko VEN znači TEŽITI VAN (PREMA SVJEŽEM VAZDUHU), a znači još IĆI i BOGOSLUŽBA. Latinsko VĔNĔROR znači OBOŽAVATAM, BOGOSLUŽIM [18]. VĔNĔROR je postalo od VENUS. Etimolozi latinskog nagađaju od čega potiče latinsko VENUS govoreći da bi to moglo biti od grčkog ἐνοράω [19], ili od ἐνοράωμαι, ili je od grčkog ἐνορῶμαι [20], a sva značenja ovig grčkih riječi vezana su za GLEDATI, NADGLEDATI, OSMATRATI; DIZATI SE, USTAJATI [21]. Svašta pretpostavljaju, samo neće da priznaju istinu i da kažu ono što je tačnije: to je od slavonskog, slovenskog, slovenskog ili tračanskog VEN sa bukvalnim značenjem SJAJ, SLAVA, SUNCE, jer VEN u VENAC je SLAVA, SJAJ, SVJETLOST. Najveća svjetlost je SUNCE koroz koje se blagodaću projavljuje NEVIDLJIVI BOG.

Bretoni su keltskog porijekla. Bretonsko BEN je DRŽAČ, OSNOVA, TEMELJ. Bretonsko BENARY je ZAUVIJEK, BENES je BLAGOSLOV [22]. Sve dakle ono što se prvenstveno odnosi na SUNCE i na BOGA.

Velšani ili Kumri direktni su potomci tračkih Briga sa balkanskih brigova. Velško BEN znači PREPUN ŽIVOTA [23] i to je SUNCE, BOG. Velško WENER ili GWENER (izgovara se VENER i GVENER) je JUTARNJA ZVIJEZDA, VENERA, DANICA [24]. Velško GWYN (GVIN) je BIJEL [25], a to isto znači i velško GWÈN [26].

U VEN je EN: velško EN je NAČELO ŽIVOTA, SUŠTINA, ŽIVOT [27] = SUNCE, BOG.

Da su izvorni Grci porijeklom iz Egipta svjedoči starogrčko HEN u imenu VENETI:

a) Ένετοί = HENETOI,
b) Ένετοὺς = HENETOIS

Egipatsko HEN je ZNAK ili BEN, BELEG, BILIG, a znači još SIGNAL i MJERA [28]: Sunce je ZNAK DANA, SIGNAL VREMENA i MJERA VREMENA.

Hebrejsko BEN, sa značenjem SIN, grčki napisano kao βεν može na latinski da se prevodi i kao BEN i kao VEN, te biblijsko grčko Βενιαμίν jedni prevode kao BENJAMIN, drugi kao VENJAMIN: BEN = VEN.

I da zaključimo: BEN = VEN = VAN = SUNCE. VENETI su SUNČANI, SJAJNI, SLAVNI, SLAVENI.

……

[1] Homer, Ilijada; 2, 9.

[2] Herodot, I; 196.

[3] Caesar, De Bello Gallico, Book III; 9.

[4] Ib., Book II; 34.

[5] Dunlap, S. F. (Samuel Fales), The origin of ancient names of countries, cities, individuals, and gods; Cambridge, Metcalf and Company, 1856, p. 25.

[6] William Smith, Dictionary of Greek and Roman

Geography, Vol. II; Boston: Little, Brown and Co., 1870, p. 1272.

[7] Ib., p. 1273.

[8] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1018.

[9] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 703.

[10] Ib.

[11] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 137.

[12] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I; London, John Murray, 1920, p. 216.

[13] Ib., p. 53.

[14] Ib., p. 218

[15] Ib.

[16] Ib.

[17] Ib.

[18] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 500.

[19] Ib.

[20] Ib.

[21] John Groves, A Greek and English dictionary; Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 206.

[22] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 22.

[23] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 155.

[24] Thomas Jones, An English and Welsh Dictionary; Denbigh, Printed by Thomas Gee, 1811, p. 292.

[25] Ib., p. 491.

[26] Titus Lewis, A Welsh-English dictionary; Charmarten, Printed by J. Ewans, 1815, p. 155.

[27] William Richards, Welsh and English Dictionary; Caerfyrddin: Published by Ewan Jones, 1832, p. 131.

[28] E. A. Wallis Budge, Ib., p. 448.

BEN I BENNU

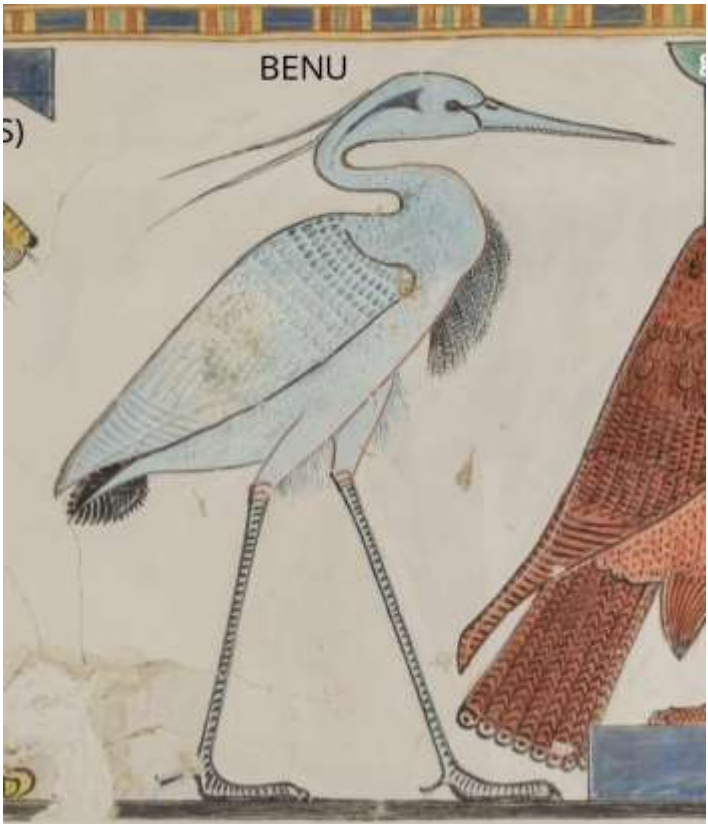

Egipatska sveta ptica benu (čaplja, Ardea cinerea).

BEN je BILJEG na tijelu. Skok tvrdi da je to turcizam [1], ali ne kaže da je BEN u nazivu BENECI koji on navodi:

“**Benei**, gen. -**etaka** m pl. (13. —17. v., Rijeka, leksikografi, historijski spomenici) = *Beneće*, gen. *Benei* f pl. (Vodice i u ostalim dijalektima Slovinaca), toponim, etnik na *-janin Benečanin* m prema *Benečanka.* (Vodice i u ostalim dijalektima Slovinaca), toponim, etnik na *-janin Benečanin* m prema *Benečanka* f, odatle pridjev na *-bsk benečanski*, od pl. stvoren singular *Benetak*, odatle pridjev *benetački* (1349. drevo *benetbSkd*) prema lat. *Veneticus* > *Benetik*, na *-anac Benetanac*, gen. *-anca*.” [2]

Dakle je BEN u BENECI, BENEĆE, BENEĆANIN isto što i VEN u VENECI, VENEĆI, VENEČANIN, VENEČANKA. Godine 1409. područje BENKOVCA kod ZADRA postaje granična zona Republike Venecije: BENKOVAC = VENKOVAC: BEN = VEN.

Sva vlastita imena sa osnovom BEN, kao BENEDIKT, BENEŠ znace sto i latinsko i talijansko BENE sa značenjem DOBAR, POŠTOVAN, BLAGOSLOVEN [3], jer je BEN značenjem isto što i VEN:

“Ven (sunce), Vena, mjesec, hindu riječ." [4]

Egipatsko BEN je ȦMEN [5], ȦMEN je ZMIJA-BOG, LAV-BOG i BAK-BOG ili BIK-BOG [6]. Egipatsko BENU je PTICA-BOG, sveta bogu RA i OZIRISU [7] i poistovije ćuje se sa VENEROM [8], jer ptica BENU stvara samu sebe i pojavljuje se svakog jutra [9]. Grci su je dovodili u vezu sa FENIKSOM [10].

Englesko BEN, koje znaci VRHUNAC, VRH, pretpostavljaju da potice od starokeltskog BENDO [11], sto je u imenu tracanske boginje BENDIS.

Velško BEN znači PREPUN ŽIVOTA [12] i to je SUNCE, BOG. Osnova u BEN je EN: velško EN je NAČELO ŽIVOTA, SUŠTINA, ŽIVOT [13] i to kao ishodiste ne moze biti nista drugo vec SUNCE, BOG.

Po čemu je BENZIN dobio ime? Dobio je po osnovi BEN jer je ZAPALJIV, PLAMTEĆI. Englesko BENT znaci PRODUŽIVATI, IZDUŽIVATI; KRUŽNI OBLIK, SAVIJENJE, SPUŠTANJE, SILAZAK [14]. To je Sunce sa svojim zrakama opisano od izlaska do zalaska.

Egipatsko božanstvo sunca, stvaranja i novog rađanja BENNU prikazano je u liku sive čaplje (Ardea cinerea) koja na glavi ima dva dugačka izdužena pera. Ta dva pera su ZNAK, BEN, a BEN je VEN, VEN je SUNCE. Zbog ta dva pera ovu vrstu čaplje nazvali su BENNU, što znači NALIK NA BEN; ZRAKAST.

Bretoni su keltskog porijekla. Bretonsko BEN je DRŽAČ, OSNOVA, TEMELJ. Bretonsko BENARY je ZAUVIJEK, BENES je BLAGOSLOV [15]. Sve dakle ono što se prvenstveno odnosi na SUNCE i na BOGA.

.....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 137.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Dunlap, S. F. (Samuel Fales), The origin of ancient names of countries, cities, individuals, and gods; Cambridge, Metcalf and Company, 1856, p. 25.

[5] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I; London, John Murray, 1920, p. 216.

[6] Ib., p. 53.

[7] Ib., p. 218

[8] Ib.

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] James Augustus Henry Murray, A New English Dictionary on Historical Principles; Oxford: The Clarendon Press, 1888, p. 795.

[12] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 155.

[13] William Richards, Welsh and English Dictionary: Geiriadur Cymraeg a Saeseneg; Caerfyrddin: Published by Ewan Jones, 1832, p. 131.

[14] Dunlap, S. F. (Samuel Fales), Ib., p. 806.

[15] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 22.

BENDE I BENDULE

Srpsko BENDULE, ili krace BENDE, u narodnom govoru znači UŠI. Obrnuti trougao kod Egipćana je simbol Horusa, boga sunca proljetnog vremena. Horus je prikazivan kao SOKO, na egipatskom BÁK [1]. Od BÁK je srpsko BAK, BAKUS (Bahus, Dionizije), BAKLJA, BAKAR, BAKALAR (vrsta ribe).

Egipatsko BENNḤU znači ONO ŠTO IDE NASTRANU [2]. U bukvalnom smislu to su BENOVE UŠI, jer BEN (= VEN) je Sunce. Englesko BEN, koje znači VRHUNAC, VRH, pretpostavljaju da potiče od starokeltskog BENDO [3], što je u imenu trčake boginje BENDIS.

Egipatsko ḤUA je VIŠAK, ONO ŠTO PRETIČE [4], tj. ŠTRČI. U prenesenom smislu glava je Sunce, a UŠI

pretiču glavu i strče i zato su BENDULE ili BENDE istog smisla kao egipatsko BENNḤU, jer to IDU USTRANU.

Perun sa trokutastim bendama ili bendulama (srednjovijekovni stećak, Petrova crkva, Novi Pazar).

.....

[1] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I; London, John Murray, 1920, p. 216.

[2] Ib., p. 219.

[3] James Augustus Henry Murray, A New English Dictionary on Historical Principles; Oxford: The Clarendin Press, 1888, p. 795.

[4] Ib., p. 470.

BENDIS (KOTA, EPONA) NA STEĆCIMA

Tračanska boginja Bendis ili Kota, keltska Epona.

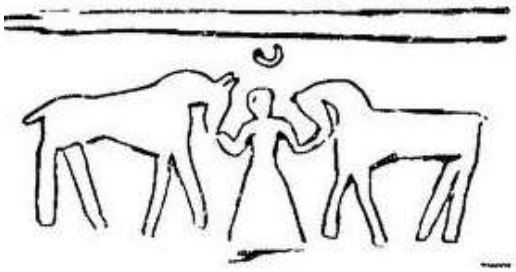

Stećak (Tarevo, Kladanj).

Kotis (Bendis,Epona) između Poluksa Kastora kao boga proljeća i boga ljeta na ljetni solsticij (2-3. v.n.e.)

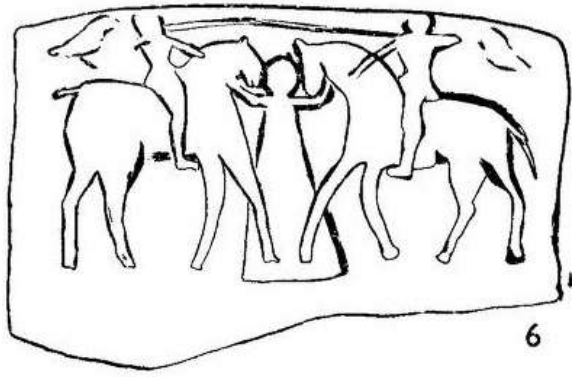

Kotis na stećku u Blidinju (Marian Wenzel, Ukrasni motivi na stećcima, Veselin Maslesa, Sarajevo, 1965, str. 387).

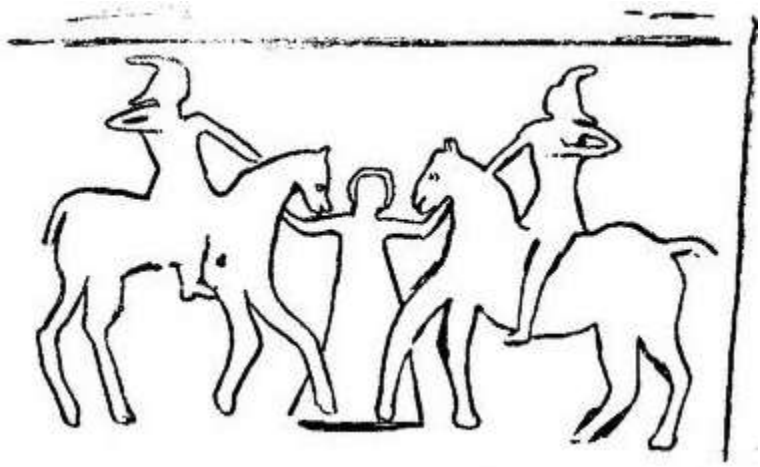

Kota, Bendis ili Epona na stećku u Toplici, Gornje Hrasno, Hutovo (Marian Wenzel, Ukrasni motivi na stećcima, Veselin Maslesa, Sarajevo, 1965, str. 387).

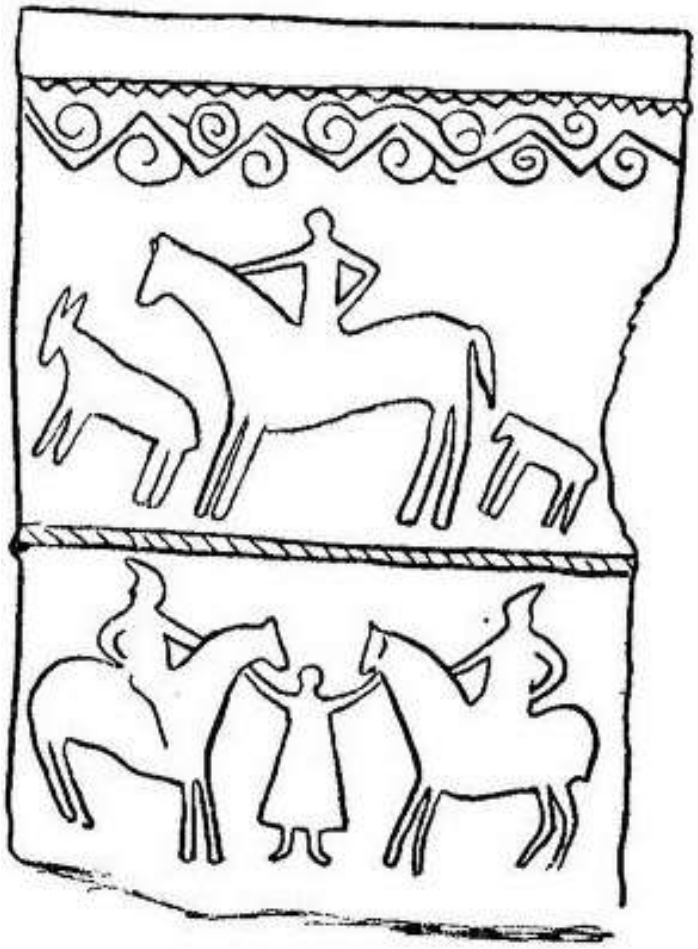

Kota, Bendis ili Epona na stećku u Brajevičima kod Gackog ((Marian Wenzel, Ukrasni motivi na stećcima, Veselin Maslesa, Sarajevo, 1965, str. 387).

Ako su ovi stećci iz srednjeg vijeka, onda su ih podizali pripadnici one prehrišćanske vjere čije motive vidimo i na tračanskim olovnim ikonama i na keltskim kamenim reljefima; ako stećci nisu iz srednjeg vijeka, onda pripadaju vremenu prije hrišćanstva.

BAK, BAKLJA I BAKAR

Dugodnevnica (egipatska freska).

Obrnuti trougao kod Egipćana je simbol Horusa, boga sunca proljetnog vremena. Horus je prikazivan kao SOKO. Na egipatskom SOKO je BÁK [1]. Od BÁK je srpsko BAK, BAKUS (Bahus, Dionizije), BAKLJA, BAKAR, BAKALAR. BAK znači VATRA, SILA, MOĆ.

Egipatski MIHA znaci MAGIČNOST, DIVOTA [2]; egipatski MĀḤ je DRŽAČ, FOSNA, SOHA [3];

Srpski MAH = TREN, BRZINA, VRIJEME

"Ovo **Y** ili oblik dvokuke može se vidjeti među drevnim egipatskim skulputrama montiran na istostranični trougao, ali ja se nisam susreo ni sa jednom eventualnom interpretacijom njegovog navodnog smisla, iako se čini da se povremeno koristi od strane masona." [4]

what is called "the great triad of the Gentiles;" that "the mystical symbol Y was also much esteemed from its allusion to the same triune God; the three distinct lines of which it is composed forming *one*, and the one is *three*: this was in effect the ineffable name of the Deity; the Tetractys of Pythagoras and the Tetragrammaton of the Jews."

The Y or bident form may be seen among the ancient Egyptian sculptures, mounted thus on an equilateral triangle:— but I have not met with any feasible interpretation of its supposed meaning, although it appears to be occasionally used by the Freemasons. Perhaps a little light

Znak **Y** (rašlje, raklje, račve) znači RA = SUNCE. Sanskritsko RA znači VATRA, TOPLOTA, LJUBAV, UŽITAK, DAVANJE, SJAJ, BLJESAK, ZLATO [5]. RA je jedno od najstarijih imena Sunca: RA je egipatski BOG SUNCA.

Egipatski hijeroglif **Y** znači ĀB:

"AB znači "otac", slično hebrejskom "ab". Često se nalazi u složenicama Ab-el, Ab-on, Ab-or." [6]

BÁK + RA > BÁKRA = VATRA = SUNCE = OTAC

RA = AB = SUNCE = OTAC = OGANJ

"Bog je oganj koji sažiže." (Jev. 12, 29)

.....

[1] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I; London, John Murray, 1920, p. 216.

[2] Ib., p. 292.

[3] Ib., p. 284.

[4] John E. Dove, On Geometrical and other Symbols; The Builder, Volume 21, April 4, 1863, p. 245.

[5] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 859.

[6] Jacob Bryant and William Holwell, A Mythological, Etymological, and Historical Dictionary; London, 1793, p.1.

GOLUBICA DAHANA JE MARIJA

Sanskritsko DAHANA znači VATRA, GORENJE, PALJENJE; GOLUB, GOLUBICA [1].

"Jedan od najtačnijih zaključaka komparativne mitologije je poistovjećivanje Homerovog ATENA s vedskim DAHANA, *zora*." [2]

Rasenska (etrurska) MENRVA je vedska DAHANA, ZORA [3], tj. DANA, DANICA.

Prepotopsko znanje i vjerovanje su sačuvani i predani ljudima nakon potopa. Nije Noje sačuvao samo članove svoje porodice i životinje, nego je sačuvao i znanje (knjige) prenio ih potomstvu nakon potopa. Tako se i obožavanja vinačnske boginje Nebeske Majke Dahane prenijelo iz prepotopskog u postoptopsko vrijeme, te od vremena kulture Lepenskog vira preko vinčanske kulture i vedske religije u raznim varijantama traje jedna te ista religija do današnjih vremena, religija u kojoj su prirodne energije i zakoni vremenskih zbivanja poistovijećeni sa Bogom.

Hrišćanstvo je samo kopija prehrišćanskih reiligija, jedan pokušaj da se prirodne energije i zakoni odjenu u Isusov ljudski lik koji je kasnije proglašen Bogom. Tako je hrišćanstvo totalna bezbožnost po pitanju vjere u Jednog Boga, jer je Bog potisnut i na Njegovo mjesto kao Bog ustoličen je Isus kao Bogočovjek, a Isusova mater Marija postala je Carica neba i Golubica, ono što je bila vinčanska Dahana 4000-5000 godina prije hrišćanstva. Evo iz pravoslavnoog Akatista Presvetoj Bogorodici:

"Raduj se, zvijezdo koja objavljuje Sunce!" (Ikos 1)

"Raduj se, jer si na neiskazan način rodila Svjetlost!" (Ikos 2)

"Raduj se, Majko Nezalazne Zvijezde!

Raduj se, zoro tajanstvenoga Dana!" (Ikos 5)

"Raduj se, presveta kolesnice Onoga koji počiva na Heruvimima!" (Ikos 8)

"Raduj se, zraku Duhovnog Sunca!

Raduj se, blistanje Nezalazne Svetlosti!" (Ikos 11)

Govori se o Mariji, a sve se odnosi na zvijezdu Dahinu (Danicu) i Sunce koje je prekriveno likom Isusa kao Duhovni Suncem. Ili ovo:

"…O, premilostiva i svečudna Carice umne svjetlosti, Ti si nam rodila Cara – Hrista Boga našeg, Životodavca svih, Tebe što je nebesko slavi, i što je zemljasko hvali. Ume anđelski; zvijezdo svetozarna; najsvetija među svetima; carice caricâ; vladarko svih tvari; …" (Pravoslavna "Molitva Presvetoj Bogorodici", odlomak)

Iz sljedećeg citata sve biva jasno:

“Djevice bogolika; nevjesto čista; palato Presvetog Duha; ognjeni prestole Cara nevidljivog; kivote nebeski; nositeljko Logosa Božijeg; kolesnice plamenolika; počivalište živoga Boga; neizrecivi sastave tijela Hristova; gnijezdo Orla nebeskog; ***grlice bogoglasna****;* ***golubice krotka****, tiha i nezlobiva;…”* (Pravoslavna “Molitva Presvetoj Bogorodici”, odlomak)

Vinčanska Dahina je sumerska Inana, asirska Ištar, egipatska Izis, hananska Aštar, … hrišćanska Marija. Eto sve crno na bijelo!

……...

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 473.

[2] Isaak Taylor, Etruscan Researches; London, Macmillan and Co., 1874, p. 135.

[3] Ib., p. 136.

BENDIS JE KOTA

U čast svoje boginje Minerve Rimljani su priređivali festival pod nazivom BENDĬDIA, grčki βενδίδια [1].

Rimska MINERVA je rasenska (etrurska) MENRVA ili MENERVA, grčka ATINA, vedska DAHANA i to je ZORA, DANA, DANICA.

Imena DANA, DANICA i ZORA odnose se na DAN, vrijeme Sunca, što znači i da imena ATENA, MINERVA i MENRVA također imaju isto značenje.

U grčkom ATINA (Ἀθῆναι) je resenska riječ TIN: TIN (TINI, TINIA, TINIJA) vrhovni je bog Rasena [2]. Trag i značenje njegovog imena nalazimo u srpskoj riječi TINJATI:

“**tinjati**, -nja impf. (Vuk, subjekt vatra) ‘slabo gorjeti, prestajali gorjeli’ prema pf. stmjati se (subject vatra).” [3]

Vuk u svom Rječniku bilježi:

“TINJANJE, n. das Glimmen, ignis gliscens. TINJATI, nja, v. impf. glimmen, glisco: tinja vatra.” [4]

Dakle TIN imenu ATINA daje značenje SJAJNA, VATRENA. To to treba da znači i latinsko MINERVA i rasensko MENRVA ili MENERVA, jer se radi o istoj boginji različitih imena.

U latinskom MINERVA osnova je MIN, ista osnova koja se nalazi u španskom MINARET od arapskog MANÁRAT SVIJEĆA, LAMPA, SVJETIONIK [5]. Latinsko MIN u MINERVA je ikavski oblik ekavskog MENRVA: MIN = MEN, jer je ikavsko MINA isto što i ekavsko MENA: pojava svjetlosti mladog Mjeseca.

Osnova MIN nalazi se u engleskom MIND (razum), jer je to umno PROSVJETLJENJE i povezano je sa MENTAL od latinskog MENS, što znači RAZUM. Hebrejsko MENORA znači SVIJEĆNJAK, tj. SVJETILO. Grčko ATINA, latinsko MINERVA i rasensko MENRVA znače isto: SJAJ, SVJETLOST.

Rekosmo da je rimska MINERVA, rasenska MENRVA, grčka ATINA i vedska DAHANA jedna ista boginja: sanskritsko, dakle vedsko, DAHANA znači VATRA, GORNJENJE, PALJENJE; GOLUB, GOLUBICA [6]:

"Jedan od najtačnijih zaključaka komparativne mitologije je poistovjećivanje Homerovog ATENA s vedskim DAHANA, 'zora'.” [7]

Rasenska MENRVA je vedska DAHANA, ZORA [8], tj. DANA, DANICA.

U čast boginje MINERVE Rimljani su priređivali festival pod nazivom BENDĬDIA, grčki βενδίδια, a ime praznika preuzeli su od Tračana koji su na taj praznik slavili svoju boginju BENDIS. Jesu li MINERVA i BENDIS ista boginja?

Na prvi pogled ime MINERVA nema nikakve veze sa nazivom BENDĬDIA, jer su to oblikom potpuno različite riječi, ali su i ovo istoznačne riječi i sve što znači ime MINERVA, to isto znači ime BENDĬDIA, jer je BEN = VEN:

“Ven (sunce), Vena, mjesec, hindu riječ." [9]

Egipatsko BENU je PTICA-BOG, sveta bogu RA i OZIRISU [10] i poistovijećuje se sa VENEROM [11], jer ptica BENU stvara samu sebe i pojavljuje se svakog jutra [12]. Grci su je dovodili u vezu sa FENIKSOM [13].

Velško BEN znači PREPUN ŽIVOTA [14] i to je SUNCE. Velško WENER ili GWENER (izgovara se VENER i GVENER) je JUTARNJA ZVIJEZDA, VENERA, DANICA [15]. Velško GWYN (GVIN) je BIJEL [16], a to isto znači i velško GWÈN [17].

Dakle TIN u grčkom ATINA, MIN u latinskom MINERVA, MEN u rasenskom MENRVA i BEN u tračanskom BENDIS imaju isto značenje: SJAJ, SVJETLOST i sve se odnosi na vinčansku i vedsku boginju DAHANU, tj. VENERU, DANICU.

Srpsko DAH u DAHANA znači ŽIVOT. ANA u DAHANA znači NEBESKA, jer sumersko AN znači VIS, NEBESA [18]. Po tome DAHANA znači DAH VISINE, VIS ŽIVOTA, DAH NEBESA, ŽIVOT NEBESA.

Pošto je DAHANA vedsko ime i sanskrit vedski jezik, da vidimo šta DAHANA znači u sanskritu:

a) DAH = PALJENJE, GORENJE, [19]
b) ANA = DAH, DISANJE [20]

Sanskritsko DANANA znači PALJENJE DAHA, GORENJE DAHA; VATRA ŽIVOTA, SVJETLO ŽIVOTA.

Da li se ime BENDIS značenjem podudara sa imenom DAHANA? Pogledajmo:

a) BĔNE (latinski) = DOBRO, LIJEPO [21]
b) BEN = VEN = SVJETLO, SJAJ
c) DĪS u latinskom DĪS PATER = BOG OTAC
d) DĪS (srpski) = DAH = ŽIVOT

BEN – DIS > BENDIS = SJAJ ŽIVOTA, SVJETLO ŽIVOTA:

1. BEN = VEN,
2. BENDIS = VENDIS,
3. BENDI = VENDI = SLOVENI

Tračanska BENDIS poznata je i pod imenom KOTA, KOTIS (starogrčki Κότυς). Šta ovo ime znači?

Sanskritsko KOṬA znači UTVRĐENJE, TVRĐAVA [22]. Uvijek su se utvrđenja gradila na KOTI, vojske se bore za KOTE, jer je KOTA VIS, VISINA, POLOŽAJ NA VISINI.

Pošto grčko Κότυς znači ŽENSKI DEMON, ZAŠTITNIK PIJANČENJA I RAZVRATA [23], jasno je da su proslave boginje BENDIS obavljane na VISOVIMA, tj. na KOTAMA, a suštna proslave je OPIJANJE uz NOĆNE ORGIJE, jer je BENDIS VENERA, zaštitnica ljubavi. Orgije u slavu grčkih bogova Grci su smatrali pobožnim, a tračanske, kao “varvarske”, Grcima su demonske, jer Grci nemaju riječ Κότυς za pojam “demon”.

KOT je KOTAC, boravište gdje noćivaju kokoši, jer tamo se postavljaju poprečni štapovi na koje se kokoši

penju kao na VISINU:

"Imenica *kotac* balkanska je riječ slavenskog podrijetla ...." [24]

Osnova KOT je u KOTAR, ograđeno i zaštićeno mjesto. Osnova KOT je u KOTAČ, KOTUR. Vođe nebeskog KOTAČA su KOTA i KOT, tj. VENERA i SUNCE. Havajsko KO je PUNOĆA, ISPUNJENJE [25], a velško CO (čitaj KO) znači KRUŽITI, OKRETATI [26]. Velšani su potomci Briga Tračana.

.....

[1] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 50.

[2] Massimo Pallottino, The Etruscans; Indiana University Press 1975 edition; first published by Ulrico Hoepli, Milan, 1942.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 472.

[4] Vuk S. Karadžić, Srpski rječnik istolkovan njemačkim i latinskim riječima; Beč, 1818, str. 763.

[5] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 368.

[6] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 473.

[7] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str. 425.

[8] Isaak Taylor, Etruscan Researches; London, Macmillan and Co., 1874, p. 135.

[9] Dunlap, S. F. (Samuel Fales), The origin of ancient names of countries, cities, individuals, and gods; Cambridge, Metcalf and Company, 1856, p. 25.

[10] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I; London, John Murray, 1920, p. 218

[11] Ib.

[12] Ib.

[13] Ib.

[14] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 155.

[15] Thomas Jones, An English and Welsh Dictionary; Denbigh, Printed by Thomas Gee, 1811, p. 292.

[16] Ib., p. 491.

[17] Titus Lewis, A Welsh-English dictionary; Charmarten, Printed by J. Ewans, 1815, p. 155.

[18] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy; Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 203.

[19] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 474.

[20] Ib., p. 24.

[21] Francis Edward Jackson Valpy, Ib., p. 50.

[22] Monier Monier-Williams, Ib., p. 312.

[23] James Donnegan, A New Greek and English Lexicon; Fourth Edition; London, 1842, p. 933.

[24] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str. 168.

[25] Lorrin Andrews, A Dictionary of the Hawaiian Language; Honolulu, Printed by Henry M. Whitney, 1865, p. 282.

[26] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 228.

IRIS, PERUNIKA, SABLJICA ILI BOŽIKA

Grčko ἶρις, latinsko IRIS, glasnik bogova, DUGA [1], postalo je, kažu, od IRID- nepoznatog korijena [2]. Lažu, korijen nije nepoznat!

Korijenska osnova u IRIS je IR. Starogaelik IR je LJUTNJA, GNJEV [3] i to je emotivna VATRA. Gaelik IRIS je BRONZA [4], a bronza je SJAJNA, ŽUTA.

IR je u bretonskom IRCH i velškom EIRA, EIRY i to je SNIJEG [5], a snijeg je BIJEL i to je boja najjačeg dnevnog Sunca. I gle: velško IR je ČISTO, FINO, ali je i GRUBO I PROBOJNO [6]. Velško IRAD je STRAST, VATRENOST, LJUTNJA, GNJEV [7].

Hebrejsko ĬR je OSMATRAČ. Osmatrač može da osmatra samo u OSVIJETLJENOM prostoru [8]. Neko osmatra javno, a neko tajno ZIRKA, dakle IR postoji i u srpskom ZIR, ZIRKATI.

Iz svih navedenih primjera da se zaključiti da je IR vezano za NEBO (glasnik bogova), za DUGU (svjetlost), za LJUTNJU i GNJEV (metafora vatre), za BRONZU (sjaj), za SNIJEG (bjelina), za ČISTO i FINO (sjaj), ali GRUBO i PROBOJNO (prži i progara), za STRAST (metafora vatre) i za OSMATRANJE (vid, svjetlost, dan). Šta bi to moglo biti sa svim ovim osobinama? To je VATRA, jer arapsko IRR [9] i arapsko IRĪS znače VATRA [10]: SUNCE je VATRA.

Sva navedena značenja ima sanskritsko IR: IĆI (nebom), RASTI (tokom dana i sezona), OTIĆI (pri

zalasku), ODUŠEVITI (pri izlasku), DONOSITI ŽIVOT, OŽIVLJAVATI [11]. Opet SUNCE!

IRIS je PERUNIKA, SABLJICA, BOŽIKA. Sanskritsko PERU je VATRA, SUNCE [12]. Sanskritsko SAVA je POKRETAČ, SUNCE [13], a SAVA je tračanski SABAZIOS, BOG SUNCA.

Sunce je ljudima bilo slika nevidljivog BOGA, pa je IRIS, PERUNIKA ili SABLJICA dobila još jedno ime: BOŽIKA.

I na kraju poenta: zašto nam čak i u uporednoj lingvistici lažu? Lažu po zadatku državnih cenzora, čuvara državnih ideologija i progonitelja istine sa zadatkom da ljude i narode drže u neznanju, jer imati znanje je imati moć. Zato je crkva, kao čuvar feudalne ideologije, spalila Aleksandrjsku biblioteku i caruje nad narodima do dana današnjeg, zato je Nemanja spalio sve srpske knjige do njegovog vremena i evo Nemanjin duh i danas feudalnim poretkom vlada nad Srbima.

.....

[1] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 302.

[2] Ib.

[3] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 335.

[4] Ib.

[5] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 226.

[6] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 255.

[7] Ib.

[8] Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 381.

[9] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; The Clarendon Press, Oxford, 1877, p. 31.

[10] Ib., p. 29.

[11] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 170.

[12] Ib., p. 648.

[13] Ib., 1190.

SUTH, SUTON I SUTRA

SUTH je jedan od najranijih bogova sunca drevnog Egipta:

"'Suth od tvrđave AR˙NA, Suth od tvrđave AR-NA˙TA, Suth od tvrđave PILKA,' itd, itd. ... " [1]

SUTH bog ljetnog sunca i zalaska sunca. Od početka ljeta Sunce počinje da pada ka jugu, dan počinje da kraća.

Kod autora 19. vijeka ovaj egipatski bog uglavnom se pominje pod imenom SUTH, dok kod autora 20-21. vijeka uglavnom se pominje kao SETH. Time cenzori odrađuju svoj posao u prikrivanju lingvističke istine o starosti pojedinih jezika, samim tim i starosti pojedinih naroda, jer sto više starih riječi u nekom jeziku, time je i narod tog jezika starijeg porijekla.

Englesko SET znači POSTAVITI, FIKSIRATI i nalazi se u engleskom SUN-SET sa značenjem ZALAZAK SUNCA. To je u srpskom SUTON: SUTH = SUTON.

U srpskom postoji riječ SUTRA: SUTRA je postanjem od od SUT + RA = SUTON POSTAO RA.

RA je egipatsko ime SUNCA. Sanskritsko RA znači VATRA, TOPLOTA, LJUBAV, UŽIVANJE, RADOST, DAVANJE, ZLATO, SJAJ, BLJESAK [2].

……...

[1] John Kitto, The Journal of Sacred Literature, Vol. II; London: Robert D. Blackader, 1852, p. 60.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 859.

DRUID

Velško DERW, bretonsko DEROW, DERW, armorićansko DERÔ znači HRAST, DRVO, DRVEĆE [1]. Velško DAR takođe znači HRAST, a DÀR znači IZNAD, NAD, PREKO [2].

Velško DRU u DRUD daje značenje LJUT, SILAN, JUNAČAN, DERAN; GNJEVAN, GORD [3]. To potpuno odgovara srpskom DÉRAN: onaj koji DERE. I gle:

"DER m (Perast) = dêro (Rab) = (sa rom. dvoglasom *ie*) *dér* (Crmnica, Budva, Ljubiša, Tivat, Prčanj) »1° vapnena zemlja žute boje, ledina, ni kam ni zemlja (mrvi se, *đer* se ore; ima šikare; nije plodna; u njemu bude maslina); 2° toponim«. Augmentativ na *-ina đeričina* (Dubrovnik) = *đerma* (Prčanj). Odatle možda na *-oca Derača* (lokalitet, Bogdašić). U srednjovjekovnim listinama *derrus*, *derrum*, *darrus*. Sa dvoglasom *e* > ia *dâra* (Sutomore). U Budvi se razlikuje *der* i *pentâl*, u

Dervona i Dervon: Dervona drži Sunčev krst, a Dervon čekić i vatrenu gromovitu vajru (Église Saint Pierre, Biollet, France).

Prčanju *deru* je slično *zêg*, samo taj ljući. Jednu strminu od *dera* zovu u Prčanju *Prljăga*. Prema Alessiu predilirska je riječ *darrąjderra*, ..." [4]

SUVA nepolodna zemlja je DER, DERO. To je od ilirske, tj. tračanske, odnosno brigijske riječi DERNO što znači SILNO, JAKO, MOĆNO. Po tome su tračanski DERRONI (6-5. v. st. e.) dali ime svom plemenu.

U slovenčkom jeziku i kod kajkavaca DERA je RAD [5]. Bretonsko DER znači RADIM [6], a DERMIN je DOBA, SEZONA [7].

Korniško DERA znači RADIM, a korniško DER znači RAD [8], srpsko DEDER, DER ili DE imperativno značenje URADI. Srpsko DÉRAN znači SILOVIT, NAGAL, LJUT. Sve ovo znači i velško DERA [9]. Bretonsko DERAFFA, DEREVEL znači NOVO PODIZANJE, VASKRSENJE [10].

Tračanski ΔEPPI (obrnuta slika kao u ogledalu).

Tračanski bog ΔEPPI (DERRI) [11] ili DERRONIKON (ΔEPPONIKON), DERONIS (ΔEPPONIΣ), DERONI (ΔEPPONI), DERON (ΔEPPON), DERRI (ΔEPPI), DERR (ΔEPP) je bog sezone proljetnog i ljetnog vremena.

Velško DRU u DRUD daje značenje LJUT, SILAN, JUNAČAN, DERAN; GNJEVAN, GORD: DRU + ID > DRUID.

Šta znači velško ID u DRUID? ID znači NARCTAN, PRAV, OŠTAR, ZNAK, SMISAO [12].

Velško ID nalazimo u latinskom IDEA, u grčkom ἰδεῖν sa značenjem VIDJETI, a postanjem je od arijskog WID što je u sanskritu i srpskom VID: OPAZATI, VIDJETI, ZNATI [13].

Sanskritsko DRU je DRVO [14]. Sanskritsko IḌ znači TOK GOVOR, PROTOK SVETIH RIJEČI U MOLITVI I BOGOSLUŽENJU [15]. Tako sanskritsko DRU IḌ upućuje na DRVO MOLITVE, DRVO BOGOSLUŽENJA i to je prvenstveno HRAST

Vidimo da su velško DERW, bretonsko DEROW, DREW, armorićansko DERO i sanskritsko DRU istoznačne riječi sa značenjem DRVO: DER = DRU.

DER je u ΔEPPI (DERRI) i to imenu tračanskog boga sunca. Pošto je DER = DUR, dakle je DER isto što i DURI: DERRI = DUR u DURATI.

Rekosmo da bretonsko DERMIN znači SEZONA, DOBA. To je DURANJE, dužina vremena ili trajanje, latinsko DURATION, DURARE [16] od latinskog DURUS [17], gaelik DUR [18]. Velško DUR je VATROM OKALJENO, ČELIK [19]. U srpskom DURITI SE znači LJUTITI SE, ŽESTITI SE, dakle je srpsko DURITI simbolika VATRE.

I sve je isto: DER = DRU = DUR = DURANJE, TRAJANJE, TVRDOĆA, ČVRSTINA i po tome su HRAST i DRVO uopšte dobili ime.

Tračanski DERRI je bog ljetnog sunca. On je DERAN, tj. SILAN, LJUT, GNJEVAN. Kao takav on TARE i to je keltski TARANIS, skandinavski TOR, tračanski PERKUNAI, slovenski PERUN, a njegovo DRVO je HRAST, sanskritsko DRU.

Jedno od imena keltskog boga Sukelisa (Sucelus) ili Silvana (Silvanus, lat.) bilo je DERVONES [20], tj. DERVAN. Jedno od imena njegove pratilje Svetle Nane (Nantosuelta, lat) ili Silvane je DERVONNAE [21] (DERVONA). Pogledajmo velški:

- DERA = GNJEV, BIJES [22]
- DERWIN = HRASTOV [23]
- DERW= HRAST [24]

"… mnoštvo natpisa Silvani i Silvani pominju Dervona i Dervonu na jednom natpisu u Cavalzesio blizu Brescia, i obilje dokaza preživjelih u lokalnim folklornim pričama prikupljenim kao od Dr. J.G.." [25]

Dakle DRUID, bretonski DROUIZ, velški DERWYDD, staroirski DRUI, škotski gaelik DRAOIDH znači SILNI ZNAK, LJUTI SMISAO: DRUID je onaj MOĆNI ČOVJEK koji VIDI, ZNA I CRTA, tj. PIŠE ZNAKOVIMA, MOLI SE NIZOM SVETH RIJEČI. DRUID je ČVRSTI UČENI ČOVJEK, NAUČNIK, SVEŠTENIK I MOLITVENIK BOGA SUNCA POD DRVETOM BOGOSLUŽENJA, tj. POD HRASTOM.

.....

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall,

Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 96.

[2] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 387.

[3] Ib., p. 478.

[4] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 392.

[5] Ib.

[6] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 24. p. 95.

[7] Ib., p. 96

[8] Ib., p. 95.

[9] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 410.

[10] Robert Williams, Ib., p. 95.

[11] Stavri Atnanasov Opalov,T, Urban Bronze Coins of Small Denomination from Odrysian Kings 5th-4th centuries B.C.; Sofia, 2005, p. 51.

[12] William Owen Pughe, Ib., Vol. II., p. 252.

[13] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 280.

[14] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 502.

[15] Id., p. 164.

[16] Walter William Skeat, Ib., p. 183.

[17] Ib.

[18] Ib.

[19] William Owen Pughe, Ib. p. 482.

[20] Edward Anwyl, Celtic religion in Pre-Christian times; London, Archibald Constable & Co, 1906, p. 32.

[21] Ib.

[22] William Richards, Welsh and English Dictionary: Geiriadur Cymraeg a Saeseneg; Caerfyrddin: Published by Ewan Jones, 1832, p. 103.

[23] Ib.

[24] Ib.

[25] Edward Anwyl, Ib., p.32.

AR, ZAR I ZAREZ

Sanskritsko ĀR u ARYANTI znači BITI U ČASTI, U SLAVI [1]. Sanskritsko AR u riječi ARU nosilac je značenja SUNCE [2].

Sanskritsko ĀR u ARKA (√arc) daje riječi značenje ZRAKA, BLJESAK, SUNCE [3]. Sanskritsko ĀRA je BRONZA jer je SJAJNA [4]. U starokeltskom ART i ARD znači BOG [5].

AR (Kosmet) znači DOSTOJANSTVO, ČAST [6].

“AR, m. samo u Štulićevu rječniku gdje se tumači: riječ stara, origo, principium.” [7]

Jermensko AREG je SUNCE [8]. Orijentalno ZAR, SAR znači GLAVA u smislu POGLAVAR [9]. AR je titula božanstva [10]. AREZ je isto što i THEUTH, ime SUNCA i LAVA kao simbola SUNCA [11].

S AR > SAR > ZAR = SJAJ, SVJETLOST = SUNCE, BOG.

ZAR + ES > ZAREZ

Bretonsko ES znači TO JE [12]. Velško ES je

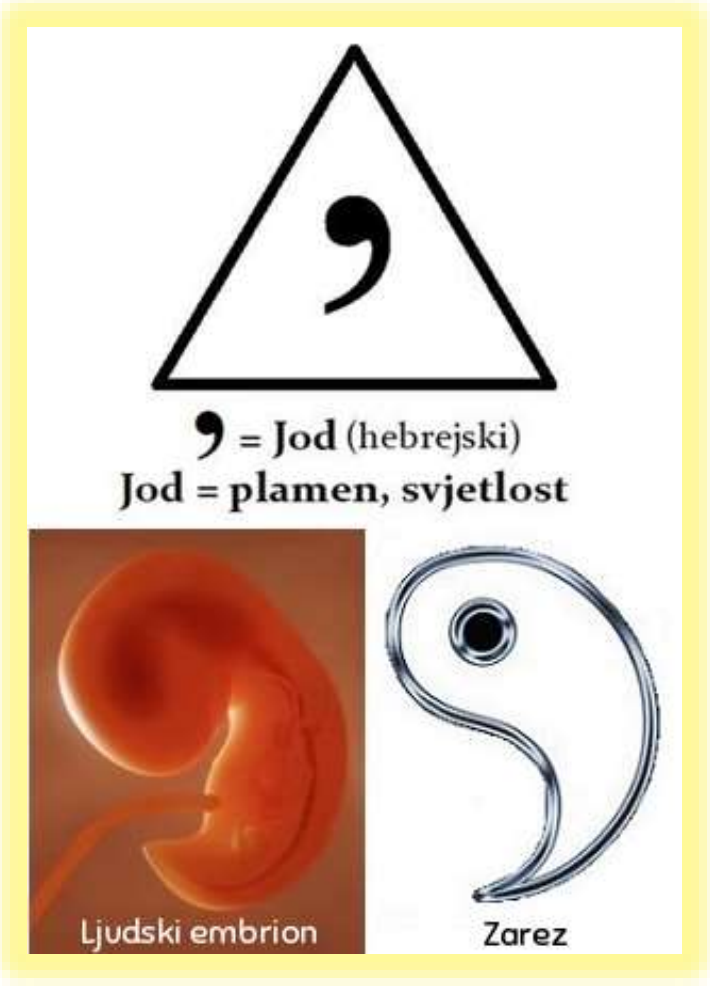

ISHODIŠTE, IZVOR [13]:

ZAREZ = ZAR JE TO = SVJETLOST JE TO, IZVOR SVJETLOSTI, ISHODIŠTE = BOG.

……

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 838.

[2] Ib., p. 88.

[3] 89.

[4] Ib., p. 149.

[5] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 36, 48.

[6] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 52.

[7] Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I; Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 1880-1882, p. str. 98.

[8] Robert Ellis, The Armenian origin of the Etruscans; London: Parker, Son and Bourn, 1861, p. 44.

[9] Charles de Pougens, Trésor des origines et dictionnaire grammatical raisonné de la Langue Française; Paris: De L'imprimerie Royale, 1819, p. 279.

[10] Jacob Bryant and William Holwell, A Mythological, Etymological, and Historical Dictionary; London, 1793, p. 41.

[11] Ib., p. 43.

[12] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 139.

[13] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 33.

OB JE OBAL I OBIL

OB je korijen mnogih izvedenih riječi: DOB, OBAL, OBALA, OBLIK, OBLAK, OBLOG, OBZOR, OBIL, OBRUČ, OBED, OBOR, OBRAD, OBRADA, OBNOVA, SOBA, DOBAR, OBA, itd. Sanskritsko OBA (ओब) znači SKUP. Šta je zadatak OBRUČA, nego da sve düge kace i bureta drži u SKUPU: OB RUK > OBRUK > OBRUČ = OBUHVAT. Pogledajmo riječ OBAL: OB + AL > OBAL. Šta znači OB, a šta AL? U srpskom OB upućuje na ne-što OBLO, OKRUGLO. Pogledajmo velški:

- OB = IZLAZI, IZLAZEĆI [1],
- AL = OPŠTA HARMONIJA; DOBROTVORNOST; MOĆ UMNOG BIĆA [2],
- EL = SAMOPOKRETAČ, NAČELO ŽIVOTA; RAZUM, DUH, ANĐEO [3].

AL i EL su drevna imena BOGA:

"Ime ovog Boga nosilo je različita dozivna imena u različitim jezicima među kojima smo našli Al, El, Il, Ilos, On, Bel, Jao, Jah, Jak, Još, Brahma, Eloihim, Jupiter i Jehova." [4]

Pogledajmo u gaelik:

- ALL = BIJEL, VELIČANSTVEN, DIVAN [5],
- BAL = GOSPODAR, SUNCE [6],
- BEL-AIN = BELOV KRUG, KRUG SUNCA [7]

Da vidimo na primjerima:

a) OB + AL > OBAL,
b) OB + IL > OBIL,
c) OB + EL + ISK > OBELISK

Sunce je OBLO i OBILO i njemu u čast podiže se visoki OBELISK, dakle se radi o SUNCU, jer kad ono zorom sa istoka grane, tada dan OBELI. Sunce je vidljiva slika

Boga.

Obratimo pažnji na riječ OBELISK: OB + EL + ISK > > OBELISK. ISK je u glagolu ISKATI kao što je SEV u SEVATI, ČAT u ČATATI. OBELISK je podizan kao kameni molitveni znak ISKANJA OD SUNCA. Trazite li u stranim rječnicima porijeklo riječi OBELISK, dovešće vas "znalci" do grčkog óβελός sa značenjem "ispljuvak", a iza toga kažu "korijen nepoznat" [8], a eto korijena u tri velške i srpske riječi.

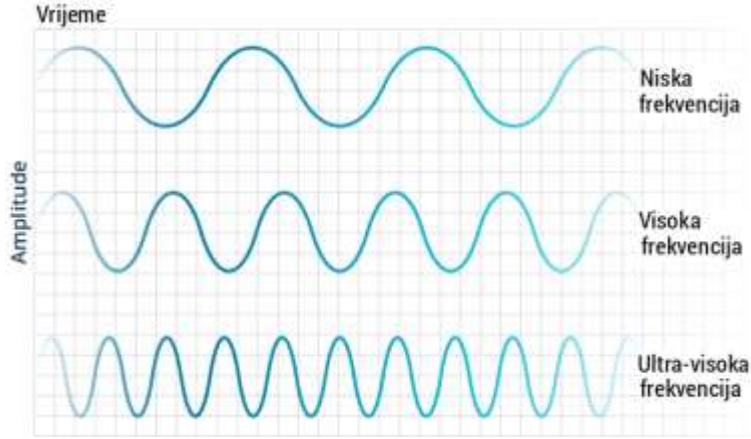

Prelaskom L u O u srpskom je od BEL postalo je BEO. Gaelik BEÒ znači ŽIV, ŽIVOTAN, ŽIVEĆI [9], a BEÒCHAN je VATRICA [10]. Ne zaboravimo Isusove rijeci s krsta:

"ELI, ELI, LAMA SABAHTANI!" (Matija,27,46)

ELI je vokativ od EL, dakle EL je BOG OTAC.

I na kraju kao poenta cijele priče je odgovor na jedno od fundamentalnih pitanja teologije: šta je jedna od suština Boga, šta je ono što crkva naziva "Sveti Duh"? Kao dokaz ka odgovoru uzmimo englesko VALE, VALLEY koje je postalo od srednjovijekovnog engleskog VAL koje znači UVALA, DOLINA [11]. Znamo li šta je

VAL? To je TALAS, BUK, odnosno to je POLA PERIODE. Perioda koja raste je VAL, perioda koja pada je UVALA, engleski VAL. Dvije poluperiode su DVA VALA: rastući i opadajući: biblijski BOG BAL isto je što i biblijski BOG VAL: BAL = VAL.

Dakle je “Sveti Duh” emitovanje blagodatne životvorne energije koja od Boga Oca ishodi. Životvorne frekvencije Svetog Duha su vrlo niske amplitude. Visoke i vrlo visoke frekvencije moderne tehnologije su ubistveno razarajuće i štetne po okolinu i zdravlje.

.....

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 380.

[2] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 31.

[3] William Owen Pughe, Ib. Vol. II., p. 21.

[4] Sha Rocco (Abisha Hudson), The Masculine Cross and Ancient Sex Worship; New York, 1889, p. 7.

[5] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 25.

[6] Ib., p. 61.

[7] Ib., p. 87.

[8] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 399.

[9] Edward Dwelly, Ib., p. 87.

[10] Ib.

[11] Walter William Skeat, Ib., p. 679.

UBAVO DEVOJČE

Kad se nestručna osoba upušta u posao koji ne zna, može da ubije sebe ili drugoga, a može i da ozlijedi i obogalji sebe i drugoga. Kad je riječ o nestručnim ili zlonamjernim osobama u društvenim naukama, tu nestručna osoba ne ubija bukvalno, ali ubija logiku i istinu u drugima stvarajući od njih intelektualne bogalje.

Čitam na Vikipediji o porijeklu imena grada Ub u Srbiji. Svašta je tu nabacano od rijeke Ob u Rusiji do latinskog "urb" pa "ispalo **r** i ostalo Ub". Ima tu i neki Turčin kojeg je upucao neki Srbenda pa Turčin stigao samo da izusti: "Ub…" A šta ćemo sa ono “ubavo devojče iz Vranje” i kako to "ubavo" povezati sa ruskom rijekom Ob, sa latinskim "urb" i sa onim Turčinom?

Po smislu izraza "ubavo devojče" naslućujemo da "ubavo" znači "lijepo", ali odakle riječ potiče, u kojem i čijem jeziku je njen korijen?

Staro srpsko "ubavo" je iz keltskog jezika: keltsko (gaelik) UB, UBA znači ŠARMANTNO, ZGODNO, ZAVODLJIVO, LIJEPO [1]:

UB
UBA
UBAV
UBAVA

Otkud keltska riječ u srpskom jeziku? Zato jer su Kelti, Tračani i Iliri bili jedno te isto i govorili su istim jezikom.

.....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III; Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 988.

VERA JE ISTINA I TAČNOST

Kanariski ili kannada jezik je narodni sanskrit indijskih Dravida. Kanarisko VERA [1] znači ISTINA, TAČNOST, talijanski VERAMENTE [2], velški GWIR [3], srpski VERA ili VIRA.

Pošto je vera ISTINA I TAČNOST, dakle se temelji na razumu. A crkva kaže i naređuje vjernicima da vjernik treba da se odrekne razuma i da vjeruje u ono što crkva, tj. ljudi crkve odrede šta je istina i tačnost.

Vera je istina i tačnost i jedina istina i tačnost u svim religijama i van religija sročena je u sljedeću misao da je Jedan Bog.

Eto to je jedina prava vera, a sve ostalo što su ljudi napisali o Bogu je tračenje vremena, jer čovjek ne može ni mrava da spozna i sam je sebi zagonetka, a kamo li da spozna svog Tvorca.

.....

[1] Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson; Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p. 884.

[2] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 577.

[3] W. Richards, A pocket Dictionary, Welsh – English; Wrexham, 1861. p. 179.

NATO BOMBE, MALA MILICA RAKIĆ I SPC

Pogledajte dobro ovu fotografiju: djevojčica se zove Milica Rakić, ubijena je od NATO vojske 17. aprila 1999. godine. Kad su je ubili mala je tri godine, tri mjeseca i nekoliko dana života, a ubili su je samo zbog toga što je Milica rođenjem bila Srpkinja.

Pogledajte dobro ovu fotografiju: spomenik ubijene Milice ujedno je spomenik svoj djeci ubijenoj tih dana od NATO bombi i ujedno je spomenik djeci cijelog svijeta pobijenoj od raznih vojski kroz sva vremena.

Pogledajte dobro ovu fotografiju: spomenik ubijene Milice postavljen je baš ispred crkve: nevino malo ubijeno Srpče, a crkva u pozadini. Kao na ikoni! Oooo, kakva reklama za crkvu! Ubijeno Srpče i crkva! Ubiše Milicu samo zato što je bila Srpkinja i pripadnica Crkve, Majke Crkve, spasiteljke i zaštitnice Srba na ovom svijetu, zar ne? Ne, nije tačno, laž!

Pogledajte dobro ovu fotografiju: ubijena Milica, a crkva u pozadini! Milica novomučenica, stradalnica za

Hrista i vjeru pravoslavnu, zar ne? E nije, tako i kazaću vam zašto nije tako, kazaću vam po hiljaditi put koliki ste ljudski pokvarenjaci i vjerski fanatizovani bezbožnici vi današnji pravoslavni Srbi, vi svetosavci!

Pogledajte dobro ovu fotografiju: anđeo Božji u liku trogodišnje djevojčice i crkva ize nje! Oooo, kakva laž, jer je ta crkva na svom Arhijerejskom Saboru javno odbila da prizna Milicu za sveca. Odgovor crkve je bio dogmatski: Milica nije bila krštena, nekrštena djeca ne idu u raj, nego u pakao i ne mogu biti sveci ma i mučeničkom smrću stradala. I to vam vjera kojom se vi Srbi ponosite? Možete vi biti u takvoj vjeri, ali sa takvom demonski okrutnom vjerom vi niste ni ljudi ni Srbi!

Pogledajte dobro ovu fotografiju: anđeo Božji i Božja crkva u pozadini, zar ne? E nije, lažete! Anđeo Božji jest, ali to nije Božja Crkva.

SILA SIVA

Vedski bog Šiva smatran je za Vrhovno Biće u kojem sve počiva, pripovijedani razarač kosmosa koji vatrenim pogledom može spaliti kosmos i sve bogove, uključujući Brahmu i Višnu [1], dakle je Šivina SILA u VATRI.

U imenu ŠIVA korijen je ŠI (√ śi) [2] [1074] i dokazaćemo da je sanskritsko ŚI isto korijenu SI u srpskom SILA: SI > SIL > SILA. Šta je SI?

“**sila** f (13. v., Vuk) = *sela* (1399, Dubrovnik, hiperekavizam), baltoslav., sveslav. i praslav., »Eile, Kraft, Stärke«. Pridjevi sil (Kavanjin) = na *-ъп* > *-an silan*, f *silna*, određeno *sīlnī*, pored *silan*, *silna* »1° jak, 2° mnogi....” [3]

Sumersko SI (√ sig) znači SJAJANE, CRVEN, ISTINIT [4]. Korijen SI nalazi se u SIJATI sjeme [5]. Vuk navodi

da je SILAN isto što i SILEN, SILOVIT, ZORAN [6]. SÌJÂNJE je BLISTANJE [7], SÌJATI (npr. sunce) sa znače-njem BLISTATI [8]. Ekavsko SEVATI je ikavsko SIVATI. U svim riječima SI ima značenje SJAJ, BLJE-SAK, SVJETLOST, dakle VATRA i to je SILA koju ima ved-ski bog ŠIVA. On je razara VATROM koja groom-vitom munjom SIVA (ikavsko SIVA je ekavsko SEVA). Dakle je ime vedskog boga SIVA po munji koja SIVA: SIVA, tj. ŠIVA je GROMOVITA MUNJA! Skupa sa san-skritom vedski ŠIVA potekao je sa Balkana od Trača-na, predaka Srba. Srpski jezik je svjedok!

SI je SILA, SJAJ, BLJESAK, SÌJÂNJE = SUNCE. Sunce SI, SIL, SILO, ilirski bog SILVAN. Sunčane zra-ke su SILE. Zob je SILJ [9], a latinsko SILEX je KRE-MEN.

- SI > SIL > SILO > ŠILO
- SI > SIL > SILA > SILAK > ŠILJAK

.....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dic-tionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1074.

[2] Ib.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 234.

[4] Stephen Langdon, Sumerian Grammar And Chrestomathy; Paris:Librairie Paul Geuthner, 1911, p. 236.

[5] Petar Skok, Ib.

[6] Vuk Stefanović, Srpski rječnik; Beč, Stamparija jermenskog namastira, 1818, str. 701.

[7] Ib., str. 700.

[8] Ib.

[9] Petar Skok, Ib., str. 235.

SILVER I SEREBRO

Za SREBRO u engleskom je riječ SILVER. Srednjevijekovno englesko je SILUER [1], anglosaksonsko SEOLFOR [2], holandsko ZILVER [3], islandsko SILFR [4], dansko SÖLV [5], švedsko SILFVER [6], njemačko SILBER [7], gotsko SILUBR [8].

Kažu da naziv SILVER vjerovatno potiče od BJELINE ovog metala [9], jer je u litvanskom SWIDUS sa značenjem SJAJAN [10], i po njima tome najbliže je latinsko SIDUS sa značenjem ZVIJEZDA [11]. To je sve što etimolozi engleskog govore o porijeklu naziva SILVER.

Zanimljivo je da riječ SILVER nisu povezali sa "latinskim" SILVAN, jer je u obe riječi zajedničko SILV ili još kraće SIL, ali bi time doveli u vezu ilirsko SILVAN, a Iliri su bili Tračani. Ako bi engleski povezali sa tračanskim, onda je to izdaja crkveno-njemačke i anglocionističke bečko-berlinske škole.

Englesko SILVER potiče od tračanskog (kimerijskog, rasenskog, keltskogi i ilirskog) SI koje je nosilac značenja SILA, SÌJÂNJE, SJAJ, BLJESAK, BJELINA = SUNCE: SI > SIL > SILV > SILVER.

SIL u SILVER znači SILA kao u SIL u SILVAN koji bijaše ilirski bog sunca. Bretonsko SIL znači VID, VIDIK [13].

Tako SILVER u imenu elemanta znači SILAN, SJAJAN i to je značenjem isto ruskom SEREBRO, tj. SVJETLOSNO.

.....

[1] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford:

The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 554.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] Ib.

[13] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 321.

KODOVI PIRAMIDE I AMERIKA

Po Bibliji jedan dan stvaranja može biti jedan dan, a može i 1000 godina. U svom kalendaru masoni su uzeli da je jedan dan stvaranja svijeta trajao 1000 godina, te je po njima "šesti dan" stvaranja završen istekom 6000 godina, tačno 4000 godina prije hrišćanske ere.

Na jednoj masonskoj medalji napravljenoj u znak znak sjećanja na dan smrti glavnog tvorca Amerike i prvog američkog predsjednika Džordža Vašingtona: decembar 14, 5799. godina što je po gregorijanskom kalendaru 14. decembar 1799. godine.

Vašington je bio član 22. Velike lože Virdžinija. Na jednoj od svojih svečanih generalskih uniformi Vašington je nosio tada skuplja od zlata aluminijska dugmad

In Memory of G. W. Dec. 14. 5799" (U sjećanje na Džordža Vašingtona, 14. dec. 5799. g.).

sa brojem 22. On je rođen je 22. februara 1732. godine. Zašto je broj 22 bio toliko važan Vašingtonu (kabala poznaje 22 pravca drveta života, tarot ima 222 karte).

Numerolozi tvrde da broj 22 simbolizuje kretanje, beskonaćnost, moć i snagu. Ne slučajno za dan Zemlje masoni su izabrali 22. april. Zašto je broj 22 toliko važan u ezoteriji i numerologiji?

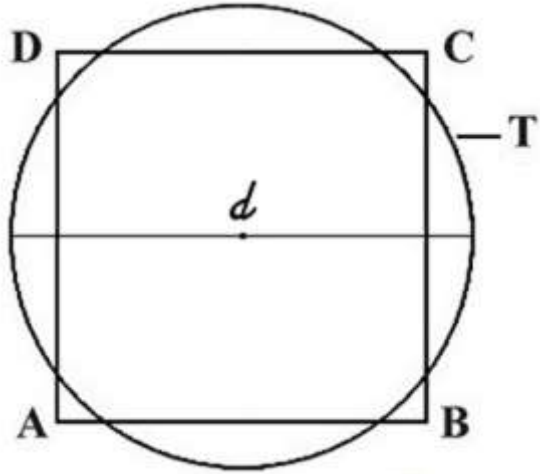

Ono što ćemo ovdje pokazati je broj 222 i njegov odnos prema brojevima i kodovima Velike piramide:

222 godine = 81,083.724 dana

Po jednom od kodova Piramide vrijeme može da se kodira u mjere dužine i obratno: 1 dan = 2.466586509 cm:

81,083.724 x 2.466586509 = 200,000.0197 cm = = 2 km = **AB** (slika u prilogu). I sad pratimo brojeve kroz geometriju:

• površina kvadrata **ABCDA** je 4 km² = površina kruga **T**;

• poluprečnik kruga **T** = 1.128379644;

• prečnik kruga **T** = 2.256759287;

• obim kruga **T** = 7.089812409

Sad uporedimo ove brojeve sa brojevima Velike piramide: dužina Kraljeve odaje u Velikoj piramidi je 412.1316378 (inči):

a) 412.1316378 : 1.128379644 = 365.242 = broj dana jedne godine;

b) 412.1316378 : 2.256759287 = 182.621 = broj dana jedne polovine godine;

c) 412.1316378 : 7.089812409 = 58.13011883 = = stoti dio broja visine Velike piramide (u inčma).

Pa se pitam: da li li broj 222 ima neke veze sa Džordžom Vašingtonom? Ona masonska medalja posvećena je danu kad je Vašington umro: 14. decembar 1799. što je u decimalama 1798.953628461 godine:

1798.953628461 + 222 = 2020.953628 godina = = 14. decembar, 2021. godine.

Da li će američki duh Džordža Vašingtona tog 14. decembra 2021. godine vaskrsnuti ili će na taj dan totalno umrijeti? Šta je sa američkim ustavnom koji garantuje ljudska prava i građanske slobode danas u vrijeme lažne pandemije koronavirusa? U današnjoj Americi 2020. godine nema slobode religije, nema slobode govora, nema slobode štampe i udruživanja. Nije li ovo početak kraja Amerike Džordža Vašingtona? Da li će do 14. decembra 2021. umrijeti Amerika?

KVOTA, KVOČKA, ISUS I BROJ 22

Broj 22 jedan je jedan od ključeva za otključavanja misterije Biblije. Biblija sadrži 66 knjiga, 3 puta 22. "Jovanovo otrivenje" je posljednja, 22. knjiga i sadrži 22 glave. Broj 22 sjedinjuje sve knjige Biblije u jednu "Božiju riječ". U Kabali su 22 staze (grane) drveta života, u 22. godini života čovjek postaje zrela, punoljetna osoba.

Biblijski Stari zavjet napisan je od Hebreja, a hebrejsko pismo ima 22 slova. Biblijski Novi zavjet napisan je grčkim pismom koje također ima 22 slova:

a) u hebrejskom pismu zadnje 22. slovo je **T** zvano TAU i pisano je ovako: **+**;

b) u grčkom pismu zadnje 22. slovo je OMEGA i pisano je ovako: **Ω**.

Ovih 22 slova su crkveni Logos, Isus Hristos, Riječ Božjija kroz koga je, po Jovanovom jevandjelju i vjerovanju hrišćana, Bog stvorio svijet.

Kad hrišćani kažu za Isusa da je rekao "Ja sam Alfa i Omega", to je isto kao da je rekao "Ja sam Alef i Tau" što bukvalno znači "Ja sam Početak i Svršetak, Prvi i Posljednji" (*Otkrivenje 22, 13*), odnosno "JA SAM 22".

I pazimo sad šta znači hebrejsko TAU (**+**):

"Tāu' je žig ili pečat vlasništva." [1]

Pošto su u starozavjetna i novozavjetna vremena brojevi označavani slovima, da vidimo koja slova u hebrejskom, a koja i gčrkom daju broj 22?

Evo hebrejski:

a) K (kaph) = **20**

b) B (beth) = **2**

KB = **22**

Evo grčki:

a) K (kappa) = **20**

b) B (beta) = **2**

Grčko **KB** = latinično **KV** = **22**

Englesko QUOTE (QU = KV) znači OBILJEŽITI, OZNAČITI. Englesko QUOTA znači RASPODJELA, latinsko QUOTUS (KVOTUS) od latinskog QUOT (KVOT). Srpsko KVOTA znači KRAJNJA GRANICA, MAKSIMUM: KV + OT-A > KVOTA.

KV znači **22** i to su sva slova hebrejskog i sva slova grčkog pisma. U "Jovanovom otkrivenju" koje je i crkva usvojila kao istinu, Isus za sebe tvrdi da je Alfa I Omega, dakle je Isus broj 22, ali šta **OT** znači u KVOT?

Gle: hebrejsko 'ÔTH znači *specijalni znak*, *specijalni žig*. [2]

Srpsko KVOTA = KRAJNJA GRANICA, MAKSIMUM = KV – OT = ŽIG 22 = 22 PEČAT 22 = TAU 22 = **+**.

TAJNA znači MISTERIJA (grčki: μυστήρια), a TAJNA je ono što NE ZNAMO ŠTA JE. U članstvo crkve pristupa se ritualnom TAJNOM krštenja, ali krštenje nije dovoljno, pa se vrši ritualna TAJNA miropomazanja ili krizme. Šta je TAJNA miropomazanja?

Nakon izvršene TAJNE krštenja, sveštenik umoči četkicu u prethodno TAJNOM ritualu osvećeno ulje i osobi se OBILJEŽI ZNAK **+** (TAU) na čelo, grudi, oči, uši, obraze, usta, ruke i noge. Crkva to naziva PEČAT DARA DUHA SVETOGA. Svo tijelo tek krštene osobe ISPEČATA se ŽIGOM "DARA DUHA SVETOGA", tj. brojem 22.

Zašto crkva PEČATA, tj. ŽIGOŠE novokrštene? Hrišćanstvo je sekta judaizma, a judaizam se drži Mojsijevog petoknjižja ili Tore, tj. Starog zavjeta. U Starom zavjetu piše da je Bog znakom obilježio bratoubicu Kaina da ga ko ne ubije. Takođe piše da je Bog znakom obilježio čela izabranim ljudima, a onda poslao anđele sa oružjem smrtnim u ruci da pobiju sve koji nemaju znak na čelu: i starce i mladiće, i djevojke i žene i djecu sve bez znaka na čelu da pobiju (*Jez. 9, 1-6*).

Dakle je hrišćanska TAJNA miropomazanja BUKVALNO vršenje radnje po tom starobiblijskom Jezekiljevom zapisu sa namjerom da se čovjek ispečata, tj. zigoše kao Božije vlasništvo. Bog Starog zavjeta je JAHVE, dakle su hrišćani vlasništvo JAHVEA, a JAHVEOV PEČAT je hebrejski znak **+**, tj.TAU.

Šarena vaskršnja jaja (keramika, Tripoljska kultura, 5500-2750. st. ere, Nacionalni muzej Lavov, Ukrajina).

Ortodoksna crkva, dakle i svetosavska SPC, od početka stvaranja svijeta do hrišćanske ere broji 5508

godina, te im je ova 2020. godina 7528. godina po redu: 7 + 5 + 2 + 8 = 22.

Broj 22 je ISUS koji je ALFA I OMEGA, odnosno ALEF I TAU. Godina 7528. godina, tj 2020. je ISUSOVA GODINA, GODINA ALFE I OMEGE, tj. GODINA ALEFA I TAU-a.

Ova 2020. godina je godina laži, po cijeli ljudske rod tegobna godina straha i po mnoge ljude godina njihove nasilne smrti.

Nikako ne smijemo smetnuti s uma da su Bibliju Starog zavjeta, tj. Mojsijevu knjigu, napisali hebrejski masoni sredinom 5. vijeka u Vavilonu, a crkvu osnovali judeo-grčki masoni. Odakle su masoni preuzeli broj 22? Preuzeli ga iz prirode: KVOČKI se obično podmetne 12-16 jaja, bilo u proljeće ili u ljeto, i ona leži na jajima 20-22 dana dok sve izleže. Tako broj od 22 dana postaje simbol života i tako još od najstarijih praistorijskih kultura jaje postaje simbol životai i vaskrsenja prirode.

Iako je riječ KVOČKA onomatejskog porijekla, ipak sve ima svoj smisao: KVOTA > KVOTKA > KVOČKA.

……

[1] Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 726.

[2] Ib.

LAZAR OD KELTA DO SRBA

Ovako lažu hrišćani:

“Lazar ili Lazarus je muško ime hebrejskog porijekla, mada može biti i prezime. Potiče od hebrejskog Elʿāzār, Елеазар, što znači ‘Bog je pomoć’.” (Wikipedia)

Gaelik:

- LA = DAN = SVJETLOST = SUNCE [1]
- SAR = JUNAK, SKUPOCJENI, ODLIČNIK [2]

LA SAR > LASAR > LAZAR

Velški:

- LLA = NAČELO ŠIRENJA; SVJETLOST [3]
- SAR = ŽESTOK, LJUT [4]

LLA SAR > LLASAR > LASAR > LAZAR

Bretonski:

- LA = RUKA [5]
- SOR = GNJEV, Ž ESTINA [6]

LA SOR > LASOR

Srpski: SOR > ZOR > ZORA

LA je korijen u sljedećim riječima: LAK = SJAJ; LAŠTITI = SJATI; LAMPA = SVJETLO; LATICA = ZRAKA; LASTA = PTICA PROLJEĆA LASTASTOG REPA: **Λ**; LAKO (vlastito ime).

ZAR = SJAJ: LA ZAR > LAZAR = SVJETLOST ZARNA = ZARNO SUNCE.

Sanskritsko LAS, LASA znači SJAJNI, BLJEŠTEĆI; RASTUĆI; DOLAZAK U SVJETLOSTI [7]. Otuda ime ptici LASTA, jer njen dolazak označava početak SJAJNOG, BLJEŠTEĆEG, RASTUĆEG, LJUTOG, JARNOG SUNCA.

Keltsko (gaelik) LAS znači SJAJ, SVJETLOST, PLAM, VATRA [8]. Pogledajmo srpsko LASKAT sa osnovom LAS:

"**laskat**, pridjev na *-at* (17. v., jedna potvrda) 'svijetao', proširena na *-ьп laskatan* 'isto', poimeničen u maskulinumu *laskat* (17. v.) 'sijevanje, munja', …." [9]

Rasensko (etrursko) LASA znači SJAJ i taj prvobitni epitet Sunca prenesen je kasnije i na neke rasenske boginje (npr. LASA, boginja sudbine).

Lasa, rasenska boginja sudbine.

I gle: LAS – AR > LASAR > LAZAR

Sanskritsko ĀR u ARYANTI znači BITI U ČASTI, U SLAVI [10]. Sanskritsko AR u riječi ARU nosilac je značenja SUNCE [11].

Sanskritsko ĀR u ARKA (√arc) daje riječi značenje ZRAKA, BLJESAK, SUNCE [12]. Sanskritsko ĀRA je BRONZA jer je SJAJNA [13]. U starokeltskom ART i ARD znači BOG [14].

AR (Kosmet) znači DOSTOJANSTVO, ČAST [15].

“AR, m. samo u Štulićevu rječniku gdje se tumači: riječ stara, origo, principium.” [16]

Jermensko AREG je SUNCE [17].

I da zaključimo: EL nije hebrejski Bog, nego BOG SUNCA, a JAHVE je hebrejski. Evo: EL-EA-ZAR!

Je li vama poznata riječ ZAR u rečenici: Lice mu se ZARI? Hrišćani, vaš život je prepun laži!

……...

[1] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 337.

[2] Ib., p. 486.

[3] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 257.

[4] Ib., p. 497.

[5] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 227.

[6] Ib., p. 322.

[7] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 899.

[8] Robert Archibald Armstrong, Ib., p. 344.

[9] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972. str. 272.

[10] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 838.

[11] Ib., p. 88.

[12] 89.

[13] Ib., p. 149.

[14] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 36, 48.

[15] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 52.

[16] Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I, Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 1880-1882, p. str. 98.

[17] Robert Ellis, The Armenian origin of the Etruscans, London: Parker, Son and Bourn, 1861, p. 44.

HRIŠĆANSTVO JE PREVARA NARODA

Piše za Isusa u Pismu:

“I kad svršiše sve po zakonu Gospodnjemu, vratiše se u Galileju u grad svoj Nazaret. A dijete rastijaše i jačaše u duhu, i punjaše se premudrosti, i blagodat Božija bješe na njemu. I roditelji njegovi iđahu svake godine u Jerusalim o prazniku Pashe.

I kad mu bi dvanaest godina, dođoše oni u Jerusalim po običaju praznika; I kad dane provedoše i oni se vratiše, osta dijete Isus u Jerusalimu; i ne znade Josif i mati njegova; Nego misleći da je s društvom, otidoše

dan hoda, i stadoše ga tražiti po rodbini i po znancima. I ne našavši ga vratiše se u Jerusalim da ga traže. I poslije tri dana nađoše ga u crkvi gdje sjedi među učiteljima, i sluša ih, i pita ih. I svi koji ga slušahu divljahu se njegovu razumu i odgovorima.

I vidjevši ga začudiše se, i mati njegova reče mu: sine! šta učini nama tako? Evo otac tvoj i ja sa strahom tražismo te.

I reče im: zašto ste me tražili? Zar ne znate da meni treba u onom biti što je oca mojega?" (*Luka, 2, 39-49*)

Dijete sa napunjenih 12 godina u jerusalimskom hramu diskutuje sa sveštenicima, sluša šta oni govore i pita ih, pitaju i oni njega i dive se njegovoj bistrini i znanju. Je li moguće da sveštenici u hramu vode raspravu sa 12-godišnjim djetetom?

Kao prvo, već 2000 godina crkva ne može da dokaže da je Isus zaista postojao. Kao drugo, sve i ako je postojao neki Isus, crkva ne zna koje godine je on rođen, samim tim niko ne može da zna kad je on imao dvanaest godina; i kao treće: ova priča o dvanaestogodišnjem Isusu ne postoji nigdje osim u Lukinom jevandjelju. Ko je to Luki ispričao, ko je bio svjedok tog događaja o kojem samo Luka piše? Nema tog svjedoka, jer je sve svoje učenike Isus upoznao tek nakon svoje tridesete godine. Dakle se ovdje radi o nečemu drugom upakovanom u alegoriju iza koje stoji pravi smisao broja dvanaest.

Crkvu su osnovali judeo-grčki ezoteristi, tj. masoni i za obični narod oni svoje znanje pretvaraju u alegorijske priče koje crkva narodu pretvara u dogmate i to postaje vjera, odnosno postaje lažna istina kojoj u

životu nikakve podloge nema i silom protiv razuma naturena narodu za Božiju istinu.

A sad vratimo se “Isusovim 12 godina” da vidimo šta se za crkvene masone krije iza broja 12?

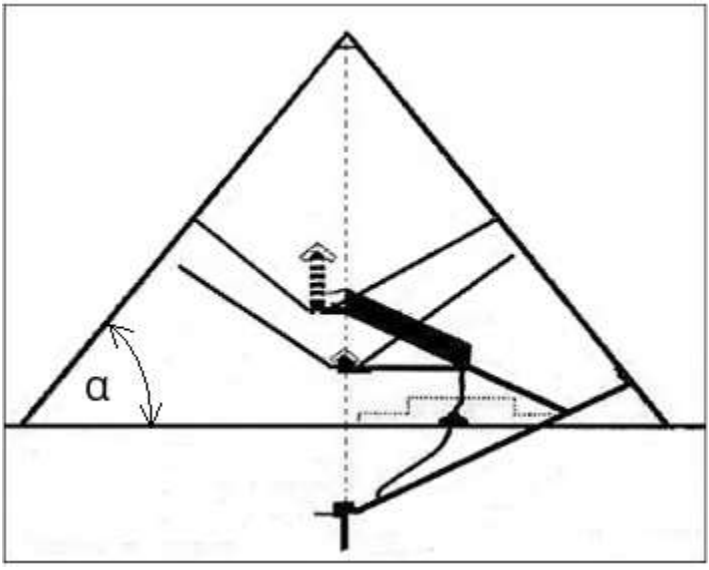

Simboli, geometrija i Velika piramida masonima su zakon i smisao njihovog postojanja:

• ugao uspona strana Velike piramide (na slici ugao **α**) = 51.85399754º;

• tangens ugla 51.85399754º = 1.273240621;

• √1.273240621 = 1.128379644;

• Pi (π) = 3.14159...

Godina ima 12 mjeseci, krug zodijaka ima 12 znakova, starozavjetni Jakov je imao 12 sinova od kojih su nastala 12 plemena Izrailja, Isus je imao 12 učenika, u “Jovanovom otkrivenju” žena koja je rodila muško ima oko glave 12 zvijezda, na zastavi EU je 12 zvijezda, dan ima 12 sati, noć traje 12 sati. Preko tri hiljada godina

prije hrišćanske ere sve su to znali Sumerci pa su uveli ciklus od 60 godina što je 12 x 5. Sve nabrojano je u znaku broja 12, jer je broj 12 kosmička proporcija i njime je razmjereno vrijeme Zemljinog kruga oko Sunca, tj. vrijeme godine.

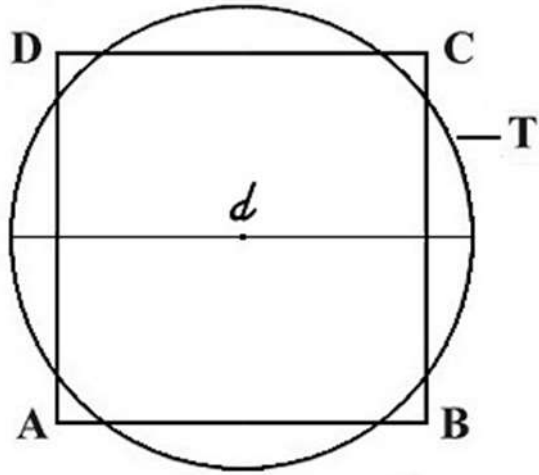

Obim kruga **T** je 3.14159 mjernih jedinica. Prečnik kruga **T** je 1, a površina 0.7873975 kvadratna jedinica što je isto površini kvadrata **ABCDA**. Svaka strana kvadrata duga je po 0.886226551 jedinica:

a) 0.886226551 x 12 = 10.63471861

b) 10.63471861 x 1.128379644 = 12

Prečnik (d) kruga **T** = 1, a godina ima 365.242 dana:

a) 1 : 12 = 0.083333333

b) 365.242 x 0.083333333 = 30.43683333 = 1 mjesec.

Sunce je centar Zemljine orbite i krug zvijezda oko Sunca biva razmjeren na 12 znakova zodijaka sa 12 mjeseci godine. Iz toga se mjeri 12 sati trajanja dana i 12 sati noći.

Godina ima 365.242 dana:

- 365.242 : 12 = 30.43683333 dana = 1 mjesec;
- 30.43683333 dana = 730.484 sati.

Od ukupnih 730.484 sati jednog mjeseca polovina pripada noćima, a polovina pripada danima tog mjeseca. To je 2 x 365.242 sati (godina ima 365.242 dana).

Crkvena masonerija je običnom narodu Sunce sa 12 znakova zodijaka metaforično je pretvorila u lik Isusa sa 12 apostola.

PETROVDAN I ISUSOVA CRKVA NA STIJENI

Zašto je crkva Petaru i Pavlu, kao najvišim među apostolima i prvim osnivačima crkve, za praznik "Sveti apostoli Petar i Pavle" izabrala 29. jun julijanskog kalendara? Zašto je od tolikih dana u godini crkva odabrala baš taj 29. jun da bude Petrov i Pavlov dan?

Piše u Pismu kako je Isus rekao Petru:

"A i ja tebi kažem: ti si Petar, i na ovoj stijeni sazidaću crkvu svoju, i vrata paklena neće je nadvladati."

(*Matej, 16, 18*)

Grčko πέτρα znači STIJENA, a Πέτρος je STJENOVIT. Riječ potiče od egipatskog PEṬ-Ā što znači ONAJ ISPRUŽENE RUKE, OZIRIS [1]. Osnova je PET sa značenjem IZDUŽEN, ISTEGNUT, RASTEGNUT [2]. Egipatsko PETRȦ znači POGLED, SVJETLUCANJE, BLJESKANJE, PRIZOR [3]. Egipatsko PETRȦ-T je KULA OSMATRAČNICA [4]. Πέτρα je HRIDINA koja strči uvis [5].

Egipatsko PET sa značenjem IZDUZEN, ISTEGNUT isto je grčkom ΠÉΤ u πέτρα i πέταω, a nalazi se i u srpskom PETELJKA, PETI (SE). I evo svemu potvrde:

“**pètar**, gen. *-tra* m (Vuk) = *pètar* (Crna Gora), praslav., ‘1° najgornji kat pod same tigle (Ljubiša), 2° pod od pruća po gredama iznad ognja (Crna. Gora), 3 ° tavan od dasaka za sušenje žita (Kuci), 4° izba (Brda)’. Suglasnik α je nastao· iz palatalnog nazala e, upor. stcslav. *pętro*, češ. *patro*, polj. *piętro* n pored kaš. *przęter*, goťnjo-luž. *přatr* i rus. *pjaterb* m.” [6]

Riječ PÈTAR sačuvana je u Crnoj Gori: to je najgornji sprat kuće ispod crijepa (tigle), TAVAN. Velško PETRUS je ONO ŠTO STREMI IZAZIVANJU POČETKA, STARTER, POKRETAČ. [7]

Hebrejsko SELA‘ znači STIJENA, HRIDINA, LITICA [8]. SELA‘ je često PRIRODNO UTVRĐENJE [9]. Dakle je CRKVA na VISOKOJ STIJENI i tu je vrata paklena, tj. protivnici crkve i napadači na crkvu, neće moći osvojiti crkvu jer je na VISOKOJ STIJENI (obelisk je visoka stijena i njegov šiljati vrh je simbol Sunca).

Šta je CRKVA na STIJENI? To je na grčkom Ἐκκλησία, latinsko ECCLĒSIA. Grčko Ἐκκλησία, je složenica od dvije riječi:

1. Ἐκ,
2. κλησία

1. Ἐκ znači IĆI NAPOLJE, VAN, NAPRIJED [10];
2. κλησία (od καλέω) znači ZOV, POZIVANJE [11].

Ἐκκλησία (grčki) = ECCLĒSIA (latinski) = CRKVA = = POZIV NA ZBOR.

Tako po smislu ove dvije riječi CRKVA po grčkom smislu znači POZIV ZA IZLAZAK NAPOLJE, UDRUŽIVANJE, POZIV NA ZBOR. Simbol ove Isusove CRKVE NA STIJENI je ZVONIK sa kojeg zvono poziva na zbor članove crkve. Zvonik je ujedno simbol stijene, tj obeliska.

Stijena je simbol vrha obelisk, Planine Sunca na čijem vrhu sja Sunce dugodnevnice. Tu je Sunce u svojoj najvišoj godišnjoj tački zenita sjevernog neba. Tog dana je TROJSTVO, ZBOR TRI BOGA: BOGA PROLJEĆA, BOGA LJETA I VIŠNJEG BOGA STVORITELJA NEBESA I ZEMLJE. Isus je imao na umu podići svoju duhovnu crkvu u toj tački, ali:

“Kako pade s neba, zvijezdo Danice, kćeri zorina?

Kako se obori na zemlju koji si gazio narode? A govorio si u srcu svom: izaći ću na nebo, više zvijezda Božijih podignuću prijesto svoj, i sješću na gori zbornoj na strani sjevernoj; Izaći ću u visine nad oblake, izjednačiću se s višnjim. A ti se u pakao svrže, u dubinu grobnu."

(*Isaija, 14, 12-15*)

Isus je zvijezda Danica:

"Ja Isus poslah anđela svojega da vam ovo posvjedoči u crkvama. Ja sam korijen i rod Davidov, i sjajna zvijezda Danica." (*Otkrivenje, 22, 16*)

Zašto je od tolikih dana u godini crkva odabrala da 29. jun bude posvećen Petru i Pavlu? Juna 29. Julijanskog kalendara bio je prvi dan ljeta krajem 6. i početkom 5. vijeka stare ere kad se iz vavilonskog ropstva vratio Zorovavelj i sa družinom sagradio hram, tj. crkvu u Jerusalimu. Tako je 29. jun preko Petra i Pavla posvećen oslobađanju Judeja iz vavilonskog ropstva i njihovom hramu u Jerusalimu.

.....

[1] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I; London, John Murray, 1920, p. 256.

[2] Ib., p. 255.

[3] Ib., p. 254.

[4] Ib.

[5] Francis Edward J. Valpy, The etymology of the words of the Greek language; London: Longman, Green, Longman, and Roberts, 1860, p. 132.

[6] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str. 649.

[7] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 417.

[8] Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 726.

[9] Ib.

[10] Francis Edward J. Valpy, The etymology of the words of the Greek language, London: Longman, Green, Longman, and Roberts, 1860, p. 43.

[11] Ib., p. 44.

JUDEJSKI PESAH (PASHA)

Jevrejska Pasha je praznik judaizma koji traje sedam dana i u moderno vrijeme slavi se nakon prvog punog mjeseca iza dana proljetne ravnodnevnice. Jevreji vjeruje da je to spomen na starobiblijsko vrijeme kad je Mojsije poveo narod Izrailja iz egipatskog ropstva u slobodu obećane zemlje u Hananu. Sve je to samo ondašnjih jevrejskih masona alegorijska prica običnim ljudima jevrejskog naroda, kao sto je priča o vaskrslom Isusu alegorijska priča crkvenih masona običnim hrišćnima.

Drevni masoni svih religija bili su obožavatelji svjetlosti, Sunca i Boga Sunca i kao takvi bavili su se astrologijom, pratili i izučavali kretanja nebeskih tijela i njihov uticaj na Zemlju, prvenstveno uticaj Sunca kroz godišnja doba.

Tako su boraveći u Vavilonu jevrejski masoni do sredine 5. vijeka stare ere, izučavajući sumersku nauku, osmislili "Mojsijevu knjigu zakona" koju je književnik Ezra sa 12 svojih saradnika donio u Jerusalim 459. stare ere. Osamdeset godina ranije, po već skrojenom planu, tu je Zorobabelj, takođe povratnik iz Vavilona sa svojim družinom, već bio izgradio hram, ali Zorobabelj

nije iz Vavilona donio "Mojsijevu knjigu zakona", jer još nije bila napisana.

Ezrinim dolaskom u Jerusalim počinje osnivanje judaizma po "Mojsijevom zakonu". Mojsije nija ništa drugo do metafora jednog od četiri elementa ovog svijeta: on je voda, njegov brat Aron je vatra (Ar je drevno ime Sunca), planina Sinaj je visina,, tj. vazduh, kamene ploče Dekaloga su zemlja.

"I reče Gospod Mojsiju i Aronu u zemlji Misirskoj govoreći:

'Ovaj mjesec da vam je početak mjesecima, da vam je prvi mjesec u godini.

Kažite svemu zboru Izrailjevu i recite: desetoga dana ovoga mjeseca svaki neka uzme jagnje ili jare, po porodicama, po jedno na dom;

Ako li je dom mali za jagnje ili jare, neka uzme k sebi susjeda, koji mu je najbliži, s onoliko duša koliko treba da mogu pojesti jagnje ili jare.

A jagnje ili jare da vam bude zdravo, muško, od godine; između ovaca ili između koza uzmite.

I čuvajte ga do četrnaestoga dana ovoga mjeseca, a tada savkoliki zbor Izrailjev neka ga zakolje uveče'."

(Izlazak, 12, 1-6)

Ovaj mjesec koji se spominje da bude prvi mjesec judejske godine je ondašnj Aviv, kasniji i današnji Nisan. To je bio prvi mjesec proljeća, jer je u staro vrijeme nova godina počinjala sa prvim danom proljeća i tada je narod proslavljao taj dan i nikad potpuno nije prestao da proslavlja prvi dan proljeća, jer je proslavljao taj praznik u Jerusalimu na Cvjetnu nedjelju, dan iza Lazareve subote u Isusovo vrijeme.

Ezra je pokušao da odvikne Jevreje od proslavljanja prvog dana proljeća jer su to slavili i svi nejevrejski narodi i zato izmišlja novi praznik 14. dana nakon prvog dana proljeća (tada se nije spominjao dan nakon punog Mjeseca iza prvog dana proljeća).

Tog 14. dana trebalo je da narod zakolje jagnje ili jare i da slave "izlazak iz egipatskog ropstva", što je samo metafora izlaska Sunca iz doba zime i njegovog ulaska u vrijeme proljeća. Zvijezda Sirijus je simbol Egipta i dominira zimskim nebom: Egipat je južno nebo zime; proljeće je Hanan, zemlja roda i blagoslova.

Zašto je Ezra odabrao 14. dan za dan Pashe? Zbog masonske geometrije i brojeva vremena:

a) broj dužine Kraljeve odaje u Velikoj piramidi = 412.1316378,

b) 1 godina = 365.242 dana;

c) 412.1316378: 365.242 = 1.128379644,

d) 1.128379644 x 12 = 13.54055572 dana = 14. dan,

e) 412.1316378 : 13.54055572 = 30.43683333 = 1 mjesec

f) 30.43683333 x 12 = 365.242 = 1 godina

Pošto su Petar i Pavle, kao glavni osnivači hrišćanstva bili Jevreji, i oni su ustanovili hrišćansku Pashu u kojoj je Isus postao simbolika pashalnog jagnjeta. Odabrali su samo jagnje, a odbacili jare, jer je nehrišćanski ilirsko-rimski bog Pan bio simbol proljeća i na prikazima ličio na jarca, te ga crkva uzima za podlogu za lik đavola.

◊ = SLAVA

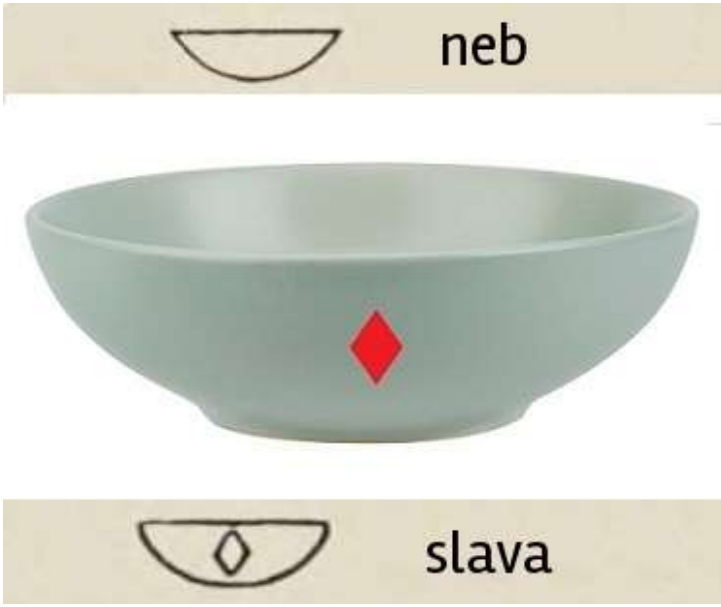

Egipatski hijeroglifi i njihova fonetska vrijednost.

Kod starih Egipćana hijeroglif NEB znači TANJIR, ČAŠA, KORPA [1] i oblikom zaista liči na tanjir za supu. Egipatsko NEBÀ je BOŽANSKI TVORITELJ VJEČNOSTI, egipatsko NEBI je ZAŠTITNIK, PRIJATELJ [2], a NEBIT je PLAMEN, VATRA [3].

294 SUMERIAN GRAMMAR

Phonetic value	Ancient sign	Assyrian sign	Original meaning
šár	◇	◇	Universe, *šâru*. Totality.

Hijeroglif NEB označen znakom ◊ znači PROSLAVA, SLAVA [4]. Znak ◊ je sumberski ideogram ŠÁR, ŠĀRU sa značenjem SVEUKUPNOST, UNIVERZUM, tj. NEBESA [5].

Znak ◊ na narodnoj nošnji Starih Srba iz okoline Peći.

Igrača karta sa jednim znakom ◊ je AS po staro-francuskom AS, što u latinskom znači JEDNA MJERNA JEDINICA koja se može podijeliti na 12 dijelova [6]. Jasno je da je korijen smislu ove karte u trajanju jedne godine sa dvanaest mjeseci, jedan krug zodijaka sa dvanaest znakova i jedan sunčani dan sa 12 sati.

U srpskoj azbuci AZ je prvo slovo i ujedno je staroslovenska lična zamjenica prvog lica jednine sa značenjem JA, JESAM, BIVAM POSTOJIM, ŽIVIM. Srpsko AZ značenjem je isto sanskritskom AS [7]:

“AS je jedna od titula Sunca i povezana je sa VATROM: ponekad je umnožena sama sobom kao ASAS i AZAZ prikazana od Grka kao Αζαζος, i Αζιζος.” [8]

Znak ◊ znači AS ili AZ i to je SUNCE, odnosno BOG SUNCA: Sunce je SVJETLOST, Bog je SVJETLOSTI,

a BOŽIJA SVJETLOST je SLAVA. Tu SLAVU slavili su Srbi starovjerci i srpski dvovjerni krstjani. Znak SLAVE nose na čeonom dijelu narodne nošnje srpske djevojke iz okoline Peći, a koriste ga i masoni SPC u svojoj ikonografiji.

……...

[1] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I; London, John Murray, 1920, Tabela cxliv.

[2] Ib., p. 366.

[3] Ib.

[4] Ib., Tabela cxliv.

[5] Stephen Langdon, Sumerian Grammar And Chrestomathy; Paris:Librairie Paul Geuthner, 1911, p. 294.

[6] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 530.

[7] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 117.

[8] William Holwell, Mythological, Etymological And Historical Dictionary, London, Printed for C. Dilly, In The Poultry, 1793, p. 55.

URNA IZ VIMINACIJUMA

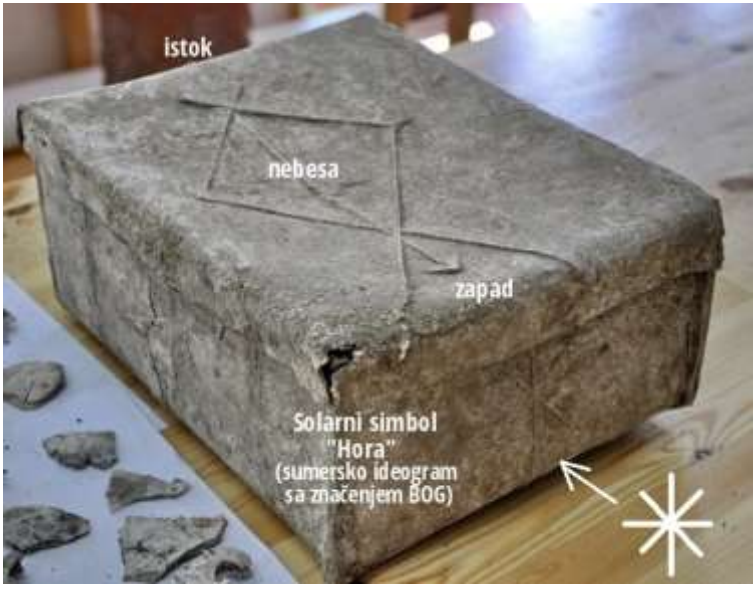

Olovna urna iz Viminacijuma, 3. vijek.

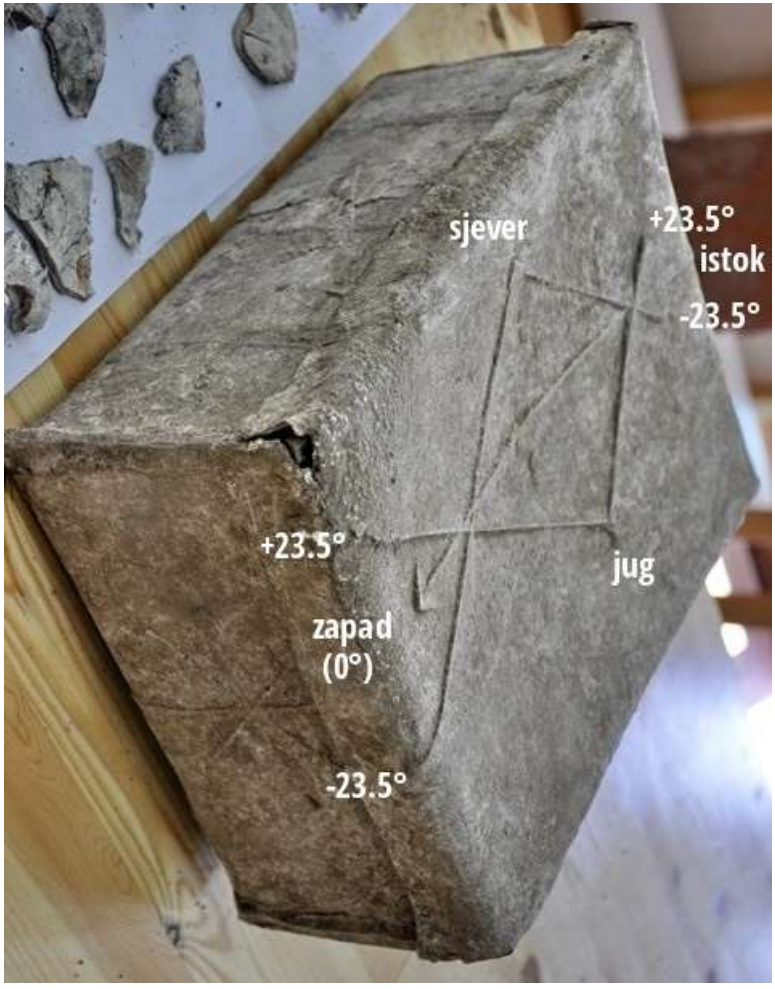

Solarni simboli na urni iz Viminacijuma.

Urna je pronađena na rimskoj nekropoli između tipičnih rimskih grobova, u minijaturnoj konstrukciji od opeka. Kada su je arheolozi otvorili, ukazala se olovna kutija sa reljefnim romboidnim simbolom nebesa na poklopcu kroz čiju osu prolazi strelakao simbol nebeskog ekvatora i Sunčevog puta od istoka ka zapadu, simbolični put čovjekovog života.

LJELJO

Obredne narodne pjesme potiču iz stare prehrišćanske vjere u kojoj su naši preci obožavali i slavili svjetlost, Sunce i Boga Sunca. Pjesme su pjevane u narodnim obredima uz kalendarske praznične dane godišnjih doba. Nakon uglavnom prisilne hristijanizacije obrebne pjesme, kao i druge starovjeračke običaje, čuvali su i njegovali krstjani dvovjerci.

Dolaskom na vlast Stefana Nemanje i Save i njihovog genocida nad starovjercima i krstjanima dvovjercima, pa i kasnijih Nemanjića, sve prehrišćansko u njihovoj državi bilo je strogo zabranjeno i kažnjavano. Rimokatolička crkva je to više tolerisala jer joj je bio interes da iz krstjanstva lukavije prevodi u katolicizam, ali i oni su potajno nastojali da to iskorijene iz naroda.

Pri tome su im naročito pomagali civilni jezuiti među etnografima i državni cenzori prepravljanjem pjesama i smisla nekih običaja približavajući ih hrišćanskom smislu. Tako je i Vuk sa svojim cenzorom J. Kopitarom prepravljao neke ljeljske pjesme, te umjesto vokativnog "Ljeljo" Vuk piše "Jelo".

Proljetni ciklus obrednih pjesama obuhvata lazarice, kraljičke ili ljeljske i jurjevske obredne pjesme. Evo jedne izvorne ljeljske pjesme:

"Mi idemo Ljeljo,
Ravnim poljem kralju Ljeljo,
I zelenim lugom.
Ravno polje Ljeljo!
Ravno polje puno sada,
Zelen luze pun je hlada
Lado le mile, Ljeljo, oj Ljeljo!
Mi idemo Ljeljo!
Mi idemo kralju Ljeljo!
Sad pred bijele Ljeljo!
Sad pred bijele dvore Ljeljo
Dobra gospodara
Lado le mile oj Ljeljo oj!!
I nosimo Ljeljo!
I nosimo kralju Ljeljo
Bijelom dvoru Ljeljo
Bijelom dvoru kralju Ljeljo
Zdravlje i veselje
Lado le mile oj Ljeljo oj!!" [1]

LJELJO? Ko je kralj LJELJO? LJELJO je hipokoristika za LJELJEN, a LJELJEN je JELEN. [2]

Kod Slovena KRES je VATRA, a koriško KRÉS je VJERA, a VJERAN je LEL, NAJVJERNIJI je LELLE [3]. Bretonsko LEL i LELLE također znaci VJERAN, ISTI-

NIT, PRAVI [4]. Gaelik LILE, LILI je LJILJAN [5]. LEL je ekavski oblik, LIL je ikavski, te je LJELJO isto što i LJILJO, a stariji oblici sa nejotovanim **L** glase LELO i LILO.

Pogledajmo englesko LILY, srednjevijekovno engleski LILIE, latinsko LILIUM, grčko LEIRION (λείριον). Drugi naziv za LJILJAN je KRIN, grčki KRINON (κρίνον), koje je postanjem od korijena GRI koji postoji u srpskom GRIJATI, GRIJAN i u irskom GRIAN sa značenjem SUNCE. Kelti su imali boginju LILI, LILIUM i to je VENERA, boginja ljubavi. LILE su BUKTINJE.

Dakle LELO, od kojeg je postalo LJELJO, i LILO, od kojeg je postalo LJILJO, tj. LJILJAN, znače SUNCE PROLJEĆA, doba ljubavi, oplodnje, rađanja i rasta. Sinomim nazivima LJELJO i LJILJO je ilirsko LERO, grčko LEIRION.

.....

[1] Ivan Kukuljevic Sakcinski, Arkiv za povjestnicu Jugoslavensku; Knjiga II; Zagreb, Tisak Dra. Ljudevita Gaja, 1852, str. 366.

[2] Vuk Stefanović, Srpski rječnik; Beč, Štamparija jermenskog namastira, 1818, stupac 276.

[3] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co., Stationers' Hall Court; Plymouth: W. H. Luke, Printer and Publisher, 1887. p. 55.

[4] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 232.

[5] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 354.

JAJE

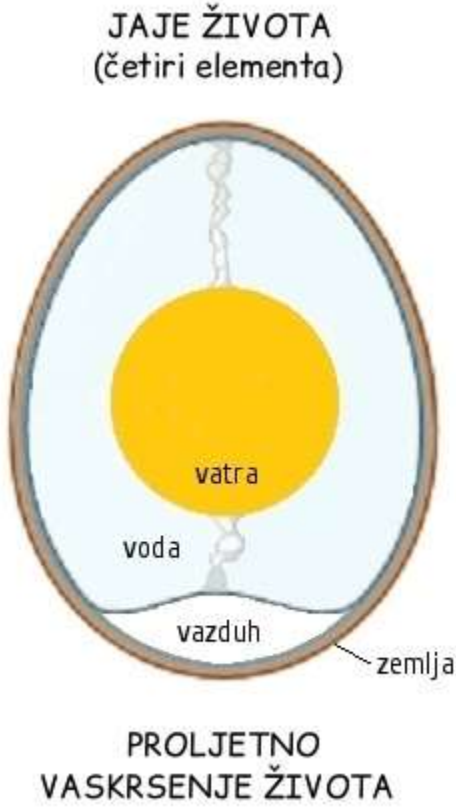

a) JA = JESAM, BIVAM, POSTOJIM, ŽIVIM;
b) JE = JEST

JA JE > JAJE = ŽIVOT JEST

VELŠKI PERON JE PERUN

Velško PERON znači UZROK; GOSPOD. [1]

……...

[1] William Spurrell, A Dictionary of the Welsh Language; Carmarthen: W. Spurrell, London: H. Hugnes, 1848, p. 249.

JERUSALIM: GRAD SUNCA RA

JERUSALIM, grčki: Ἰερουσαλήμ; latinski: HIEROSOLYMA, ne znači ono što zvanično tvrde: SIGURNI MIR, GRAD MIRA, PREBIVALIŠTE MIRA, VIZIJA MIRA, itd.

Na Tell-El-Amarna tabli (1400 st. ere) Jerusaim se spominje pod imenom U-RU-SA-LIM [1], što je URU-SALIM:

"Grad zemlje *Urusalim, grad hrama Suncoboga Nin-ib-u-śu*." [2]

Egipatsko UR je PLAMEN, VATRA [3], sumersko UR je SVJETLOST:

"UR (ûr, heb. ‘ûr, plamen)." [4]

Keltsko (gaelik) UR znači PLAMEN [5]. Svemu je polazište egipatsko ḤERU od kojeg je i grčko ἵερον (HIERON) koje na hebreskom HIEROU, HIERON znači SIGURNOST [6]. Egipatsko ḤERU je jedna od 75 formi BOGA RĀ [7], BOGA SUNCA.

“SALEM; A Jovan kršćavaše u Ænonu blizu Salima, itd. (*Jovan, 3, 23*). Ænon, Ain-On, fons Solis. Salem nije od Salem, mir, već od Sal, Sunce. Salim, Aquæ Solis; također Aquae salsæ. I. 51.” [8]

ON u nazivu AIN-ON je SUNCE:

“ON je je egipatska riječ sa značenjem ’svjetlost’, ‘sunce’,....” [9]

U nazivu AIN-ON egipatsko AI u AIN je TUAT X, bog sa magarećom glavom [10]. Egipatsko ṬUAT je “noma”, područje, oblast i može biti zemaljska i nebeska, ovog i onog svijeta. Egipatsko ṬUA-T je VENERA, jutarnja zvijezda [11].

ṬUAT je takođe SLAVA [12]. Korijenska osnova je ṬUA sa značenjem SLAVLJENJE, OBOŽAVANJE, ČAST, SLAVA [13]. ṬUATI je jedna od 75 formi BOGA RA [14], a to isto znači i naprijed spomenuto egipatsko ḤERU koje je na početku naziva JERUSALIMA u grčkom obliku HIEROSOLIMA. Od ovog ḤERU su imena HERMES, HERA, HERKUL, HERCEG i sl..

Šta znači SALIM u imenu JERUSALIM?

Arapsko SALAM znač MIR, POZDRAV, ZDRAVLJE. Istog je postanja kao latinsko SAL i SĂLIS sa značenjem SOL, SO. U SAL je AL, ime SUNCA. SO je sanskritsko SARA koje takođe znači MLIJEKO, dakle je naziv po BJELOJ BOJI. Sanskritsko SARA je od ZARA, ZAR što je SJAJ. To svjedoči i latinsko SOL, SŌLIS sa značenjem SUNCE. SUNCE je SAL što je isto obliku SOL.

SUNCE je BJELINA, SVJETLOST, ZDRAVLJE. Od SAL je arapsko SALAM sa značenjem POZDRAV. Istoga značenja je latinsko SALIS, SALUTO.

U ČAST visoke ličnosti ispaljuju se topovske SALVE, dakle je SAL u arapskom SALAM sa značenjem POZDRAV isto latinskom SAL u SALUTO i SALVA. Ovo SAL značenjem potpuno odgovara egipatskom ṬUA koje takođe znači ČAST, SLAVA.

Hebrejsko ŠALOM takođe znači MIR, POZDRAV, ZDRAVLJE. Hebrejska osnova ŠAL odgovara sanskritskom ŚĀL u sanskritskom ŚALĀTE sa značenjem SJATI [15] i sanskritskom ŚĀLETE sa značenjem HVALITI, VELIČATI, SLAVITI [16].

I tako JERUSALIM, grčki Ἰερουσαλήμ, latinski HIEROSOLYMA, znači SJAJNI RA ili BOG SUNCA SA MAGAREĆOM GLAVOM. Na jednom rimskom grafitu

poznatom kao “Aleksamenov grafit” prikazan je NA KRSTU RASPETI BOG SA MAGAREĆOM GLAVOM. Taj BOG SUNCA u crkvi je maskiran imenom ISUS HRISTOS.

.....

[1] Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 417.

[2] Laurence Austine Waddell, The Phoenician Origin of Britons, Scots & Anglo-Saxons; London: Williams and Norgate, Ltd., 1924, p. 274.

[3] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I; London, John Murray, 1920, p. 174.

[4] Merrlil C. Tenney, Ib., p 876.

[5] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 712.

[6] Josephus, Jewish Antiquities, VII, 3, 2.

[7] E. A. Wallis Budge,Ib., p. 500.

[8] Jacob Bryant and William Holwell, A Mythological, Etymological, and Historical Dictionary, London, 1793, p. 363.

[9] Merrlil C. Tenney, Ib., p. 609.

[10] Ib., p. 2.

[11] Ib., Vol. II., p.870.

[12] Ib., p. 871.

[13] Ib.

[14] Ib., p. 872.

[15] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1067.

[16] Ib.

ISUS JE PODIŽUĆE SUNCE

Isus sa dvanaest zraka Sunca (dvanaest mjeseci) i podignutom desnom rukom u znaku mira i blagoslova.

Sunce u centru zodijačkog kruga: Isus je metafora Sunca, tj. Isus je Sunce!

Jevrejsko ime Isusa je **Jeshua** [1]. Hebrejsko ***'ēsh*** znači ***vatra*** [2]. Jeshua znači VATRENI.

Obratimo pažnju na grčko ime: **Ἰησοῦς** (Iesoús) [3], **Ιησοὺς** (Iesoús) [4]:

a) Ἰη = **Ιη** = snaga, sila, moć; Jah, Jahve [5];

b) σοῦς = σοὺς = podizanje [6].

Ἰησοῦς = **Ιησοὺς** = **Iesoús** = **Jesus** = **Jahopodižući**.

"Zapravo, *Ab-ram, 'Visoki Otac'*, bilo je jedno od imena glavnog Božanstva, Sunce, Adonis, JHVH, u Biblosu, *P*.V. app. III, 12." [7]

"Jah je bog tame. Bog psalmopisca koji je savio nebesa i sišao, je silazeće sunce, darodavno božanstvo tame; tama je njegovo sveto mjesto." [8]

"Tada reče Solomun: Gospod je rekao da će stanovati u tami." *(2. Dnev. 6,1; 1 Car. 8, 12)*

Jahve je silazeće sunce ljeta i jeseni, a Isus je podižuće sunce zime i vruće proljetnog vaskrsenja prirode.

……...

[1] Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 156.

[2] Ib., p. 283.

[3] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendon press, 1883, p. 698.

[4] John Groves, A Greek and English dictionary; Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p.298.

[5] Ib., p. 295.

[6] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib., p. 1409.

[7] Henriews Oort, The Worship of Baalim in Israel; London: Longmans, Green and Co., 1865, p. 90.

[8] Gerald Massey, A Book of the Beginnings, Vol. II; London: Williams and Norgate, 1881, p. 293.

PRVI KRST U IKONOGRAFIJI CRKVE

Dobri pastir sa krstom (Sunce, Isus) u podnevnim satima prvog dan ljeta između tri mjeseca proljeća i tri mjeseca ljeta simbolicno prikazanih u slikama ovaca.

Na ovom mozaiku iz 5. vijeka u Raveni prvi put u istoriji crkve prikazan je krst kao hrišćanske simbol, a dotle krst je u hršćanstvu bio simbol sramotne smrti. Priča kako je carica Jelena, Konstantinova mater, u Jerusalimu pronašla Časni krst je kasnija crkvena laž, kao što je sva crkvena priča o Isusu judeo-grčka masonska laž:

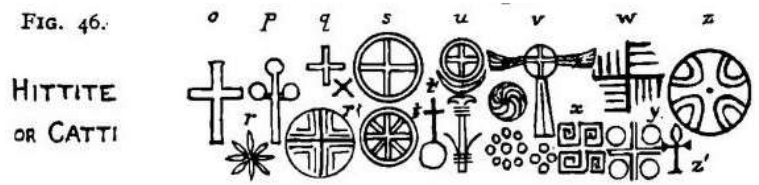

"Čini se da Časni krst zaista nije pronađen u hrišćanstvu kao hrišćanski amblem prije 541. godine; a potom se znakovno pojavljuje na grobu Gale Placidije, udovice gotskog hrišćanskog cara Atavulfa, pašenoga i nasljednika Alairika, čuvenog i veličanstvenog

gotskog hrišćanskog cara. Ovaj grob sa krstom hetitske forme (vidi Sliku 46) i jedan sličan na grobu njenog sina (umro 455.), je u Raveni na sjevernom Jadranu, kući rane vizantijske ili gotske umjetnosti u Italiji i prestonici Rimskog carstva Gota." [1]

"Jasni razlog i motiv unošenja u hršćanstvo 5. vijeka Sunčevog krsta starih Arjana kao simbola pobjede Jednog Boga Vaseljene Hetita, Geta ili Gota sada postaje očigledno." [2]

……..

[1] Laurence Austine Waddell, The Phoenician Origin of Britons, Scots & Anglo-Saxons; London: Williams and Norgate, Ltd., 1924, p. 300-301.

[2] Ib., p. 301.

KELTI SU VLASI

"Килтѣ, концы недотканной пряжи."
"Kilte, krajevi nedotkane pređe."

KILT je poznat stara narodne nošnje Škota. O etimološkom porijeklu naziva KILT svašta se nagađa. Pogledajmo u jezik sibirskih Čuvaša:

“Килтĕ, концы недотканной пряжи.” [1]

KILTE su krajevi nedotkane pređe, krajevi koji vise, kite, rese. KILT ili KELT je dio odjeće od pasa do koljena i nazvan je po ukrasu na opasaču koji visi preko suknje. Taj ukrasni dio, koji je simbol Sunčevih zraka dugodnevnice, moderni Škoti su zamijenili kožnim torbicama.

Tursko KIL je KOSA, ČEKINJE [2]. Čuvaško КĔЛТЕ je SNOP [3]. Čuvaško КĔЛЕНЧЕ znači STAKLO [4], a STAKLO se CAKLI, SJA.

Sinonim čuvaškom КИЛТĔ je čuvaško КĔЛТ [5].

Da li naziv KELT ima veze sa navedenim riječima?

Grčko ime KELTA je Κελτοί (KELTOI). Korijen je KEL (Κελ). Pogledajmo: "O'Beirne Crowe povezuje Celtae sa irskim *celt*, kosa, sugerišući *Gallia Comata* (Journ. 1871 Vol. I 405)." [6]

Evo iznad citirane tvrdnje:

“Što se tiče same riječi *Kelt*, nalazimo da je od latinskih pisaca u *Gallia Comata* ona potpuno objašnjena irskom riječju *kelt*, kosa. Izuzimajući Narbonensince, cijela transalpska Galija - belgska, keltska, akvitanijska zvana je *comata* ‘vlasata’.” [7]

Svoj KILT Skoti su zvali i KELT:

"KILT, KELT, s." [8]

"KELT, s. Tkanina rasčupana (ili rutava) najčešće od crne domaće vune',...." [9]

Dakle su ČEKINJE u turskom KIL, krajevi pređe u čuvaškom KILTE i КĔЛТ isto što su rasčupane rute u škotskom KILT i KELT. Skoro istog su oblika i riječi za STAKLO: Čuvaši kažu KELENČE, a kod Škota VELIKO STAKLO je KELTIE [10].

Kilt ili kelt je ukras koji visi na opasaču.

“KÈLEČ, m. reče čojk jezičavoj ženi: ‘Ćuti, ženo! Ako te za taj vražiji keleč´ (ostrag za kose), ćapim, svu ću kuću s tobom omesti’. – U naše vrijeme u Lici.” [11]

Kilt ili kelt nazvan je po ukrasu na opasaču koji visi preko suknje.

KELT znači ČUPAV, KOSMAT, VLASAT. Keltsko (gaelik) ROM znači ČUPERAK, PERČIN, ROG, a ROMAS, ROMACH (čitaj: ROMAČ), ROMAICHE (čitaj: ROMAIČE) znači RUTAV, KOSMAT, VLASAT [12]. To iznači i sanskritsko ROMAN (रोमन्). KELTI su VLASI.

.....

[1] Николай Иванович Ашмарин, Словарь чувашкого языка, Том VI; Чувашское Государственное йздательство; Чебоксары: Руссика, 1994, стр. 221.

[2] James William Redhouse, An English and Turkish dictionary, Part II' London: Bernard Quaritch, 1880, p. 715.

[3] Николай Иванович Ашмарин, Словарь чувашкого языка, Том VII; Чувашское Государственное йздательство; Чебоксары, 1999, стр. 248.

[4] Ib., стр. 238.

[5] Ib. стр. 248.

[6] George Curtius, Principles of Greek Etymology, Vol. I; London: John Murray, 1875, p. 187.

[7] Siabur-Charpat Con Culaind. From "Lebor Na Huidre" (Fol. 37, Et Seqq.), A Manuscript of the Royal Irish Academy, Translated and edited by J. O'Beirne Crowe, A. B., The Journal of the Historical and Archæological Association of Ireland, Vol. I - Part II; Dublin: The University Press, 1871, p. 405.

[8] John Jamieson, A Etymological Dictionary of the Scottish Language, Vol. I; Edinburgh: The University Press, 1808.

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio II; JAZU, Zagreb, 1884-1886, str. 934.

[12] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, 769-770.

KELTI SU SELTI

Vec smo govorili da SE u nekim riječima, kao npr. SELO, znači SVJETLOST, SUNCE. Rekosmo i to da SELTI, kako su Kelti sebe zvali, znači GLEDANJE OSMATRANJE, VIĐENJE, VIDOVITOST:

"*Eli* i *Seli*, koji su smislom istog porijekla od *El* i *Sel*, dva su imena Sunca." [1]

O imenu KELTA ništa se ne zna, osim da je to ime prvi počeo da spominje Herodot u 5. v. st. ere. Da bismo pronašli smisao imena KELT polazimo tragom značenje riječi koja je oblikom najbliža imenu KELTA: to je finska riječ KELTA koja znači ŽUT [2].

Pošto su svi ljudi i narodi u neko drevno vrijeme bili jedan narod sa jednim jezikom, treba da se uvjerimo da li finsko KELTA postoji još u nekom jeziku u istom ili sličnom obliku sa istim ili sličnim značenjem i zato pretražujemo prvo najstarije, a onda mlađe jezike.

Sanskritsko KEL, KELATI znači KRETATI SE, IĆI [3], dakle ima istu osnovu kao i finsko KELTA, ali se bukvalna značenja ne poklapaju.

Kanariski (Kannada) jezik indijskih Dravida ogranak je sanskrita. Vedski sanskrit je sveti jezik Veda, a kanariski pripada narodnom sanskritu. Kanarisko KELURU znači VATRA, RAST, ŠIRENJE, MILINA, ŽELJA [4].

Uporedimo sad finsko KELU (što znači ŽUT) i kanarisko KELURU, vidimo da je u obe riječi korijen KEL i značenja su ista jer VATRA je ŽUTA I SJA.

Uporedimo li kanarisko KELURU i sanskritsko KEL, KELATI, opet vidimo istu korijen i srodno značenje: kanarisko ŠIRENJE odgovara sanskritskom KRETANJE, jer ono što se ŠIRI to se i KREĆE od svog centra ka spoljnom pravcu, dakle je i tu isto značenje samo kazano posebnim riječima.

Kanarisko KELASIḌI znači NAOČIT, RASAN [5]. Tako su sebe Etrurci zvali RASENA ili RASENI?

Uporedimo li finsko KELTA (ŽUT), sanskritsko KELATI (IĆI i kanarisko KELURU (VATRA, ŠIRENJE), šta tu vidimo? Vidimo opis ŽUTOG VATRENOG SUNCA koje se kroz kroz vrijeme dana, mjeseci i godine KREĆE SIREĆI SVJETLOST i kao takvo Sunce je po kanariskom KELASIDI, tj. NAOČITO, RASNO, MILO i POŽELJNO.

Grčko κέλυθος je PUT, TRAKA, PUTOVANJE [6]. Sunčevi SVJETLOSNI TRACI su ZRACI po kojima su Tračani seba nazvali TRAHOI, a sanskritsko THRAK znači IĆI, KRETATI SE [7].

Grčko κελεύθω znači PUTOVATI [8], grčko κέλευσις je KOMANDOVATI [9]. U ovim grčkim riječima korijen je KEL- (κελ-, κέλ) sa istim značenjem kao i sanskritsko KEL sa značenjem IĆI, KRETATI SE, samo što se u grčkoj riječi značenje proširuje i na KOMANDOVATI, jer SUNCE je KOMANDANT danima, vremenima, godinama i PRIRODI. Ne zaboravimo da su Grci prvi KELTE nazvali KELTOI (Κελτοί).

Velško CÊL (izgovara se KÊL) je ZAŠTITA [10], CELI (KELI) je TAJNI, BOG SVEMOGUĆI [11]. Velško CELLT je KREMEN [12].

Od korijena KEL je i latinsko CELEBRATIO što znači SLAVLJE [13] i CELEBRO što znači MOŠTVO [14].

Latinsko CELSUS znači MNOŠTVO PRODUŽETAKA, MNOŠTVO PRIKLJUČAKA, MNOŠTVO GRANA [15]; ali znači i VIS, VISINA [16] a CELSIUS je VEĆI, VIŠI, NAJVIŠI [17]: rimski istoriografi KELTE su zvali CELTAE [18].

Šta dakle znači ime KELTI? Znači ŽUTI, VATRENI, SJAJNI, TRAČNI, RASNI, RASEJANI, MNOŠTVO,

NAJVIŠI SLAVLJENICI VISOKOG ŽUTOG, VATRENOG, KREČUĆEG I KOMANDUJUĆEG BOGA SUNCA.

……

[1] J. G. R. Forlong, Rivers of Life, Vol II; London, 1883, p. 194.

[2] Severi Alanne, Suomalais-englantilainen sanakirja. Finnish-English dictionary; Superior, Vis., Tyǒmies Kustannusţyhiǒn Kustannuksella, 1919, p. 202.

[3] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 309.

[4] William Reeve, A Dictionary Canarese and English; Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Bangalore: The Wesleyan Mission Press, 1858, p. 320.

[5] Ib., p. 320.

[6] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, p. 793.

[7] Monier Monier-Williams, Ib., p. 457.

[8] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib.

[9] Ib.

[10] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832, p. 59.

[11] Titus Lewis, A Welsh-English Dictionary, Carmarthen, Printed by J. Evans, 1815, p. 50.

[12] Ib.

[13] Oxford Latin Dictionary, Oxford, At The Clarendon Press, 1968, p. 293.

[14] Ib., p. 294.

[15] Ib., p. 296.

[16] Ib.

[17] Ib.

[18] Ib.

SUNCE JE KEL, KELO I KELT

Litvansko KELIONĒ znači PUTOVANJE [1]. Litvansko KELTI znači PODIZATI, RASTI [2]. Litvansko KELYS je KOLJENO, ZGLOB, MJESTO PREGIBANJA; SVEZA, SPOJNICA [3]. Sve ove litvanske riječi imaju korijen KEL.

Šta je najstarije najuočljivije na zemlji i na nebu što PUTUJE, što se PENJE i RASTE i što se u KOLJENU, SVEZI ili SPOJNICI PREGIBA? To je SUNCE: od istoka zorom PUTUJE, PENJE SE i RASTE; oko podneva u SPOJNICI dviju polovina dana počinje da se PREGIBA prema zapadu i večeri. Dakle, SUNCE je KEL, KELO, KELT:

KELO = CELO:

- latinski CĒLO = TAJNA, SAKRIVEN [4];
- latinski CELLO = IĆI, ŽURITI (od grčkog κέλλω) [5];
- latinski CELSUS = UZVIŠEN, VISOK (od CELLO, CELSUM sa značenjem KREĆEM, KREĆEM GORE) [6];
- velški CELT (CEL) = ZAŠTITA, SKLONIŠTE [7];
- velški CELU (CEL) = SAKRIVEN, TAJAN [8];
- velški CELI = TAJNOVITI, BOG [9]
- velški CELLT = KREMEN [10]

KELO > ČELO

Prvobitno je značenje sveslavenske imenice ČELO bilo “ono što je uzdignuto” [11]. ČELO je UZDIGNUTO, na ČELU je ČELNIK i on kao prvi po časti sjeda na ČELO stola. SUNCE je nebeski i zemaljski ČELNIK, KEL, KELO, KELT, a Kelti su SELTI:

“Eli i Seli, koji su smislom istog porijekla od El i Sel, dva su imena Sunca.” [12]

.....

[1] Anthony Lalis, A Dictionary of the Lithuanian and English Languages, First Part; Chicago, Published by "Lietuva", 1903, p.128.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 77.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 211.

[8] Ib.

[9] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832. p. 59.

[10] Ib.

[11] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 305.

[12] J. G. R. Forlong, Rivers of Life, Vol II; London, 1883, p. 194.

KELTI GALI SU TRAČANI

GALI su bili jedno od velikih keltskih plemena, dakle su bili Cimerijani, Cimbri, Kimeri, Kimbri ili Kelti. Cimerijani ili Kimeri (Kelti) i Tračani jedan su rod. Na jednom mjestu Strabon piše ovako:

"Kimerijani, ili odvojeno pleme njihovo, zvano Treri...." [1]

Nakon toga Strabon opet kaže:

"Sljedeći dio zemlje bio je okupiran od strane Trera, koji su također bili Tračani...." [2]

"Vidjeli smo da je u prehelenističkom periodu vladajuća klasa Pantikapeuma bila cimerijanska i da su

"Vidjeli smo da je u prehelenističkom periodu vladajuća klasa Pantikapeuma bila cimerijanska i da su Cimerijani Tračani." [3]

Pripadnik Gala je GAL. Šta znači riječ GAL?

I evo nas kod riječi GAL: GALA, GALICIJA, GALONJA, GALEB, RAZGALITI. GAL je neko GALANTAN, on je finih manira; velika zabava je GALA zabava, velika dvorana je GALERIJA, veliki brod je GALIJA, velika vika je GALAMA. Postoje i prezimena GAL, GALE, GALAC, GALAK, GALAR, GALAŠ, GALAŠIĆ, GALIĆ, GALONJA, GALETIN.

Kad je nebo oblačno pa se zbijeni gusti oblaci počnu cijepati i razilaziti, tad se počne RAZGALJIVATI i biva VEDRIJE, RAZGALI SE i progrije sunce.

Kelti GALI su pijetla zvali GALO, jer GALO iza ponoći i pred zoru kukurikanjem najavljuje da će mrak da se RAZGALI, jer stiže SUNCE.

Velško GAL znači ČIST, LIJEP, SVIJETAL [4], a velško GALAETH je GALAKSIJA, MLIJEČNI PUT [5].

Grčko GALA (γάλα) od starijeg GALAZ (γάλαξ) je MLIJEKO [6], ali u grčkom nema ni osnove ni korijena ovoj riječi, što znači da je u grčki ušla od grciziranih GALA, tj. KIMERACA, odnosno TRAČANA kao i riječ GALAKSIJA. Hoće li ikada Zapadnjaci zvanično priznati ovu istinu? Neće, a i zašto bi priznavali kad ni Srbi ne priznaju svoju istinu.

.....

[1] Strabon, I,3,21.

[2] Ib. XIII,1,8.

[3] Michael Rostovtzeff, Iranians and Greeks in South Russia, Oxford, The Clarendon Press, 1922, p. 67.

[4] Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 147.

[5] Ib.

[6] Greville Ewing, A Greek and English Lexicon; Glasgow: The Univertity Press, 1827, p. 304.

PORIJEKLO GRKA

Uobičajena priča o porijeklu Grka je da su oni potomci Jafetovog sina Javana, da su stari istorijski narod zvani Heleni. Da li je sve tako i šta znači ime "Heleni"?

Heleni, grčki Έλλμνες (Éllines):

Έλλμνες < Έλ λμνες = EL LINES = EL LINIJCI = ELOVE LINIJE = ELOVE ZRAKE = ELOVI POTOMCI.

EL je ime Boga, ime Boga Sunca:

"Narod nazvan Heleni potomci su od Helena, sina Zevsovog: i ovom titulom nazvan je narod bistrog i prosvetljenog uma. Helen je isto što Ion; takođe isto kao Helius, Oziris i Apolo: titule kojim se označavao Bog svjetlosti i nauke.

Iz Vavilona Heleni su došli u Egipat; i bili su isto kao i Auritæ, oni kušitski čobani koji su predugo tu zemlju držali potčinjenu. Otuda čitamo o ***Ποιμενς Έλλμνες*** i **Βασιλεις Έλλμνες**, helenskim čobanima i helenskoj princezi, koji su vladali u ranom djetinjstvu tog naroda. Oni su bili ono što ja skupno nazivam Amonci, potomci Hama, koji je po nejevrejskim piscima poznati prvorođeni sin Deukaliona, ili Noja." [1]

Heleni dakle nisu Javanovci, nego su potomci Nojevog sina Hama kao i Egipćani. Heleni su biblijski Amonci čija je zemlje bila istočno od Hanana, tj. istočno od Palestine gdje je današnja država Jordan i u ona drevna vremena bili su pod vlašću Vavilona.

Iz Vavilona su neki Heleni stigli u Egipat i zagospodarili su Egiptom. Egipćani su njihovog kralja čobana nazvali Hiksos i njegova vlast nad Egiptom počinje oko 1650. god. st. ere. Nakon njega nastavili su da vladaju

njegovi sunarodnici kao Petnaesta dinastija Egipta kojoj je pripadao niz od 5-6 vladara. Zadnji kralj je zbačen s vlasti oko 1500. god. st. ere kad se Egipćani uspjevaju osloboditi protjeravši Amonce iz svoje zemlje.

Protjerani iz Egipta Amonci, tj. Heleni, počinju trohiljadugodišnje osvajanje tračansko-pelaških naroda i njihovih potomaka po Egejskom arhipelagu, Maloj Aziji i Balkanu. Jedno od tih osvajanje opjevao je Homer u svoj Ilijadi.

Osvojene narode Heleni su postepeno asimilovali helenizacijom, ali se to odrazilo i na jezik Helena, te danas mnogom grčkim riječima jedini etimološki korijen nalazimo u srpskom jeziku.

Helenizacija osvojenih domorodaca završena je genocidom nad nehelenizirаnim Srbima 1946-1949. godine i progonom kroz etničko čišćenje oko 350 hiljada nehelenizirаnih Srba.

Grci i danas streme ka srpskoj zemlji i ka uništenju Srba kao tračanskih potomaka i domorodaca Balkana. U tome im još od Nemanje i Svetog Save stalno pomaže ortodoksna SPC, kao i Vatikan skupa sa vladama Zapada i Rusije, te im i dan-danas pomažu u planu istrebljenja Srba.

.....

[1] Jacob Bryant, New System, or An Analysis of Ancient Mythology, Vol. III; London, 1776, p. 156.

NAJSTARIJE SVEVIDEĆE OKO

Simbolična adska kapija.

Netačno je da svevideće oko u trouglu potiče iz religije drevnog Egipta, jer "Horusovo oko" nije prikazivano u trouglu. Ono potiče iz misterija antičkih Grka. Evo na ovom kamenu na groblju grčke antičke kolonije na arheološkom nalazištu kod sela Parutino u ukrajinskoj Olbiji. Oko u trouglu je uklesano na jedno krilo duplih vrata na prikazu kapije Ada.

Glava u raspadanju na kapiji Ada.

Na fotografiji iznad je simbol kapije Ada, koji je, po grčkoj mitologiji, boravišta duša mrtvih. Jasno se vide masonski simboli: svevideće oko, masonska kecelja, simbol Sunca i drugi masonski simboli. Nalazi se na groblju ondašnje velike i utvrđene antičke grčke kolonije kod sela Parutino ili Parutyne, 6-1. vijek. st. ere, Olbija, Ukrajina.

Veličina najstarijeg prikaza svevidećeg oka u trouglu u poređenju sa podlakticom odrasle sobe.

Svevideće oko: tri strane trougla su tri dijela dana po osam sati trajanja.

Trougao je simbol Božijeg Trojstva u danu ljetne dugodnevnice. Tri dijela dana sa trajanjem po osam sati. Svaki podiok oko trougla simbol je vremena jednog sata. Osam podioka sa jedne i osam podioka sa druge strane trougla je šesnaest sati dana. Sedamnaesti sat je označen podiokom u vrhu trougla. To je ssat sredine dana, sat podneva. To znači da je ovaj trougao simbol ljetnog solsticija, prvog dana ljeta ljetne dugodnevnice, a oko u trouglu je simbol Sunca kao simbola svevidećeg Božijeg oka i očinjeg vida.

PRAVA LJUDSKA PRIRODA VASKRSLOG TIJELA

Hrišćani vjeruje da je Isus vaskrsao u pravom ljudskom tijelu sa ranom od koplja rimskog vojnika i rupama od klinova na rukama i nogama. Ako je to vaskrslo tijelo sa svim fizičkim manama onog tijela prije tjelesne smrti i vaskrsenja, kako će vasrsnuti slijepci, kako kako oni sa odsječenim glavama? Hoće li oni nositi svoje glave pod rukom ili će ih rukama pridržavati na ramenima? Kako će izgledati vaskrsla tijela invalida sa svim fizičkim nedostacima i ostećenjima tijela u zemaljskom životu?

Hrišćani vjeruju da je Isus nakon vaskrsenja bio gladan i da je jeo? Ako se vaskrsne u pravom ljudskom tijelu, takvom tijelu treba i hrana i voda. Ako se u tijelo unose hrana i voda, onda mora i da se izbacuju prerađena hrana i voda u vidu izmeta i mokraće, jer tako funkcioniše priroda pravog ljudskog tijela. To znači da se i na onom svijetu mora biti WC sa toaletnim papirom.

Ako se vaskrsava u pravom ljudskom tijelu sa pravom ljudskom prirodom, onda i na onom svijetu postoji sex.

Očito je da u hrišćanskoj dogmi skoro sve škripi!

Znam da ćete skoro svi ćutati u strahu od sumnje u Isusovo vaskrsenje, a ja vam kažem: sve dok se oprete ljudskom razumu i vjerujete samo u nečije riječi zapisane i nezapisane, vi i niste ljudi, već polusvjesni poluljudi sa kojima se lako manipuliše, mnogo, mnogo lakše nego sa običnom stokom.

1. MAJ - SRPSKI PREHRIŠĆANSKI PRAZNIK

Sileno, Bembelj, P. F. Martecchini, Album di Ragusa,1982., Državni arhiv Dubrovnik, Hr-DADU-264 Fasc.5

ПРВИ ДАН МЈЕСЕЦА МАИЈА.

У Дубровнику за времена републике излазио је *бембељ* првога Маија као чороје, вила и турица на сретеније. Он је имао хаљину сву искићену зеленијем лишћем и свакојакијем цвијећем; око њега су се вили блавори, и једнога је у руци носио и с њиме се играо. Ишао је онај дан и к намастиру св. Јакова (око по сахата од града).

(Vuk Stef. Karadžić, Život i običaji naroda srpskoga, Beč, 1867, str. 30)

"U Dubrovniku za vremena republike izlazio je bembelj prvoga Maija kao čoroje, vila i turica, na sretenije. On je imao haljinu svu iskićenu zelenim lišćem i svakojakim cvijećem; oko njega su se vili blavori i jednoga je u ruci nosio i s njima se igrao. Išao je u onaj dan i k manastiru sv. Jakova (oko po sahata od grada)." [1]

Bembelj je ilirski Silanus, Sileno, bog proljeća. Dubrovčani su se izjašnjavali kao Srbi sve do početka Prvog svj. rata, a Dubrovačka Republika je ukinuta tek 1808. godine. I neka crkvena propaganda protiv 1. maja prestane, jer je samo još jedna od mnoštva crkvenih laži.

……

[1] Vuk Stef. Karadžić, Život i običaji naroda srpskoga, Beč, 1867, str. 30.

RELIGIJA I POLITIKA: KONTROLA DUHA I TIJELA

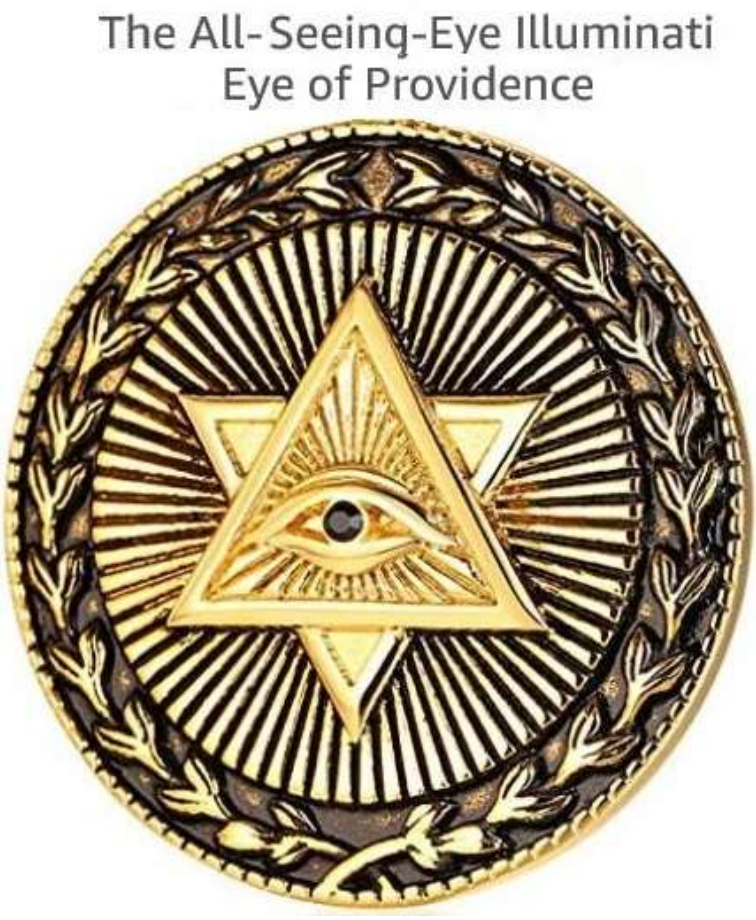

Hoće li hrišćanin na svoj zid prema istoku postaviti islamsku zvijezdu sa polumjesecom na zelenoj podlozi? Neće, jer to nije simbol njegove vjere.

Hoće li musliman staviti krst na svoj zid prema Meki? Ma jok, neće jer to nije simbol njegove vjere!

Hoće li hrišćanin i musliman staviti komunistički srp i čekić na crvenoj podlozi na svoj zid? Neće ni jedan, jer je to simbol koji negira postojanje njihovog Boga.

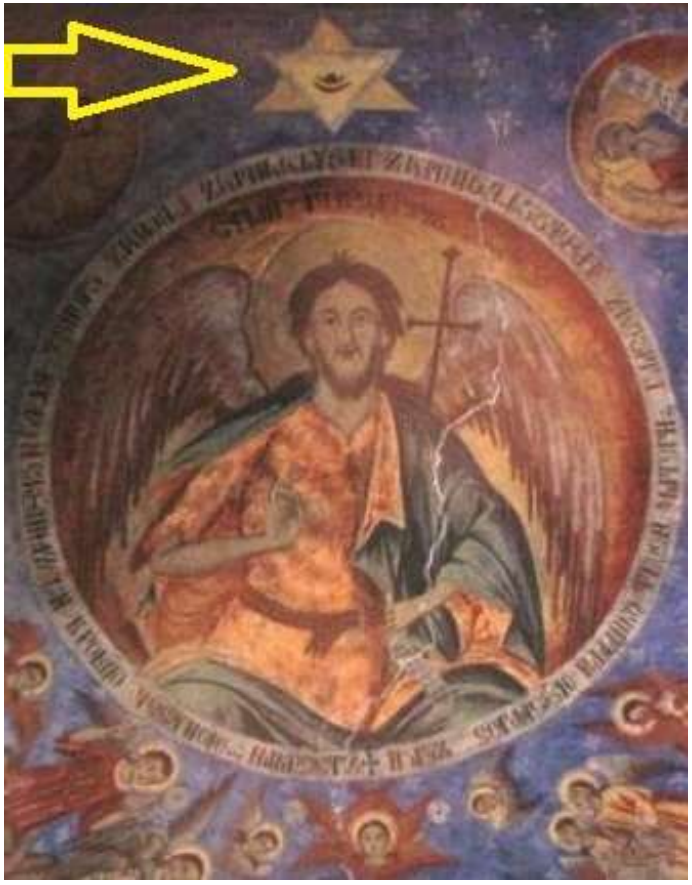

Freska u manastiru Sv. Jovana, Gornji Matejevac: crkva je ogranak Iluminata.

I TUĐINCA SEBI ZA BOGA PRIHVATISMO

Za "Jovanovo otkrivenje" smatra se da je pisano oko 90. godine nove ere. Poznato je da su gavni osnivači crkve Petar i Pavle bili Jevreji i prvi članovi crkve bili su uglavnom Jevreji, a rana crkva bila je sekta judaizma.

I sad budimo pažljivi, umno trezveni i dobro razmislimo o riječima koje pisac "Jovanovog otkrivenja" pripisuje Isusu:

"I koji pobijedi i održi djela moja do kraja, daću mu vlast nad neznabošcima; I pašće ih gvozdenom palicom, i oni će se razdrobiti kao sudovi lončarski; kao i ja što primih od oca svojega; I daću mu zvijezdu danicu."

(Otkr. 2,26-28)

Ko su neznabošci? To su nejevreji, nejudeji, Jevrejima strani narodi, goji u koje su tada spadali svi narodi nejudejske vjere i svi nečlanovi rane crkve kao judejske sekte. U tadašnje goje spadali i preci svih nejudejskih naroda svijeta, pa i Srba, bilo da su živjeli na Balkanu pod kao Tračani i Iliri, ili izvan Rimskog carstva kao Sloveni.

I šta obećava Isus svojima? Obećava im vlast nad neznabšocima, dakle i vlast nad Srbima. I kakva će biti vlast Isusovih sljedbenika nad neznabošcima? Isus će svojim vladarima dati vlast koja će biti velika, jaka i surova:

"I pašće ih gvozdenom palicom, i oni će se razdrobiti kao sudovi lončarski;..."

Isusovi sljedbenici postaće pastiri, a narod će biti stado, stoka, životinje. Ovi pastiri gvozdenim palicama goniće stado na ispašu, a gdje gvozdana palica tijelo dohvati, tu bubrezi krv propišaju. I tući će pastiri stado gvozdenim palicama i stado neznabožaca biće razbijeno i smrvljeno kao keramičko posuđe.

Ko progoni i mrzi i istrebljuje Slovene? Ko razbija i mrvi Srbe i ostale narode svijeta, te smo svi spali na ovo što smo danas? Isusovi sljedbenici to rade, judejska iluminatska crkva to radi!

Još samo da pastiri sa gvozdenim palicama žigošu svako živinče svoga stada i ispunjenje cijelog biblijskog plana i zadatka je ostvareno i svrha osnivanja i namjera postojanja crkve je realizovana!

Svoje sveto Sunce pljunusmo i covjeka tudjinca sebi za Boga prihvatismo. Srbi, Hristos posrijedi nas, prevari on nas!

P.S. Da se razumijemo: nije krivica do običnog milenijumima stradalnog i napaćenog jevrejskog naroda, jer i njih čeka žigosanje. Krivci su u tajnim jevrejskim društvima kao današnji, ne oni stari, nego mnogi današnji hrišćanski masoni, među njima i skoro svi današnji srpski masoni i globalistički Iluminati. Njih ja zajedničkim imenom nazivam judeo-hrišćanski ezoteristi, oni su nam sve zakuvali. Nekad je crkva bacala anateme na masone, a eno danas crkveni masoni glavni branitelji crkvene dogme, zagovornici monarhije i glavni progonitelji slobode misli i govora, crkveni inkvizitori.

SVETA SOFIJA JE SOVA ILUMINATA

Grčko σοφία (SOFIA) znači:

1. prosvjetljenje, bistrina, vještina u rukodjeljstvu i umjetnosti; [1]

2. iskustvo praktičnog života: imati objektivnost prosudjivanja, razumnost, razboritost, praktičnu i političku mudrost, itd. sve što je povezano sa oblastima sedam antičkih grčkih mudraca; [2]

3. znanje nauke, učenja, mudrosti, filozofije, nauke uzroka, metafizike, filozofije prirode, matematike; [3]

4. medju Jevrejima, Σοφία, se priznaje prvo kao atribut BOGA, postaje identična Duhu Božijem, proglašena sveticom od ortodoksnih hrišćana. [4]

Sveta Sofija kao zenski Isus, manastir Sv. Nauma, Ohrid.

“Sofija je ključna figura u gnosticizmu sa korijenom unazad u judejsku literaturu mudrosti Hokhmah i

kabalističke Shekinah.

Gilles Quispel u razmatranju jevrejskog gnosticizma, odraženog u Jovanovom Apokrifu sadržanog u Nag Hamadi Biblioteci, bilježi da je Sofija bila supruga nepoznatog boga, Božiji odraz u ogledalu. U Simonovom samarjanskom gnosticizmu, Mudrost, supruga Boga je Sveti Duh ili prva ideja Boga." [5]

"Priče Solomonove 9 :1 govore o Hokhmah ili Sofija sagradi njenu kuću i postavljajući sedam stupova. Naučnici bilježe da je značenje ovih sedam stupova izgubljeno." [6]

Da vidimo u srpskim prevodima kako glasi pomenuti stih Priča Solomonovih:

a) "Mudrost sagradi sebi kuću; na sedam stupova stoji." *(Prevod: Ivan Šarić)*;

b) "Mudrost je sazidala sebi kuću, i otesala sedam stupova." *(Prevod: Jeruzalemska Biblija)*;

c) "Mudrost je izgradila svoju kuću, ona je isklesala svojih sedam stubova ." *(Prevod: Tomislav Dretar);*

d) "Premudrost sazida sebi kuću, i otesa sedam stupova." *(Prevod: Daničić-Karadžić)*

A sad pažljivo pazimo: Priče Solomonove su iz Starog zavjeta, a pisci Novog zavjeta, da bi opravdali nešto što je Isus činio ili što se Isusu desilo, to često povezuju sa proroštvima Starog zavjeta. Ako uzmemo navedeni stih Priča Solomonovih kao proroštvo za događaje Novog zavjeta, onda je ova kuća koju Sofija sebi sazida Hrišćanska crkva, jer crkva počiva na sedam stupova: to su Sedam svetih tajni:

"Svete tajne su sveštenoradnje, kroz koje se vernicima na vidljiv način daje nevidljiva blagodat Božija." [7]

"A na prvom mestu: sveta tajna krštenja, sveta tajna miropomazanja, sveta tajna Evharistije, sveta

tajna pokajanja, sveta tajna sveštenstva, sveta tajna braka, i sveta tajna jeleosvećenja.” [8]

Ovih sedam stupova Sofija je tesala vijekovima: od početka crkve i Prvog Vaseljenskog sabora 325. godine do Sedmog vaseljenskog sabora 787. godine. Na tih Sedam vaseljenski sabora doneseni su svi dogmati crkve koje crkva propovijeda vjernicima. Sedam crkvenih tajni, tj. sedam misterija su sedam stupova koje je Sofija otesala za svoj dom.

Gradnju Sofijine kuće prorokovana je u Starom zavjetu, zapravo je planirana od piscaca Starog zavjeta, dakle je Hrišćanska crkva planirana od jevrejskih pisaca Starog zavjeta. Apostoli su Jevreji i oni su osnovali crkvu, ali Jevreji kao narod nisu priznali Boga ove crkve i ostali su u judaizmu, a Isusa kao Boga crkve nazivaju kopiletom i sinom kurve. Jevreji su osnovali crkvu, a sedam stupova otesali su Grci Romjeskog carstva na Sedam vaseljenskih sabra.

Čija je riječ SOFIA, gdje joj je porijeklo i šta izvorno znači?

Svi tvrde da je SOFIA (σοφία) grčka riječ, ali u grčkom jeziku toj riječi nema korijena od kojeg je riječ postala, jedna od najčuvenijih "grčkih" riječi nema svoj korijen SOF- (σοφ-) u grčkom i pošto tu nema korijena, dakle je uzeta iz nekog Grcima stranog jezika. Koji je i čiji je to jezik?

U grčkoj mitologiji SOVA je simbol boginje ATENE koja je rođena iz ZEVSOVE GLAVE. Odakle potiče i šta znači ime ATENA:

"ATH-EL. ATH-AIN. Otuda su Grci formirali Αθηλα, i Ατηνα, titula, pomoću koje se izdvojilo božanstvo mudrosti." [9]

Osova u imenu ATINA (Ατηνα) je AT, ista osnova koja je dala riječ ATESH koja znači VATRA [10], i riječ ATAN (ΑΘΑΝ) koja znači VELIKA FONTANA VATRE [11]. ANATH i ATHAN su isto što i ATHANA i ATHENA kod Grka i ANAITH kod Persijanaca. [12]

Dakle ime ATINA ili ATENA znači VATRA.

Simbol Atene je SOVA. Gle: SOFA – SOVA. U nekim riječima strujno **F** prelazi u strujno **V**: SOFIJANA = SOVIJANA, DAFINA = DAVINA, STEFAN = STEVAN, ŠEFKO = ŠEVKO, SOFRA = SOVRA, FILIP = VILIP, itd. Dakle je riječ SOFIJA izvorna tračanska riječ SOFIA i od ove riječi je srpsko SOVA.

Šta je značenje riječi SOVA, odnosno SOFIA?

Sanskritsko SAUVA znači NEBESKO [13]. Sanskrit je jezik drevnih Arijaca, jezik Aria naroda i to su Tračani, te u jeziku tračanskih potomaka treba tražiti korijen i značenje riječi SOFIA, a ne u grčkom.

U okolini Broda na Savi SOVU zovu SAURA [14] što na sanskritu znači SVETO, NEBESKO, BOŽANSKO, SUNCE [15]. Otkud sad Sunce, a SOVA je noćna ptica? Bjelorusko ime SOVE je SAVA i to je jedno od sanskritskih imena Sunca. Jedno od sanskritskih

imena SOVE je DIVAANDHA [16]. Sanskritsko DIVA je NEBO [17], a sanskritsko ANDA znači SLIJEPI MRAK, CRNA MUTNA VODA, VODA [19]. Sjetimo se Tesline tvrdnje da postoji i CRNA SVJETLOST [20].

Kosmička CRNA VODA je ETER, latinski ÆTHER, grčki αἴθειν, tj. AITEIN koje znači PALJENJE, ŽAR, SJAJ [21]. Ta CRNA SVJETLOST je od crkve pogrešno pripisana "Boginji SOFIJI", tj. ATINI rođenoj iz ZEVSOVE, dakle Božije GLAVE. Ona je simbol MUDROSTI i poistovjećuje se sa BOGOM. Ona je simbol MUDROSTI i poistovjećuje se sa BOGOM. Njen simbol je SOVA, tj. SOFIA i ona je u crkvi MUDROST ili PREMUDROST. U ikonografiji je prikazana kao krilata zena ili kao krilati ženski Isus. Crkva je slavi 30. septembra (17. po julijanskom).

SOVA je ženski rod, a muški rod je SOVAR. SOVAR je vođa demona iz drevog avestanskog teksta i on uspostavlja vlast tame nad Zemljom. [22]

SOVU obožavaju ILUMINATI. Ko su Iluminati? Iluminati su ILUMINIRANI ili PROSVIJETLJENI ČUVARI TAJNI i definisao ih je Sveti Kirilo Aleksandrijski u 5. vijeku:

“Ove tajne su toliko duboke i toliko uzvišene da ih mogu shvatiti samo oni koji su iluminirani. Zato neću pokušavati govoriti o onome što je u njima najviše božansko, jer ih otkrivam neiniciranima i zar treba da se suprotstavim zabrani da se ono što je sveto ne daje nečistome, da se ne bacaju biseri prije nego se može procijeniti njihova vrijednost." [23]

"*Sophia* je prosto 'iznošenje na svjetlost' (σάφεια) nečega što je prirodno sakriveno ili nevidljivo ljudskim čulima u bilo kojim različitim oblastima." [24]

Iluminati održavaju proslavu SOVE, tj. SOFIJE u Bohemijskoj šumi svake godine sredinom jula kad su

po rimokatoličkom kalendaru Ognjena Marija i Sveti Ilija.

Sova Iluminata u kalifornijskom Bohemijskom lugu.

I na kraju nek mi kažu veliki bogomoljci koji dogmat govori o vjeri u Svetu Sofiju? Hrišćanstvo je postalo religija prosvijetljenih, iluminiranih, visokoiniciranih Iluminata.

……

[1] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, p. 1409.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Jenny Yates, Panel: Dreams – Current Issues, Cambridge 2001: Proceedings of the Fifteenth

International Congress for Analytical Pshychology, Daimon Verlag, 2003, Einsiedeln, p. 235.

[6] Ib., p. 233.

[7] Justin Popovic, Crkva – Blagodatna zajednica, Svete tajne, Dogmatika Pravoslavne Crkve – Tom III (drugi deo).

[8] Ib.

[9] William Holwell, A Mythological, Etymological, and Historical Dictionary, London, 1793, p. 59.

[10] Ib.

[11] Ib.

[12] Ib.

[13] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1255.

[14] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 307.

[15] Monier Monier-Williams, Ib., p. 1254.

[16] Ib., p. 479.

[17] Ib., p. 478.

[18] Ib., p. 44.

[19] James O'Neill, Prodigal Genius: The Life of Nikola Tesla, San Diego: The Book Tree, 2007, p. 142.

[20] Hearth Moon Rising, p. 104.

[21] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 196.

[22] Edward William West, Pahlavi Texts, Vol. I, Cambridge, New York, Melbourne, Madrid, Cape Town, Singapore, Sao Paolo, Delhi, Mexico City: Cambridge University Press, 2013, p. 10.

[23] Sv. Kiril Aleksandrijski, Sedma knjiga protiv Julijana, 412. god.

[24] Leslie Kurke, Aesopic Conversations; New Jersey, Princenton University Press, 2011, p. 101

ŽENSKA SVETA TROJICA

Freskopisana ženska Sv. Trojica (srednji vijek, Manastir Svetog Nauma, Ohrid, Makedonija).

Ponekad je zaista teško proniknuti u sve iluminatske simbole kao ovdje u značenje zengog lika crkvene Svete Trojice: Boginja Majka, Boginja Sveti Duh i Boginja Kćer.

OD JEŠUE DO ČIPOVANJA ČOVJEČANSTVA

Svevideće oko judeohrišćanskih Iluminata.

Čude se mnogi kako je svijet mogao da dospije u ovaj današnji Coronavirus Street, slijepu ulicu i lavirint bez izlaza. Mogao je, pobogu, mogao je i može ako se sagleda sve kroz šta su čovjek i narodi prošli zadnji 2020 godina od osnivanja crkve. A kako je crkva osnovana?

Crkva je osnovana tako što je nekoliko Jevreja iz Jerusalima otišlo po Rimskom carstvu da propovijedaju novu vjeru. Najpoznatiji od njih bili su braća Petar i Andrija. Petar je otišao direktno u Rim, a Andrija je otišao prema Krimu.

Freska u manastiru Sv. Jovana, Gornji Matejevac: crkva je ogranak Iluminata.

U osnovne postavke te nove vjere danas vjeruje preko 2.5 milijardi ljudi, a osnovne postavke su: Bog je Mariji, djevojčici od12-13 godina, preko Svetog Duha, tj. Duhom Božijim, napravio dijete, tj. odnekle iz nebeske daljine duhnuo je u Mariju i ona je zatrudnila od tog Božijeg daha i nakon normalne trudnoće od devet mjeseci rodila sina Božijeg kojem su dali ime Ješua, što po hebrejskom *eš* znači *vatra*.

To da žena u seksualnom odnosu s Bogom zatrudni nije ništa novo u prehrišćanskoj mitologiji: bog Dionisije je Božiji sin, Mitra je Božiji sin, Herkules je sin

Iluminatsko svevideće oko (freska u manastiru Sv. Jovana, Gornji Matejevac, Niš).

Božiji, Oziris, Asklepijus, Atis, Dionis! Svi su oni bili sinovi nekog Boga. Da li su ovi sinovi Božji zaista postojali, zna li istorija za njih? Ne, oni su samo likovi raznih mitologija, likovi ondašnjih bajki raznih naroda kao

što su vila Raviojla i krilati konj Jabučilo iz srpskih bajki.

Tako se začela i bajkovita priča o Ješui, od Grka nazvanog Isus, sinu Božijem i priča tvrdi da je to bilo prije oko 2020 i nešto godina. Niko ne zna tačno koje godine je Ješua rođen i nikakvog pisanog istorijskog izvora iz tog vremena nema, sve se zasniva na priči punoj fantsatinčih elemenata kao i u pričama o svim sinovima Božijim prije Ješue.

JUDAICA Eye of Providence
MASONIC All-seeing eye of God
JUDAISM Star of DAVID

Sve do tridesete godine Ješuine dobi o Ješuinom životu ništa ne znaju, ama baš ništa. Taj dio Ješuinog života je nepoznanica. Nema priča o njegovom djetinjstvu, nema o mladalačkom dobu, nema o puno-ljetnom dobu, nema ama baš ništa. Jedino što jedan

jevanđelista spominje vrijeme kad je Ješua imao dvanaest godina pa veli da je u jerusalimskom hramu mudrim pitanjima i razumnim odgovorima tri dana zadivljavao sveštenike. Zamislite: niko pojma nema kad je Ješua rođen, a ovaj jevanđelista zna priču o Ješui kad je imao dvanaest godina.

Zašto fantastična priča o Ješui počinje tek kad je on navršio 30 godina? Zato što po jevrejskom zakonu niko nije mogao postati učitelj dok ne navrši 30 godina. I tada kad je navodno napunio 30 godina kažu da je Ješua počeo narodu da propovijeda spasenje. Ali opet ne znaju koje je to godine bilo? Iako su po priči bili sa Ješuom od početka njegove propovijedi, niko od njegovih učenika ne zna koje godine je on počeo propovijed?

Kako je to moguće da Ješuini učenici znaju kad je Ješua napunio 30 godina i počeo propovijedati, a uopšte ne znaju kad je rođen? Kažu da je raspet nakon pune tri godine propovijedanja, ali ni godinu raspeća i vaskrsenja ne znaju, iako tvrde da bili s njim od početka njegove propovijedi? Postojao je kalendar i u to vrijeme, brojali su godine tada i Jevreji i Rimljani i Grci, ali tačnih godina vezanih za Ješuu nema, jer je Ješua rođen iz bajke, propovijedao u bajci, stradao u bajci i po stradanju vratio se u bajku.

I evo nas na granica linije između bajke i realnosti: u bajkama se ne postavljaju pitanja kako je to i to moguće, jer svi znaju da je to bajka i svrha bajke je da zabavi slušaoca, da slušaoca iz bijede i nepravde grubog surovog života barem na trenutke u mašti uznese u svijet pravde, sjaja raskoši i boljtka.

Tako su i robovi i sirotijnja Rima prvi prihvatali bajku o Ješui kao sinu Božijem i pravedniku koji je propovijedao ljubav, koji je bez krivice suđen i ni kriv ni dužan i na pravdi Boga bičevan i od Rimljana na krst

prikovan i na krstu u mukama umro. Preko lika tog Ješue mnogi robovi i rimska sirotinja prepoznali su svoju moguću sudbinu nad glavom, prepoznavali su svoje najmilije, svoje rođake, prijatelje, poznanike i zemljake koji su baš kao i Ješua ni krivi ni dužni na pravdi Boga tako stradali, a neki od njih još u agoniji ječe raspeti po krstovima uz drumove oko Rima.

I tako vješti pripovjednik kroz lik sa krsta vaskrslog pravednika Ješue iz Nazareta nudi vječno blaženstvo života u nebeskom raju. I kad si kao rob otrgnut od svoje porodice i od svoje kuće kao rob odveden u daleki Rim, kad su ti sve radosti i nade u realnosti surovog svakodnevnog života ubijene, poželiš da se isključiš iz strašne realnosti i da umom bježiš u svijet bajke sa krsta vaskrslog Božijeg sina Ješue. Eto zašto su prvi ljudi postajali sljedbenici Ješue iz Nazareta, od Grka nazvonog Isusa.

Petar je pripovijedaju u Rimu i zadobijao je sljedbenike među rimskim robljem i sirotinjom. O Andrijinom pripovijedanju ništa se sa sigurnošću ne zna. Petar je svoje sljedbenike preko bajke o Ješui prevodio u novu sektu judaizma jevrejske vjere. To je ugrozilo izvorni judaizam i prethodno vec stvorene sekte sadukeja, fariseja i esena, te su glavne vođe Jevreja iz Jerusalima riješili da u Petrov pokret ubace svog čovjeka Pavla iz sekte fariseja, onog učenog Pavla sa znanjem nekoliko jezika Rimskog carstva koji je do tada bio zadužen da kao istražni agent prikuplja podatke o Petrovim sljedbenicima, da ih sa svojim najodanijima ljudima hvata i kao jeretike da ih ubija.

I Pavle sa odabranom starom družinom najvjernjih ljudi i tjelohranitelja krene iz Jerusalima u Damask. I po unaprijed skovanom planu svojih starješina u Jeruslimu negdje u putu prema Damasku “prikaže se Pavlu vaskrsli Ješua, predstavi mi se ko je i šta je i preobrati

Pavla u svog vjernika", a oni iz njegove pratnje, kaže Pavle, nisu ništa vidjeli, ali su čuli glas. Kasnije i na drugom mjestu govori sasvim suprotno: da oni iz njegovi pratnje ništa nisu vidjeli, ali su čuli.

Pavlovu laž Bog je zakočio u Pismu to je tako ostalo zapisano i nepromijenjeno do danas. Pavle je, kaobajagi, u tom viđenju oslijepio, ali ga je jedan "čudotvorac" Ješuin, "Božijim čudom" izliječio. U stvari je taj "čudotvorac" još u Jerusalimu Pavlu preporučena veza, jer je i on bio na istom tajnom zadatku na koji je i Pavle upućen. I kad stigne u Damak, potraži Pavle svoju vezu i ovaj Pavlu "čudom Božjim" otvori oči i povrati vid. Tako Pavle uspije da "od lično vaskrslog Ješue preobraćeni vjernik" kao trinaesti apostol bude primljen u Petrovu sektu da odradi posao po kojem je ubačen u sektu.

I Petar i Pavle, iako u novoj sekti sa svim svojim saradnicima, i dalje su bili judejske vjere, pratili judejske običaje i pri svakom odlasku u Jerusalim išli su u hram i po pravilima originalnog judaizma obavljali molitvu i prinosili žrtve.

Da bi u Rimskom carstvu podmirio ekonomske da životne troskove, Petar je svoje sljedbenike podučio da prodaju sve što posjeduju kao ličnu imovinu i sve pare njemu lično da predaju, a ko bi se usudio da ne preda sve, a Petar to sazna, takav je na Petrovo "prokletstvo" umirao, tj. trovan je.

Pavle nije svoje sjedbenika tjerao da prodaju imovinu, nego samo po pravilu judaizma bili su dužni da Pavlu plaćaju crkveni porez u vidu desetine od svojih prihoda, ali protiv koga je Pavle izgovorio: "Maranata," taj nije dugo zemljom hodio, jer su mu Pavlovi ljudi ubijali tijelo da bi mu "spasili dušu"!

Svoje sljedbenike nejevreje Petar je obrezanjem prevodio u judaizam, dakle u Jevreje. Tome se

usprotivio Pavle i on nije želio da goje, strance nejevreje po rođenju, prevodi u Jevreje, jer bi porastom vjernika ove sekte sa gojima originalni judaizam bio ugrožen. Dakle je sve po planu: nejevreje goje vrbuj da napuštaju svoju izvornu vjeru, približavaj ih judaizmu, ali ih ne primaj u Jevreje, jer kad ih bude previše, mogli bi da se okrenut protiv izvornog judaizma i protiv originalnih Jevreja. Goje samo treba odvojiti od njihovog duhovnog korijena i tradicije, izbrisati im sjećanje ko su i šta su i naučiti ih da poštuju judaizm i Judeje kao svoju stariju duhovnu braću koje je Bog lično izabrao sebi za svoj narod.

I sastanu se Petar i Pavle sa svojim saradnicima u Jerusalimu i sukobe se oko obrezanja goja. I ko je pobijedio? Pobijedio je Pavle: goji ne moraju ni da se obrezuju niti da primaju druge judejske običaje, samo nek vjeruju u vaskrslog Ješua i da crkvi redovno plaćaju porez.

I tako je Ješuina judejska sekta nazvana hrišćanstvo, jer su Ješu proglasili Hristom, pomazanikom Mesijom i spasiteljem svih ljudi na svijetu (zapravo svih goja na svijetu, jer je Ješua za pravog judeja obično kopile).

I uvećavalo se i širilo judeohrišćanstvo među gojima Rismskog carsta sve do 4. vijeka. U to vrijeme tajnih pripadnika pripadnika hrišćanstva već je bilo i među rimskom aristokratijom, oficirima i vojnicima. Ovu masu iskorištava Konstantin Veliki, sa njima pobjeđuje svoje političke protivnike i pretendante na carski prestol Rima i Konstantin postaje car. Prve vođe hrišćanstva postavlja za svoje savjetnike, daje im imanja i povlastice sa carskim pravima vladajuće religije kao državne ideologije svog carstva.

Godine 325. judeohrišćanska crkva sazivaja sabor u Nikeji, Prvi vaseljenski sabor. Na tom saboru crkva

počinje da se uniformiše dogmatskim jednoumljem kako po duhovnim, tako i po zakonopravnim, kanonskim pitanjima. Na tom saboru Ješua biva proglašen Bogočovjekom, sinom Boga ravnog Bogu, članu Svetog Trojstva kojeg čine tri posebno ali nerazdjeljive Božanske ličnosti: Bog Otac, Bog Sin i Bog Sveti Duh. I tako je Jevrej Ješua, za kojeg nema dokaza da se ikada rodio, koji je po navršenih 33 godine starosti (a ne zna se kad se rodio), "raspet i umro na krstu za spasenje svih ljudi svijeta" (a ne zna se godina kad je raspet) uglavnom silom postao vaskrsli Bog svih goja Evrope i mnogih naroda širom kugle zemaljske. Kroz judeo-hrišćanstvo čovjek je proglašen Bogom, ne bogom, nego Bogom. Nakon toga svi koji nisu u to vjerovali proglašavaju se jereticima, neprijateljima cara i države, bivaju antemisani, progonjeni i ubijani. Ulaskom u srednji vijek carstvo judeo-hrišćanstva se pretvorilo u predvorje paklenog dvorca Novog svjetskog poretka: Bog crkve na nebu, od crkve jedan krunisani vladar na zemlji i jedna vjera crkve u državi.

Od Prvog vaseljenskog sabora crkvena struja okupljena oko episkopa Nikolaja Miriklijskog po ljudskoj zamisli počinje da izmišlja "Božije istine" crkve. Ubrzo nakon što je 387. godine judeohrišćanstvo postalo državna religija Rimskog carstva, podržavani carevim autoritetom i vojskom, vođe crkve ubijaju istrebljujući sve vjerske neistomišljenike oglašavajući ih paganima i jereticima. Sve ono što su u prošlim vijekovima hrišćanima činili Rimljani, to sad još strašnije nehrišćanima čine hrišćani. Hrišćanska pravda i milost postala je još nepravednija i nemilosrdnija od rimske prehrišćanske. Svi zakoni rimskog građanskog prava preoblikuju se u stroge teokratske kanone nad kojima stražari carska vojska sa isukanim mačem.

Ljubav, radost, muzika, pjesma, kolo, veselje i sve "što raslabljuje dušu i izaziva demonske tjelesne misli"

proglašava se nekanonskim i biva po cijenu života zabranjeno; slikarstvo i književnost su zabranjeni.

Aleksandrijska biblioteka sa prikupljenim knjigama skoro sveg dotadašnjeg ljudskog znanja 391. biva razorena i knjige spaljene. Svi paganski hramovi, biseri svjetske arhitekture srušeni su. Mlada, učena, mudrošću i znanjem čuvena ljepotica Hipatija 415. godine u Aleksandriji je od hrišćana uhvaćena, pretučena i svučenoj do gola živoj su joj Ješuini hrišćani kožu s tijela odrali. Na dotadašnji svijet zvani civilizacija pada mrak strave i užasa, mrak krvi i jezive smrti judeohrišćanskog Novog svjetskog poretka.

Crkva i dalje nastavlja da izmišlja ljudske istine o Bogu. Svakim novim naturanjem tih "istina" javlja se u narodu otpor protiv novih izmišljenih vjerovanja, a na one koji se opiru pada vladarev mač i otpori bivaju u krvi protivnika gašeni. Nakon Prvog vaseljenskog sabora 325. godine, kroz sljedeće vijekove do 787. Održano je još šest takvih sabora. Bio je i Osmi vaseljenski sabor 879-880., ali ga poslije poništiše, jer je prijetio razdoru i poništenju one Petrove i Pavlove početne svrhe stvaranja judeohrišćanstva i kroz njega Novog svjetskog poretka.

Na udar judeohrišćana dolaze i Jevreji, iako su pripadnici Jevreja osnivači hrišćanstva. Neki Jevreji pod pritiskom terora prelaze u hrišćanstvo, neki prelaze radi karijere, neki po zadatku, ali i mnogi od njih nastavljaju tajno da prate svoje judejske običaje. Potkazivači i špijuni otkrivaju ih i prijavljuju, crkva i vlast kažnjavaju i progone. Neki ostaju neotkriveni unutar hrišćanstva, neki se kroz hrišćanstvo brakovima asimiluju u lokalne narode. Tako biva i pripadnicima ostalih nehrišćana širom hrišćanskog carstva.

Pod najzedom moćne hrišćanske vojske kroz krv i oganj nestaje jedan po jedan nehrišćanski narod sa

svojim religijama, jezicima i kulturama. Hrišćanstvo osvaja nove teritorije i narode izvan granica bivšeg Rimskog carstva. Kroje se nove granice, prave nove države, stvaraju novi narodi i novi jezici, a stari zanonima bivaju zabranjeni. Pred najezdom Novog svjetskog poretka judeohrišćanstva sve staro nestaje, iskorjenjuje se. Do kraja prve hiljade judeohrišćanske ere od crkve judeohrišćana i careva i kraljeva njenog vladajućeg sistema pobijeno je nekoliko milijardi ljudi i zatrveno desetine i desetine starih nehrišćanskih naroda.

I prolazi prva hiljada hrišćanske ere, hrišćanstvo biva na Sedam vaseljenskih sabora dogmatski utvrđeno, sve druge vjere u krvi su njihovih pripadnika gašene nestajale, ali počinje borba za vlast unutar hrišćanstva i dostiže svoj vrhunac 1054. godine. Rim kao Petrova stolica bori se za vlast nad Carigradom kao Pavlovom stolicom. U toj otimačini za vlast 1054. dolazi do velikog raskola i hrišćanstvo se dijeli na Rimokatolicizam, pod kontrolom rimskog pape, i na Ortodoksno (Pravoslavno) hrišćanstvo Carigrada sa carigradskim patrijarhom na čelu.

Najbogatiji vrh judeohrišćanstva 1776. godine organizuje se u ezoterijsko tajno društvo nazvano Iluminati. Znajući da je čovjek lakom i potkupljiv, oni mitom oni i ucjenama pridobijaju vođe hrišćana, podmićuju političare i intelektualce. Takođe ih uključuju u svoju granu ezoterije: primaju ih u svoje ogranke lažnih masona i nagrada za to su razne povlastice u radu, karijeri i životu.

Pod parolom “Bratstvo, jednakost, sloboda” pravi masoni izvode Francusku buržoasku revoluciju i počinje vrijeme zbacivanja feudalnih u zlu i krvi nevinih ogrezlih hršćanskih samodržaca monarha i feudalca i odvajanje države od crkve.

Od Francuske revolucije do danas preko judeohrišćanske masonerije izrođeni su po čovječanstvo mnogi štetni i pogubi razni politički pokreti i učenja kao darvinizam, komunizam, ekumenizam, liberalizam i drugi –izmi koji su čovjeku, ljudima i narodima poremetili i promijenili milenijumska tradicionalna moralnoetička načela i milenijski porodično stil života. Oni su zavladali skoro svim vođama država, svim intelektualcima, školstvom, medijskim sredstvima i potčinili su pod svoju kontrolu su hrišćansku crkvu. Danas crkvom rukovode iluminatski masoni. Oni drže, pomažu i štite crkvu.

Simboličnu objavu svoje vlasti nad crkvom judeohrišćanski masoni, prozvani Iluminati, počeli su svojim ikonografskim simbolima najavljivati od kraja 17. i početka 18. vijeka, a vrnunac svoje vlasti nad crkvom ozvaničili su obaranjem krsta kao najsvetijeg prehrišćanskog i hrišćanskog simbola. Tako se u zadnjih petnaestak godina po podovima mnogih "hrišćanskih", dakle i srpskih hramova izobražava krst po kojem svi vjernici današnjeg judeohrišćanstva u svojim hramima javno gaze nogama.

Da bi se znalo kakvo je vrijeme nastupilo ovim gaženjem krsta, nekim proviđenjem Božijim na Peto-Šestom (Trulskom) vaseljenskom saboru pod brojem 73. usvojen je kanon koji hrišćanima storgo zabranjuje izobražavanje krsta na podovima, da se ne bi krst gazio i kao simbol Božiji ponižavao, a onaj ko se usudi pa to uradi i nakon donošenja ovog kanona, Sabor strogo zapovijeda da taj mora da se izbaci iz članstva crkve.

Uporedo sa postepenim padom crkve kvario se i vjerujući narod, te nikome od vjernika ne smeta što je krst oboren i gaženjem se ponižava u njihovim hramovima, nikome ne smeta sto je odbačen pomenuti kanon Vaseljenskog sabora.Prateći i videći to,

ezoterijski vrh judeohrišćanskih Iluminata riješili su da od 2020. lažnom pandemijom koronavirusa, 5G tehnologijom i čipovanjem ljudi kroz vakcine krenu sa praktičnim ozvaničenjrm svoje globalne vlasti nad cijelim svijetom. Kroz čipove u vakcinama uskoro svih 7.5 milijardi ljudi na Zemlji treba da bude žigosano kao što se svaka stoka i roba žigoše znakom vlasnika te stoke i robe.

Evo kako se SPC sa cinizmom odnosi prema najavljenom čipovanju kroz Gejtsove vaccine:

“Evo, evo, danas se sve više govori o vakcinaciji, pa šta kaže crkva: treba li vakcinisati ili ne, kud pobjeći, koliko brašna i konzervi obezbijediti kad se pobjegne. Aaa, crkva kaže: 'Uzmi , vakciniši se djelima svetog oca Justina i Nikolaja i nema potrebe da bježiš, primićeš taj blagodatni imunitet, pa onda možeš i otrove da ispijaš, mozeš da umreš gdje god hoćeš bilo kad. Ispunićeš se duhom Savinim, duhom svetih mučenika i nema potrebe onda da mnogo bježiš, nego tu budi gdje jesi licem okrenut ka svjetlosti, ka istini kojom su preispunjena djela naših otaca i svetog Save i svetog Justina i svetog Nikolaja'.” *(видео, Рафаило Болъевић, јеромонах СПЦ, Литије До Христове Побједе, April 22 at 5:38 AM)*

I eto nam svima i eto vam svima. Ko voli sa crkvenim Isusom, neka izvoli; ko voli samo s Bogom bez crkvenog Isusa, nek izvoli. Prije čipovanja svako još ima slobodu ličnog izbora, a poslije kad primi čipove kroz žig vakcina, neće to imati.

ŠUROVANJE VASILIJA OSTROŠKOG SA PAPOM

Sa namjerom prelaska u rimokatolicizam, skupa sa svim srpskim narodom svoje mitropolije, mitropolit Vasilije Jovanović, posmrtno nazvan “Ostroški”, uspostavlja prepisku sa papom. O tim prepiskama Vladimir Ćorović kaže:

“Trebinjski se manastir naročito ističe u doba mitropolita Vasilija Jovanovića (1639.-1671.), popularnog ostroškog svetitelja, pod kojim su se 1651. spojile obje hercegovačke mitropolije. Zbog političkih prilika Vasilije je, zajedno sa bosanskim mitropolitom Epifanijem i banjskim episkopom Isaijom, pokrenuo ponovo pitanje o uniji pravoslavne crkve s katoličkom. On je, na ime, u tradiciji patrijarha Jovana, želio oslobođenje Hrišćana od Turaka i vidio je, da mu je to moguće samo pomoću katoličkih država Austrije i Mletaka i uplivom papinim. S toga, da bi papu zadobio za tu ideju, on žrtvuje svoje dosadašnje pripadnistvo carigradskom patrijarhu. Tu ideju njih trojica javno istakoše 1648. godine u doba kandijskog rata.” [1]

Ćorović dalje piše:

“1661. je Ćiril, iguman trebinjskog manastira, odnio papi Aleksandru VII Vasilijevo pismo, kojim ovaj, uvjeravajući papu o svojoj privrženosti, moli svetu stolicu, da preporuči manastir pažnji dubrovačke republike i da im pomogne protiv Turaka. Dana 25. aprila iste godine odgovorio je papa na to pismo, obećavajući i blagosiljajući; isti dan pisao je i dubrovačkoj republici. On im u tom pismu veli, kako *Basilius, archiepiscopus Hercegovinæ cum suo monasterio trebinensi post agnitam orthodoxae fidei veritatem et huic sanctae sedi praestitam obedientiam vobis multo magis carus et acceptus sit*, i kako oni u interesu crkve treba da nastoje, da se ovi (arhiepiskop Vasilije i trebinjski kaluđeri) uzdrže i ojačaju predusretljivošću katolika.

Dana 3. januara 1671. pisao je Vasilije i iguman Atanasije “iz manastira svetije gospe” papi Klimentu X, koji je “krstjanska kruna i dika i pohvala” za velike “tuge i nevolje koje od prokletih Turaka trpimo na ove strane za ove rati”. Bijeda je njihova velika: “ne uzdamo se’, vele, “u drugoga nego u gospodina boga i u tebe, sveti oče”. Gonjeni su, pate, trpe i gotovo očajavaju; mole se u manastiru pred krstom, što im ga je poslao papa Aleksandar. Šalju dva brata Filipa i Simeona, da se poklone papi i iskažu svoj jad. Iz tog pisma doznajemo, da je papa slao manastiru i novčane pomoći, koje se za zadnjih devet godina radi rata nijesu mogle podizati. Misija Filipova i Simeonova i sad, u glavnom, ide za tim. Trulo im se, vele, uvinulo na velikoj crkvi, od velikog potresa 1667, od koga je stradao Dubrovnik, oštećeni su im parasuri oko crkve; u turskoj zemlji treba mnogo harača, “a mi nemamo svojijeh mnogo baščin, nego ščo prosimo po zemli, pa se tijem pomažemo.” Pomoć im na to sigurno nije izostala, i ako im stvarna novčana bijeda nije bila velika. Upravo tih godina kupovao je vladika Vasilije neke zemlje i obnavljao manastir Ostrog. A broj kaluđera bio je oko 30, što ni malo ne pokazuje oskudicu manastira.” [2]

Od koga je kupovao zemlju Vasilije? Kupovao je najplodniju zemlju od nevoljnog srpskog naroda i time uvećavao manastirsko imanje. Najplodnija zemlja Popovog polja je manastirska zemlja. O Vasilijevoj pohlepi za imanjem svjedoči njegova kletva iz 1665. na one koji bi se usudili da nešto uzmu sa manastirskog imanja, kletva na gladni srpski narod, ma to bila i djeca koja uberu voće sa voćke manastirskog imanja:

„I ko bi pokušao da nešto otme od manastira, oteo Gospod Bog takvom razoritelju njegov dom, kuću, i stoku sa sinovima i sav njegov imetak da mu Gospod Bog zatre i raspe odjednom u vjekove. Amin. Da njegov dom nastrada u vjekove! Amin!“

A sad Vasilijevo pismo papi:

"Писмо херцеговачког митрополита Василија папи Клименту X, којим писмом моли заједно са Атанасијом игуманом требињског манастира и манастирским браством од папе милостињу.

Требиње, 3. јануара 1671.

Иже вишњаго Бога промишленијем всепреосвјашченому и Богом избраному и Апостолом равнопрестолному пастиру и научитељу опћеному светије вјере карстјанске, светога Петра намјеснику, и васељенскому учитељу, наставников наставнику, оцем оцу, надахнутому Светаго Духа, избраному господину и господару нашему Клименту десетому и свој осталој римској господи от нас Василија митрополита Херцеговини и Захлмији, и от нас игумана Атанасија а све остале братије наше свете Госпе у Требињу ниско поклоненије, твојего пријестола подножију цјелованије.

А по том свети Оче, карстјанска круно и дико и похвало! разумљела је Ваша Светиња наше туге и невоље, које от проклетијех Турака трпимо на ове стране за ове рати, што смо поднијели ми и наши људи; у којој муци и невољи неуздамо се у другога него у Господина Бога и у Тебе, свети Оче, и право утјешеније! и да ће нас свете Твоје молитве помошчи и благослов, који примимо грјешни, да бисмо вјеру сачували, свети Оче!

Тукли смо се, по горах крили и по спилах, који уboden, који објешен, који на колац набијен, имајушчи пред очи, шчо учини свети Атанасије и остали свети мученици и исповједници от непријазника прогоњени. И тако от Господина Бога доѐе нам помоћ; тере неколији остадосмо и к манастиру се прикуписмо, и у њему пред карстом, који нам је послао свети Отац, који је био Александар,

намисник Светиње Твоје, непрестано Бога молимо, да Вам славу умножи многа љета и да стаду својему Пастира добраго удржи, посвитилишча чинити племенитом чашом, коју нам такоѐе, како обиљежје Ваше љубави, посласте.

И хотели смо отдавна послати нашу браћу, да би света мјеста походили, и Светињи се Твојој поклонили, и туге наше показали; али свети Оче! нијесмо смели от Турака; јере је била рат. А сада неки, сам знаш, светло сунце! посласмо два наша иста брата: попа јермонаха Филипа и попа јермонаха Симеона, да се у Светиње Твоје благослове ва мјесто васех нас.

И доброта је Ваша отрједила, да нам буде дати милостини, када бисмо послали наше калуѐере. Сада их шљемо иста наша два калуѐера и шљемо нашу исту књигу, која нам је отреѐена от престола Вашего; и у књиги одписата племената милостиња, коју нијесмо примили. Има 9 година да бојећи се Турака нијесмо смели доходити и Светињи се Твојој поклонити. Најпреосвјашчена главо, Светитељу Божји! прими братију нашу, и помози нам, јелико Те Дух Свети научи, јере нам се на велики цркви труло увинуло, и око цркве парасури поукидали от трјешње, која је била на ове стране, и у Турској области много харча требује, а ми не имамо својијех много башчин, него шчо просимо по земљи, те се тијем помажемо. А свето писмо каже, своју цркву не оставити, која је била чувена по много земље.

Да Ти смо препоручени свети Оче, а ми смо дужни, Твојега Светитељства слуге, Господа Бога молити, како је предато по уставу светих апостол, за Светињу Твоју и осталу Римску Господу, који Тебе ноги цјелују, умилено поклањајесмо. И да сут

прочеје Ваше светитељске молитви, да нас могут помоћи.

Писано у монастиру Блажене Госпоже у Требињу мјесјаца Јенуара 3. дан. Theiner, II, 201-202.” [3]

Franjevac fra Mijo Vjenceslav Batinić u svoje dvije sveske ovako piše:

"Franjevci nisu prestajali širiti kraljevstvo istine. Upravo g. 1661. povrati se u crkvenu zajednicu Vasilij arhiepiskop hercegovački i zahumski, a s njime kalugjeri Sv. Gospodje u Trebinju, izaslavši u Rim igumana Ćirila, da bi uvjerio sv. stolicu o iskrenosti svoje odluke i sinovskoj privrženosti, te da sredstvom iste sv. stolice bude preporučen pažnji dubrovačke republike. Papa Aleksander ljubezno ga prigrli, i poslavši mu dragocieni križ, čašu i obilnu milostinju, pisa Dubrovčanom, neka bi rečenog Vasilija i njegovu braću u svem podupirali, tiem više, što su im sada i katoličkom vjerom postali sjedinjeni. Ovi odnošaji dulje su potrajali nego svi dosadanji u tom pogledu učinjeni pokusi, da se naime Slavjani grčko-iztočne crkve pripoje sv. stolici rimskoj, tomu stožeru kršćanskog jedinstva." [4]

Naravno, pripadnici SPC pobijaju ove navode, a ime papopoklonika Vasilija Ostroškog kao sveca sve do 1992. u kalendaru pišu običnim "crnim slovom" (sporedni svetac, radni dan), a od 1992. Uzdižu ga u najveći crkveni praznik pisan "crvenim slovom" (najveći svetac, strogo neradni dan). Tako crkveni biznis daje papopokloniku sve veću svetost i čast.

.....

[1] Епископ Никодим Милаш, Свети Василије Острошки, Разјашњење једнога питања; Српска ду-бровачка штампарија, Дубровник, 1913, стр. 4.

[2] Ib., str. 5.

[3] Ib., str. 31.

[4] Ib., str. 6.

LOGOS

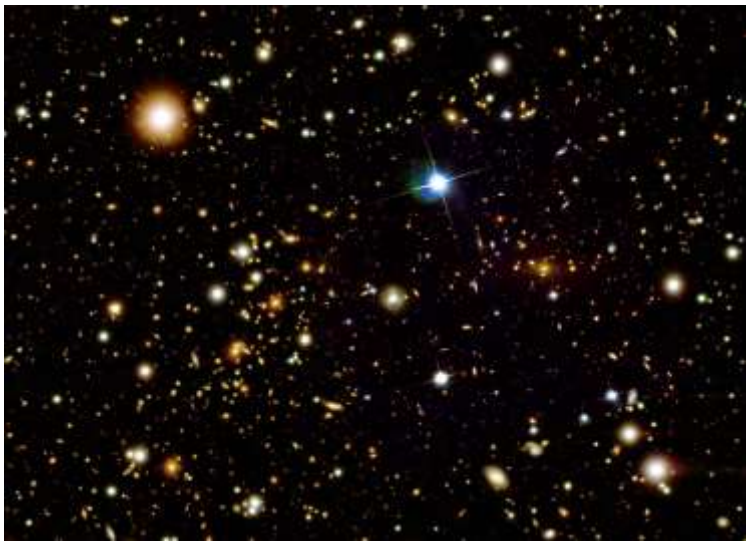

Ovako počinje Jovanovo Jevanđelje:

“U početku bješe Logos, i Logos bješe u Boga, i Bog bješe Logos.

On bješe u početku u Boga.

Sve je kroz njega postalo, i bez njega ništa nije postalo što je postalo.

U njemu bješe život, i život bješe vidjelo ljudima.

I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze.”

(Jovan, 1, 1-5)

O čuvenoj hrišćanskoj riječi LOGOS (Λόγος) ispredane su razne priče koje su se u neznanju i laži usaglasile da to znači RIJEČ kao simbol UMA. Pogledajmo sastav ove riječi: LOG + OS. Šta je LOG, a šta OS?

Osnova LOG je u srpskom LOGA od čega je porijeklom starofrancusko LOGE, srednjovijekovno englesko LOGE i današnje englesko LODGE sa značenjem KUĆICA. Masonska crkva je LOŽA.

Kad srpski seljak hoće da sadije sijeno, prvo udari

stožinu, a onda oko stožine stavlja nasječeno granje i to je PODLOG ili PODLOGA što štiti sijeno od direct-nog kontakta sa vlagom zemlje, te sijeno pri zemlji ne trune. LOG je ujedno NOSAČ, DRZAČ i ČUVAR. Od LOG je LOGOR.

Množeći se i razilazeći sa Balkana Kimbri Tračani odnijeli su širom Evrope riječ LOG: bretonsko OSTA-VA je LOGEL, LOGOL [1]; velški LLOGELL [2]. Bre-tonsko LO znači BAZEN, REZERVOAR, STAJAĆA VODA [3]. To je irsko LOCH [4], armorićansko LOUCH, manks gaelik LOGH [5], korniško LO, LODDEN, PLO-DDEN [6].

Lokna

Starogaelik LO znači VODA [7]. Starogaelik LOCH je BAZEN, REZERVOAR, JEZERO [8], a starogalelik LOCH znači CRN, TAMAN; SAV [9]. Starogaelik LOG ima dva značenja: **1.** DUBINA SA VODOM, **2.** MJE-STO [10]. LO se nalazi u srpskom LOKVA i LOKNA ("lokna" je kao val, talas).

Od osnove LOG je riječ LOŽITI (vatru). LOG je NOSAČ, DRZAČ i ČUVAR. Toliko o riječi LOG u riječi LOGOS, a sad o riječi OS (LOG + OS).

OS je u imenu Osiris, ime egipatskog boga sunca. U keltskom gaeliku OS znači STARJEŠINA, POGLAVAR [11]. OS je u španskom DIOS što znači BOG.

Sanskritsko OṢA (√uṣ) znači PLAMTEĆI BUKTE-ĆI [12]. Srpsko OS, OSA, znači CENTRALNI NOSAČ,

dok srpsko OSORAN znači LJUT, ŽESTOK i VATREN kao OSA. OSVIT je OSVITANJE zore. OS ili OSIKA je tanki i dugački OŠTRI dio klasa koji zrakasto strči od zrnevlja klasa.

Kod Slovenaca i Hrvata kajkavaca OSEL je MAGARAC zbog onog SUNČANOG KRSTA na ramenima magarca.

Broj OSAM je simbol BESKONAČNOSTI. I evo dolazimo do istinite tvrdnje da je OS istog značenja kao i AZ, koje je prvo slovo srpske azbuke:

"... lit. *aštuo* (*ni*) »osam«, sanskr. asia prema lat. ócio = gr. οκτώ itd. Za praslav. pridjev ostr postoji baltička usporednica stprus. ak. *asmam*, lit. *ašmas* pored novije kreacije *aštuntas.*" [13]

Sanskritsko AṢ znači SJATI [14], ASI (√2. as) znači MAČ [15] (otuda običaj drevnih ratnika da se mole pred mačem pobijenim u zemlju, jer sa krstastom ručkom postaje krst, simbol Sunca).

"... (As, ili Asi, umekšano, Jah, Jahi, grčko Jas je sunce kao Orb Života). [16]

"Az, As (ili Ah) je drugo ime sunca. Nađeno u Asiriji i uobičajeno je u drugim zemljama. Promijenjeno je u Os i Oh, Ush i Uz. Grcki oblik je Ias Υης. As-as je bio arapski bog, i As-is je suncano bozanstvo u Odesi." [17]

Dakle su AZ, AS, AH, ASI, JAH, JAHI, JAS OH, OSH, UZ , JAS, AS-AS, AS-IS i OS istoznačne riječi sa značenjem SVJETLOST, SUNCE.

I šta imamo: imamo dvije proste riječi LOG i OS koje su dale složenu riječ LOGOS sa značenjem MJESTO DUBOKE VODE SVJETLOSTI, BAZEN SVJETLOSTI, REZERVOAR SVJETLOSTI, JEZERO SVJETLOSTI, CRNA VODA SVJETLOSTI.

Hajdemo sad na početak biblijske Knjige stvaranja:

“U početku stvori Bog nebo i zemlju.

A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom.

I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost.I vidje Bog svjetlost da je dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame.

I svjetlost nazva Bog dan, a tamu nazva noć. I bi veče i bi jutro, dan prvi.” *(Knjiga stvaranja, 1, 1-2)*

Sad početak Knjige stvaranja uporedimo sa početkom Jovanovog Jevanđelja:

“U početku bješe riječ, i riječ bješe u Boga, i Bog bješe riječ.

Ona bješe u početku u Boga.

Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo.

U njoj bješe život, i život bješe vidjelo ljudima.

I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze.” *(Jov. 1, 1-5)*

RIJEČ je LOGOS, LOGOS je LOG OS sa značenjem LOGA DUBOKE VODE SVJETLOSTI, BAZEN SVJETLOSTI, REZERVOAR SVJETLOSTI, JEZERO SVJETLOSTI, CRNA VODA SVJETLOSTI i to je NEBSKA VODA zvana ETAR ili ETER, TAMNA MATERIJA.

Iz CRNE VODE SVJETLOSTI stvorena je vidljiva SVJETLOST od koje su formirani Sunce, Mjesec i zvijezde. Cijelu tračansku vedsku teogoniju judeohrišćanski masoni, tkz. “sveti oci crkve”, su izbrisali za narod egzoteričnom, tj. lažnom pričom, o Isusu kao Logosu Božijem, a on je JEŠUA po hebrejskom EŠ koje znači VATRA, tj. Sunce.

.....

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall,

Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 237.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co., Stationers' Hall Court; Plymouth: W. H. Luke, Printer and Publisher, 1887, p. 4.

[7] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 357.

[8] Ib.

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] Ib., p. 436.

[12] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 236.

[13] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 569.

[14] Monier Monier-Williams, Ib., p. 116.

[15] Ib., p. 120.

[16] F. Dunlap, The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods, Cambridge: Metcalf and Company, 1856, p. 18.

[17] Ib., 1856, p. 7.

MED

Skok tvrdi da MED Skok piše ovako:

"**mêd**, gen. *mèda* m (Vuk, Kosmet, ŽK, danas imenica po deklinaciji o, u starije doba po deklinaciji u, u stcslav. po u i po o), ie., baltoslav., sveslav. i praslav., »1° mel, sok, 2° (metafora) ljepljiva materija na bilju (Kosmet)«." [1]

Jedno je MEL, drugo je MED. Od MEL je MELO i to je napoj za stoku, a MED nije napoj za stoku. U latinskom MEL je MED, a pogledjmo ove jezike: srpski: МЕД, ruski: МЕД, bjeloruski: МЁД, ukrajinski: МЕД, litvanski: MEDUS, latvijski: MEDUS, slovački: MED, slovenački: MED, bugarski: МЕД.

Korijeni ME u latinskom jeste isti korijenu ME u ostalim navedenim jezicima, ali puni oblici riječi nisu isti, dakle MED nije od latinskog MEL, jer i korniško MEL znači MED [2], bretonsko, armorićansko i velško MEL je MED [3], a tu je i grčko MELI (μέλι). [4]

Skok tvrdi da MED znači SOK. Svako drvo ima SOK, ali SOK iz drveta nije MED; i voće ima SOK, ali ni SOK od voća nije MED. Šta znači i odakle potiče riječ MED i možemo li naći najstarije značenje korijena ME?

Velšani ili Kumri direktni su potomci tračanskih Briga. Velško i srpsko MED znači PUNOĆA, SAVRŠENSTVO, CENTAR, SRŽ [5]. U srpskom MEĐA je MED: MED – JA > MEĐA = SREDINA između njiva, država, prostora.

Riječi MED postanjem je od MET koje se nalazi u srpskom META: MET > MED.

MET je naglašeni oblik sanskritskog MITH [6] koje u sanskritskom MÉTHATI i srpskom METATI znači SJEDINJAVATI, SPAJATI, SRETATI [7]. Tako MET, prelaskom **T** u **D** postalo MED sa značenjem PUNOĆA, SAVRŠENSTVO, CENTAR, SRŽ.

……...

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str.str. 396.

[2] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co., Stationers' Hall Court; Plymouth: W. H. Luke, Printer and Publisher, 1887, p. 79.

[3] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 250.

[4] Ib.

[5] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 333.

[6] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 832.

[7] Ib., p. 816.

"CRNE RUPE" SU VRTLOZI NEBESKE VODE

Na samom početku Biblije piše ovako:

"U početku stvori Bog nebo i zemlju.

A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom.

I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost.I vidje Bog svjetlost da je dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame.

I svjetlost nazva Bog dan, a tamu nazva noć. I bi veče i bi jutro, dan prvi." *(Knj. stv. 1, 1-2)*

Prva "zemlja" bila je bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom i duh Božji dizaše se nad vodom.

Isto kao što kazuje Knjiga svtaranja, to isto u samom pocetku kazuje Jovanovo Jevandjelje: tu je

početak u kojem se spominje uzrok iz kog I kroz koji je sve postalo:

“U početku bješe logos, i logos bješe u Boga, i Bog bješe logos.

On bješe u početku u Boga.

Sve je kroz njega postalo, i bez njega ništa nije postalo što je postalo.

U njemu bješe život, i život bješe vidjelo ljudima.

I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze.” *(Jov. 1, 1-5)*

Vrtlog duboke vode.

Jovan ne spominje vodu, on koristi metaforičnu riječ *logos*. Logos je složenica od dvije riječi: **log** + **os**. *Log* je *mjesto*, *rezervoar*, *bazen*, *jezero*. *Os* je *svjetlost*. U početku Božijeg stvaranja svijeta sve je tama, sve je crno i bez vidljivog oblika. Iz te tamne materije, iz te pravode kao ženskog oplodnog principa, diže se Božiji duh kao muški oplodni princip. I šta se desava? Pošto

imamo Božiji duh kao muški princip, imamo vodu kao ženski princip, iz njihove veze nastaje treća pojava u liku vidljive svjetlosti. Eto hrišćanskog Boga Oca, eto hrišćanske Bogomatere Marije, eto hrišćanskog Božijeg Sina Isusa.

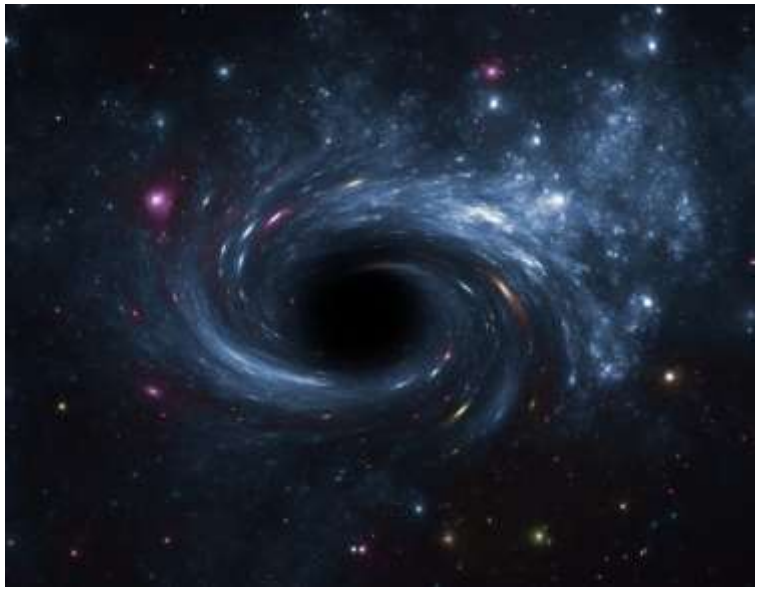

Vrtlog nebeske vode, etra, tkz. "crna rupa".

Dakle, tamna materija iz koje je nastala vidljiva svjetlost je crna nebeska voda, eter ili etar, Jovanov logos iz kojeg je postalo sve što je postalo. Nebeska voda je duboka, bezdana i kao svaka duboka voda stvara virove i zavrti u vrtlog. Iskusni plivači znaju za vrtloge i izbjegavaju ih, jer vrtlog može da uhvati plivača i snažno da ga povuče u dno.

Ako u vrtlog upadne komad drveta, vrtlog ga zavrti, odvuče ka dnu i poslije ga nigdje izbaci. Isto se to dešava u nebeskoj vodi: vrtlog se zavrti, obližnju zvijezdu povuče u bezdanu dubinu i poslije opet je nigdje izbaci.

Vrtlog nebeske vode astronomi zovu “crna rupa koja guta zvijezde", a kad se iz tog vrtloga nigdje pojavi izbačena zvijezda, kažu da se pojavila "nova zvijezda", *nova* ili *supernova*.

Neko to sve zna, ali kao i u religijama u kojima je Sunce zamijenjeno antropomorfnim bogovima sunca sa imenima kao Bel, El, Il, Al, Oziris, Horus, Šiva, Apolon, Merkur, Mitra, Jah; podižuće Sunce zime i proljeća zamijenili su likom Isusa, itd. Tako i u nauci: originalne prirodne pojave običnom narodu kazuju u izmišljenim alegorijskim pričama, dakle oni lažu narodu i preko tih laži vladaju čovjekom, narodom i svim narodima svijeta.

Negirali su postojanje tamne materije etera (nebeske vode), jer ako bi to priznali, priznali bi da je svijet stvoren od Boga. Ako bi priznali postojanje Boga, onda bi svi na svijetu shvatili da svo njihovo milenijumsko zlo i ovo zlo što oni danas rade ne bi moglo da prođe, pobožni narod bi njih satro. Danas očigledno vidimo da narod to neće da se buni protiv laži, jer i danas većina naroda vjeruje u sve njihove religijske i naučne prevarne laži.

U DAVNINI STVORI BOG NEBO I ZEMLJU

U na samom početku Septuaginte, najstarijeg prevoda jevrejske Biblije, u prvom stihu Prve glave Knjige stvaranja piše:

ΕΝ ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

To prevode ovako: “U početku stvori Bog nebo i zemlju.”

Grčko ἀρχῇ (ἀρχὴ) prevode kao POČETAK, iako riječ ima još značenja: ORIGINAL, KRAJNJI, NAJDALJI; PRVI; NAČELO; UZROK; GLAVA; VLAST;

OBLAST; MOĆ; KOMANDA; CARSTVO; POGLAVARSTVO; OD VJEČNOSTI. [1]

U ovom ἀρχῇ nas zanima osnova ἀρχ njeno izvorno značenje, njen suštinski smisao.

Sanskritsko ARH nosi sljedeća značenja: RIJEDAK, VRIJEDAN, MOĆAN. [2]

U grčkom ἀρχαΐζω osnova ἀρχ daje značenje DREVNI [3], dok u riječi ἀρχᾱγὸς znači VOĐA, GLAVA, POGLAVAR, VLADAR [4]. Grčko ἀρχ-ἀγγελος znači ARHANDJEL, tj. POGLAVAR ANĐELA, VLADAR ANĐELA [5].

Korijenska riječ u sanskritskom ARH i grčkom ἈΡΧ je starogaelik (keltsko, tračansko, ilirsko) AR sa značenjem VODITI, RUKOVODITI [6]. AR znači SJAJAN [7]. AR je SUNCE: jermensko AREG znači SUNCE [8]. Sanskritsko AR u riječi ARU nosilac je značenja SUNCE [9]. Starokeltsko ART i ARD je BOG [10]. U srpskom ZAR osnova AR je nosilac značenja SJAJ, SVJETLOST. Sve to znači da je i BOG SUNCE, ma gde se u nebesima to BOG SUNCE NALAZILO.

Osnovu ἀρχῇ treba posmatrati u sklopu grčkog Ev (EN) koje u prepoziciji znači U, UNUTRA, SA [11]. Tako Ev ἀρχῇ znači U DREVNOSTI, UNUTAR DREVNOSTI. Čim kažemo U DREVNOSTI, podrazumijeva U STAROM, DALEKOM VREMENU, U DAVNINI.

Podsjetimo se šta znači grčko ἀρχῇ (ἀρχὴ): ORIGINAL, KRAJNJI, NAJDALJI; PRVI; NAČELO; UZROK; GLAVA; VLAST; OBLAST; MOĆ; KOMANDA; CARSTVO; POGLAVARSTVO; OD VJEČNOSTI.

Uporedimo sad ove stihove Biblije:

a) <u>U početku</u> stvori Bog nebo i zemlju.

b) <u>U davnini</u> stvori Bog nebo i zemlju.

Dakle se radi o stvaranju U PRADAVNOM VREMENU (grčko Ev ἀρχῇ) i to nije nikakav POČETAK, jer

VRIJEME je VJEČNO i BOG U VREMENU JE VJEČAN.

Riječ POČETAK tvrdi da prije ničega nije bilo osim Boga, ali sa smislom U DAVNINI biva jasno da je VRIJEME ODUVIJEK POSTOJALO i da je ono VJEČNO skupa sa VJEČNIM BOGOM.

VJEČNOST je neodvojiva od BOGA, jer su BOG i VRIJEME VJEČNOST i ZAJEDNO SU I NEODVOJIVI SU. Gdje su BOG I VRIJEME, tu je i PROSTOR.Tako prvi stih Knjige stvaranja treba da glasi:

U DAVNINI STVORI BOG NEBO I ZEMLJU.

Još je tačnije ako kažemo:

U VJEČNOSTI STVORI BOG NEBO I ZEMLJU.

.....

[1] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 92.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 93.

[3] John Groves, Ib.

[4] Ib.

[5] Ib., p. 226.

[6] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 32.

[7] James George Roche Forlong, Rivers of Life, Or Sources and Streams of the Faiths of Man in All Lands, Vol. II, London, 1883, p. 11.

[8] Robert Ellis, The Armenian origin of the Etruscans, London: Parker, Son and Bourn, 1861, p. 44.

[9] Monier Monier-Williams, Ib., p. 149.

[10] Robert Archibald Armstrong, Ib., p. 36.

[11] John Groves, Ib., p. 199.

SRPSKO “BOG” ZNAČI “SUNCE”

Osim Čeha koji kažu “Bůh” i Slovaka koji govore “Boh”, svi ostali Sloveni reknu BOG. Po čemu je od čega nastala riječ BOG? U traženju odgovora pocinjemo og tračanskog Bakusa (latinski: Bacchus; grčki Βάκχος).

“Bakus je stari persijski bog sunca Baga. Medju Slovenima on je ‘Bog, izlazeće sunce’. Rijeka Bug nosi njegovo ime. Na obalama Indije on je Bhaga Adit-ja.” [1]

Egipatsko “bá” je zrno, boba [2], “ba” je duša [3], “Ba” je bog duše [4], dok je “Bā” ime boga [5]. Egipatsko “Bȧk” sokol-bog, bog slova. [6]

BAKUS je BOG SUNCA I BOG VINA. Da vidimo od čega poteklo ime BAKUS: talijansko BACCA znači BOBA, BOBICA, BOBAK [7]. Svaki grozd sastoji se od BOBA. Talijansko ime BAKUSA je BACCO [8], dakle je ime BAKUS dobio po OKRUGLIM BOBAMA.

Iznad citirani autor kaže da je BAKUS kod Slovena pod imenom BOG. Ako su nazivi BAKUS i BOG istod značenja, onda su korijen BA- u imenu BAKUS i korijen i BO- u imenu BOG takođe istog značenja, tj. BA- i BO- su sinonimi.

Sudeći po talijanskom BACCO (BAKUS) je postanjem od BA u talijanskom BACCA i to je BOBA. Starokeltsko i gaelik BA dalo je u BACHAL (čitaj BAČAL sa umekšanim Č) sa značenjem KRUŽNO, SAVIJENO [9]. Keltsko BACH ima isto izvorno značenje kao i crnogorsko BAČITI, jer je putanja BAČENOG predmeta SAVIJENA, KRUŽNA: ⌒. Tako je od BA postalo starokeltsko BAL sa značenjem GOSPOD, SUNCE [10], te riječi BALON, BALVAN, BALISTIKA.

Sumersko BAL znači ŠPRICANJE, POSIPANJE ili

na sumerskom ZARĀKU [11]. Zar ZARĀKU nije srodno srpskom ZAR, ZARENJE, ZRAKA? Sumersko BAL može još da znači VRETENO, OS, OSOVINA; PROMJENA, ODLAZAK IZA [12]. Sunce ZRACI I ŠPRICA SVJETLOST, Sunce se VRTI oko Zemlje i ono je OSOVINA Zemljine godišnje rotacije.

Sanskritsko BA je isto što i sanskritsko BHAGA sa značenjem BOG [13]. U spisima Aveste to je BAJA (BAYA) [14]. Persijsko BAHU znači SAVIJEN, POVIJEN [15], arapsko BANI je STVARALAC, OSNIVAČ, GRADITELJ [16]. Sve su ovo odlike SUNCA.

Persijsko BAM je ZORA, SVITANJE; LUK, KRUŽNO [17]. Persijsko BAB je OTAC [18], arapski BABA [19]. Arapsko BAHUR je NEPREKIDNA LJETNA VRUĆINA [20], persijsko BARI znači BOG, STVORITELJ [21]. I opet opisi Sunca: ZORA, SVITANJE, LUK, KRUŽNO, LJETNA VRUĆINA, BOG, STVORITELJ.

Dakle BA znači KRUŽNO, STVARALAC, OSNIVAČ, GRADITELJ i to je BOG, odnosno KRUŽNO SUNCE sa svojom SAVIJENOM PUTANJOM od istoka pa NEBOM do zapada.Kao i svako BACANJE i Sunčevo kretanje pravi SAVIJENU, KRUŽNU BALISTIČKU putanju, jer Sunce je BAL i BAL je BOG SUNCA.

A sad o značenju korijena BO- u imenu BOG! Evo: BOK, BOJ, BOB, BOBA, BOKVICA, BOKAL, BOKOR, BOTA, BOSNA, NEBO. Sve nabrojano je SAVIJENO i KRUŽNO. BO- u BOG ima potpuno isto značenje kao i BA- u BAKUS.

Starikeltsko BOR znači SLAVAN, VISOK, PLEMENIT, PONOSAN [22]. To isto znači i srpsko BOR, BORAC. U ovim riječima BO označava nešto VISOKO, PONOSNO, PLEMENITO i SLAVNO. Prvo na svijetu čemu pripada VISINA, PONOS, PLEMENITOST i

SLAVA je SUNCE, a sve ostalo sa tim osobinama samo imitira SUNCE.

Da ponovimo šta ispod naslova citirani autor piše:

“Bakus je stari persijski bog sunca Baga. Među Slovenima on je ‘Bog, izlazeće sunce’.”

Na prvi pogled ime BOG liči na jednosložnu izvedenicu BO-G, ali njen izgovor otkriva da je to složenica, jer se izgovara sa dugim O: BŌG. Šta je ovdje uzrok dugom izgovoru glasa O? Pogledajmo:

BO + OG > BOOG > BŌG

Dakle je ime BOG sastavljano od dvije drevne proste riječi sa dva u govoru spojena O u jedno dugo Ō: BO + OG > BŌG.

Već smo vidjeli da BO znači SAVIJENO, KRUŽNO; VISINA, PONOS, SLAVA, ali šta znači OG?

OG je u riječi OGANJ sa jasnim značenjem u imenu slovenskog boga SSVAROGA: SVAR + OG. U srpskom SVARITI je vedsko sanskritsko SVAR sa značenjema SJAJNI PROSTOR, NEBESA, SUNCE, SVJETLOST, BLJESAK [23]. Kad kažemo da nešto treba SVARITI, znači da ga treba izložiti TOPLOTI OGNJA. Sunce je i nebeska toplota, Sunce je SVAR i OGANJ (OG): SVAR + OG > SVAROG = NEBESKI OGANJ, SUNČEV OGANJ.

Srpsko OG u OGANJ odgovara sanskritskom AG u AGNI: OG = AG. Srpsko OGANJ je sanskritsko AN sa značenjem DAH, ŽIVJETI; IĆI, KRETATI SE [24]. Sumersko AN je VISINA, NEBO [25]. OGANJ je DAH ŽIVOTA, Sunce je KREČUĆI NEBA OGANJ, OGANJ NEBA.

Keltsko (gaelik) OG znači MLADI, OGAN znači MLAD ČOVJEK [26], jer je mladost puna žara, vatrena, OGNJENA. Po navedenoj keltskoj riječi biva da BŌG

znači KRUŽNO MLADO SUNCE, KRUŽNO IZLAZEĆE SUNCE.

Starokeltsko OGH, OGHA znači DJEVICA; ČISTOĆA [27] (oganj očišćava). Pošto OG znači OGANJ, OG u talijanskom OGGÉTTO znači VIDIK [28], jer OG je ujedno i OGANJ i SJAJ i SVJETLOST i VID. I kao što je u srpskom od OG preko oblika OGO postalo OKO, od OGI preko OKI postalo OČI, tako je u talijanskom OG dalo OCCHIO, što znači OKO, a OČI su OCCHI [29]. Srpsko i talijanskom skoro isto, zar ne?

OG je OGANJ, a OGANJ je TOPLOTA, SJAJ, SVJETLOST i VID. U talijanskom OGGI znači DANAS [30].

Tako BŌG, koje je postalo od BO OG, znači KRUŽNI OGANJ, KRUŽNI SJAJ, KRUŽNO TOPLO SVJETLO, bukvalno rečeno BŌG znači SUNCE. To svjedoče i pisci Biblije:

“Bog je oganj koji spaljuje.” (5. Moj. 4, 24)

„Bog je svetlost, i tame u njemu nema nikakve.“
(1. Jovanova 1,5)

Imali smo Pravog Boga ukoji Se projavljivao i projavljujeu liku Sunca, ali pljunusmo našeg BOGA i zaboravismo Ga, a sebi za BOGA prihvatismo čovjeka Ješu Jevrejina, a ime jevrejskog Boga JAH znači SUNCE. I ko je budala, a ko pametan?

.....

[1] Samuel Fales Dunlap, The origin of the ancient names of countries, cities, individuals and gods; Cambridge: Metcalf and Company, 1856, p. 14.

[2] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I, London, John Murray, 1920, p. 209.

[3] Ib., p. 197.

[4] Ib.

[5] Ib., p. 212.

[6] Ib., p. 211.

[7] Ferdinando Altieri, Dizionario italiano ed inglese: A dictionary Italian and English, To, I; London, Printed for William Innys, 1750, p. 63.

[8] Ib.

[9] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 57.

[10] Ib., 61.

[11] Stephen Langdon, Sumerian Grammar And Chrestomathy, Paris:Librairie Paul Geuthner, 1911, p. 205.

[12] Ib.

[13] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 19.

[14] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 179.

[15] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; Oxford, The Clarendon Press, 1777, p. 342.

[16] Ib., p. 341.

[17] Ib., p. 339.

[18] Ib. p. 314.

[19] Ib. p. 316.

[20] Ib., p. 317.

[21] Ib., p. 327

[22] Edward Dwelly, Ib., p. 109.

[23] Monier Monier-Williams, Ib., p. 1281.

[24] Ib., p. 24.

[25] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 203.

[26] Edward Dwelly, Ib., p. 428.

[27] Ib.

[28] Ferdinando Altieri, Ib., p. 330.

[29] Ib., 329.

[30] Ib., p. 330.

GOB, GOBA, GOBELJ I GOBELJA

"**Gob** znači "grbav". [1]

"**gòba**, f (u Boci) vide grba: S mojom gobom ne mogu vas svijet ispraviti." [2]

"Jedna gobela u kao, a druga iz kala - ...." [3]

"Gòbelja, f (u Dalm.) vide naplatak. U Dalmaciji točkovi, koji su mnogo manji i jači od našijeh, imaju samo četiri spice, koje se onamo zovu krst, u četiri gobelje." [4]

U slovenackom jeziku "gobela" je obod pri zipki, bešici. [5]

Jedan od vrhova Kopaonika zove se Gobelj, u cenralnoj Bosni *gobelj* je isto što i *gobelja*: dio kola. U srpskom *gob* znači *grba*; *gobela* ili *gobelja* je *naplatak* kola, vanjski dio kola.

Pogledamo li sliku kola, vidimo gob, gobalj ili gobelju: *spoljni kružni dio kola*. Pogledamo li bešiku, vidimo gobelu: *savijeni, kružni dio bešike*.

Otkud ove riječi u srpskom i slovenačkom, gdje su postale?

Riječ *gob* je osnova u riječima *goba*, *gobela*, *gobelj, gobelja*. *Gob* je tračanska riječ. Kako ćemo to dokazati? Dokazaćemo istom riječju koja postoji u velškom jeziku, a Velšani (Kumri) su, kao i Srbi, direktni potomci tračanskih Briga: velško ***gob*** znači *gromila*, *humka*, *tumulus*; *jastuk* [6]. Oblik gromile, humke, tumulusa i jastuka je grbav, svijen, kružan, zar ne?

.....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 583.

[2] Vuk Stef. Karadžić, Srpski rječnik istumačen njemačkijem i latinskijem riječima, Cetvrto državno izdanje; Beograd, Štamparija Kraljevine Jugoslavije, 1935, str. 94.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Petar Skok, Ib.

[6] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 70.

SRBI TRAČANI SVE DO 15. VIJEKA

Držeći posmrtni govor na sahrani romejske carice Jelene Dragaš 23. marta 1450. učeni Georgije Gemist Pliton na samom početku je rekao:

"Ona je bila Tračanka po rasi, to jest, Slovenka. Bila je to uzorita rasa, koja je takođe podarila Eumolpusa koji je u Atinu uveo eleusinske misterije." [1]

.....

[1] George Gemistos Plethon, Chapter XVI; The Clarendon Press, Oxford, 2000, p. 310.

PETROGLIF NA TRŠKOJ CRKVI

Na ovom petroglifu je antropomorfna figura BOGA SUNCA.

Podignuta lijeva ruka univerzalni je simbol slave proljeća, a neobično dugačka strijela sa lukom je pravac nebeskog ekvatora i Sunčevog kretanja od istoka ka zapadu prvog dana proljeća.

Na glavi su mu dva roga, dakle se radi o keltskom Kernunosu ili ilirskom Silvanu, a motiv takvih rogova, samo manjih, nalazi se i na jednom stećku na lokaciju Mratinci u Drinjači kod Zvornika. [1]

Ovdje je značajna predstava krsta vrlo rijetkog, skoro unikatnog oblika: četiri vrhovima suprotstavljena istostranična trougla grade u sredini simbol ◊, simbol neba i nebeskog hrama. Trougao u normalnom položaju simbol je BOGA SUNCA južnog neba jeseni i zime (u Egiptu simbol Ozirisa). Obrnuti trougao je simbol BOGA SUNCA sjevernog neba proljeća i ljeta (u Egiptu simbol Horusa). Trougao sa bazom prema istoku je simbol BOGA IZLAZEĆEG SUNCA (kod Rasena je to Desa), a sa bazom prema zapadu je simbol BOGA ZALAZEĆEG SUNCA (u Egiptu simbol Seta).

Isti takvi krstovi nađenu su na tankom pojasu u pogrebnim gromilama na Talinama kod Sokoca na Romaniji i prapada periodu keltske halštatske kulture 6-5. vijeka stare ere (vidi slike na sljedećim stranama). Takvi krstovi nađeni su i na artifaktima keltskih iskopina na planini Juhor kod Paraćina. To navodi na pomisao da su pomenuti stećak kod Drinjače (vidi: Marian Wenzel, Ukrasni motivi na stećcima, Tabla XC; Veselin Masleša, Sarajevo, 1965, str. 339) i prehrišćanski hram, a sadašnja Trška crkva, takođe iz tog ili tome bliskog perioda, jer sokla Trške crkve i dva specijalno obrađena kamena monolita pred njenim ulazom najvjerovatnije pripadaju tom vremenu.

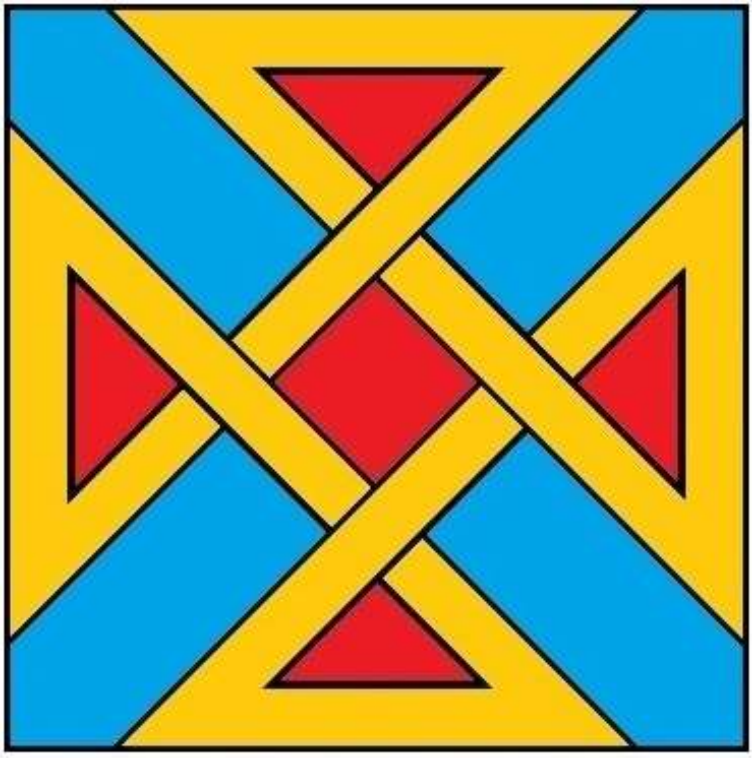

Krst na Trškoj crkvi (petroglif,
selo Milatovac, Žagubica, Srbija,

Ovakav krst viđamo u Srbiji na starim drvenim narodnim upotrebnim predmetima i na dvojnicama koje upućuju na proljetnog boga Pana, tj. Silvana.

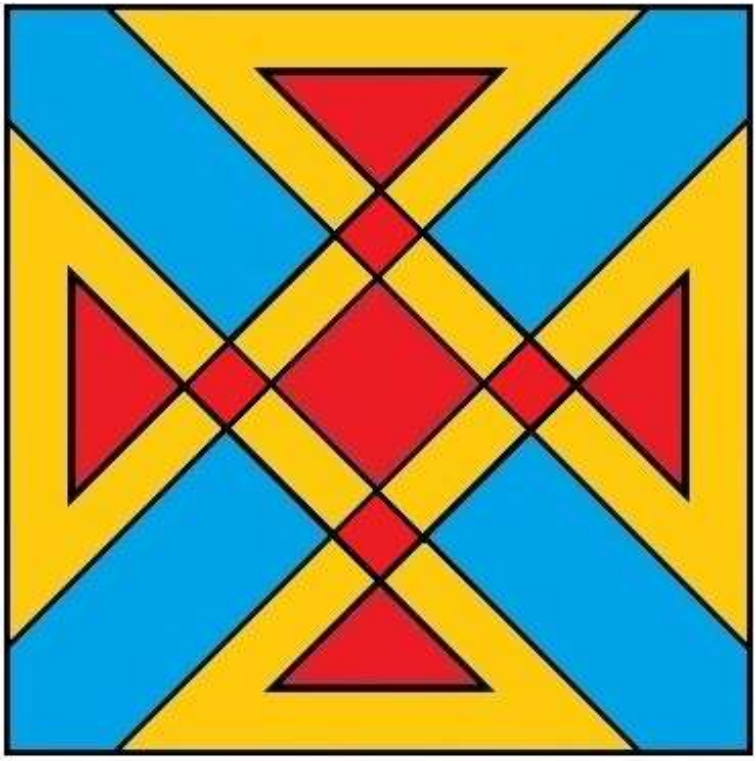

Krst na Trškoj crkvi (petroglif,
selo Milatovac, Žagubica, Srbija)

U svom osnovnom obliku ovaj krst može se predstaviti kao svastika, a bojenjem se da prikazati u više varijanti sa različitim slikovno-emotivnim simbolikama.

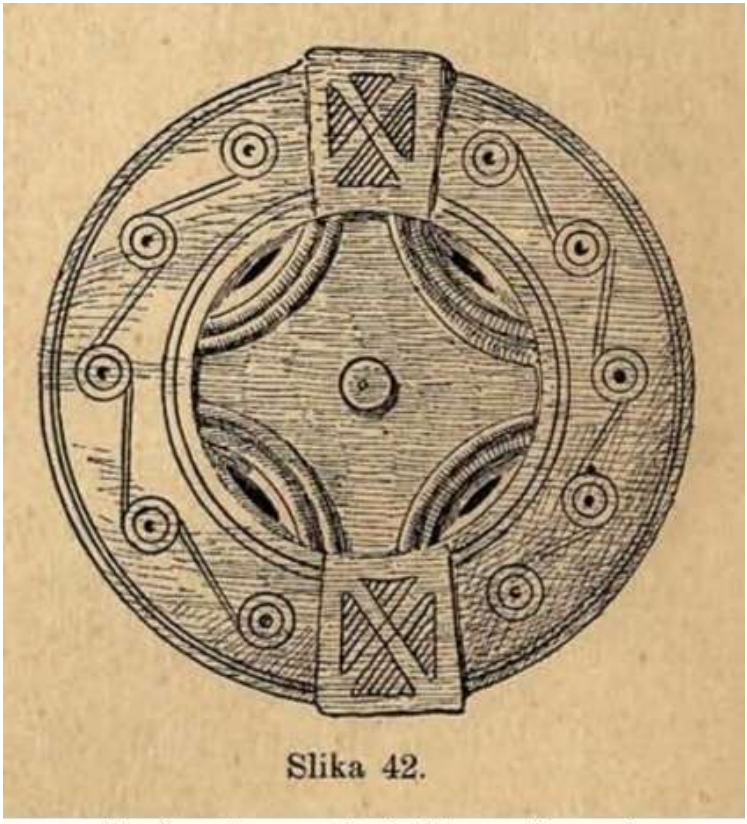

Slika 42.

Kopča sa krstom, ilirska "Arareva" gromila, Sokolac, BiH (Dr. Ćiro Truhelka, Predhistorijski predmeti sa Glasinca; Glasnik Zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini, Knjiga III, Sarajevo, juli-septembar, 1889, str. 37).

Ilirski, tj. keltski, odnosno tračanski pojas sa Talina, detalj (Dr Ćiro Truhelka, Kopanje starina na Glasincu u godini 1889., Knjiga I; Glasnik Zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini, Sarajevo, januar-mart, 1890., str. 75-76.).

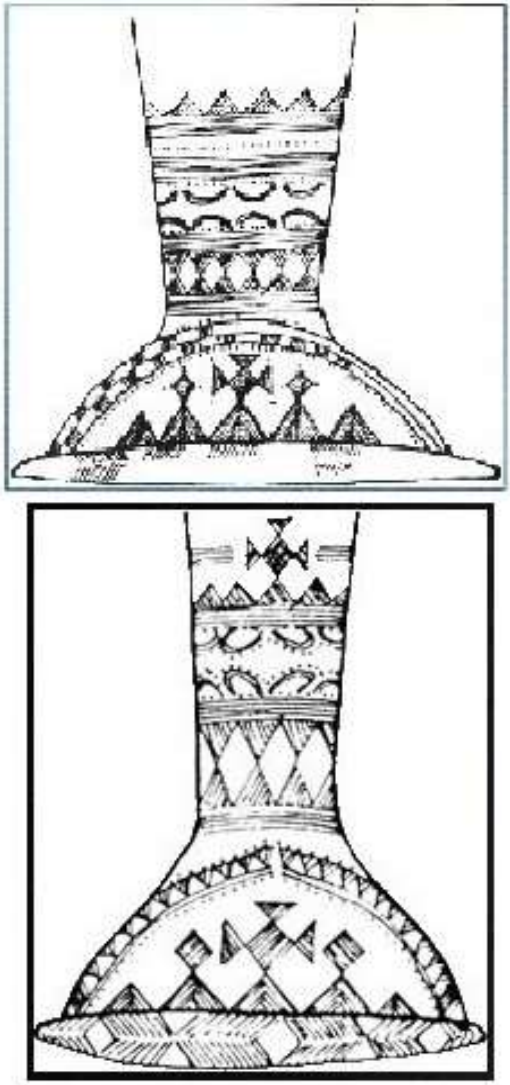

Krst na keltskim artefakti-
ma (Juhor,Narodni muzej,
Beograd).

Keltske gravure na šakastoj grivni tipa "Juhor", sa krstovima iste forme kao u gromilama na Romaniji i na petroglifu Trške crkve.

KLETSKI DVOGLAVI ORAO SA JUHORA

Među mnoštvom keltskih bronzanih predmeta na visu Veliki Vetren na Juhoru nađena je i fibua sa prikazom dvoglavog orla raširenih krila. Čuva se u lokalnom muzeju sela Izbenica kod Varvarina u Srbiji.

Simbol na keltskom dvoglavom orlu i simbol na idolu kulture Lepenskog vira (crtež iz knjige: Dragoslav Srejović, Lepenski vir; Beograd, Srpska književna zadruga, 1969, str. 106).

PALJENJE LILA

“Lila gori, da nam nešto rodi!” (Narodna izreka)

U vrijeme krstjanskog dvovjerja i islamizacije pa sve do sredine 20. vijeka, palile su se lile uoči najvažnijih ljetnih kalendarski praznika: Vidovdana, Petrovdana i Ivanjdana.

Od Nemanjinog genocida nad starovjercima i dvovjercima krstjanima oko 1186. godine u državi Nemanjića su strogo zabranjeni svi prehrišćanski običaji srpske stare vjere među kojima je i paljenje lila. Zato su i običaji stare srpske vjere najviše zaboravljeni u Srbiji:

“Lile pale u oči Spasovdana u čajničkom kotaru. Djeca obnose ih oko torova i oko kuće, a najposlije idu pred kolibu (hudžeru) gdje se mrs skuplja. Odavle neće otići dok im maja ne dâ kajmaka. Sjutra, t. j. na Spasovdan, iznose se čobanima ‘spasovnice’ užina. Svi čobani iz sela, istočno-pravoslavni i muhamedanski jedu zajedno. Kad jedu, prskaju se mlijekom, da budu šareni janjci.” [1]

“U vlaseničkom kotaru običavaju muhamedanci paliti lilu samo u oči Vidova dana. Kad čobani zapale lile, planinke iziđu pred čobane i ovi ih se ne će proći dok im planinke ne dadu štogod od jela. Ako im planinke ne dadu odmah što od mrsa, n. pr. mlijeka, sira, kajmaka, onda ih tri puta gone sa zapaljenom lilom oko tora.” [2]

“U Banjojluci pripravljaju lile već na tri dana prije sv. Ivana od trešnjeve kore, koje zadiju u štap, pa onda poliju gorivnom tvari. Pod veče uoči sv. Ivana skupe se katolička djeca, zapale lile i lete s njima po sokacima sve do mrke noći.” [3]

“Istočno-pravoslavni vlaseničkog kotara pale lile kod torova uoči Petrova dana. “ [4]

“Tako isto uoči Petrovdana rade u ključkom kotaru (tamo su lile nazivali ‘mašale’), na Sokocu i u banjalučkom kotaru. [5]

Sviđalo se to nekima ili ne, današnji Srbi, Bošnjaci i Hrvati prije hristijanizacije i u vrijeme krstjanskog dvovjerja bili su jedan narod tračanskog roda, jednog jezika i jedne vjere, ali su i ih ortodoksno, rimokatoličko hrišćanstvo i islam izdijelili u tri krvno zavađena naroda.

.....

[1] Emilian Lilek, Vjerske starine iz Bosne i Hercegovine; Glasnik Zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini, Sarajevo, juli-septembar, 1894, str. 385-386.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

OD TROJANSKOG IDOLA DO STEĆKA 19. VIJEKA

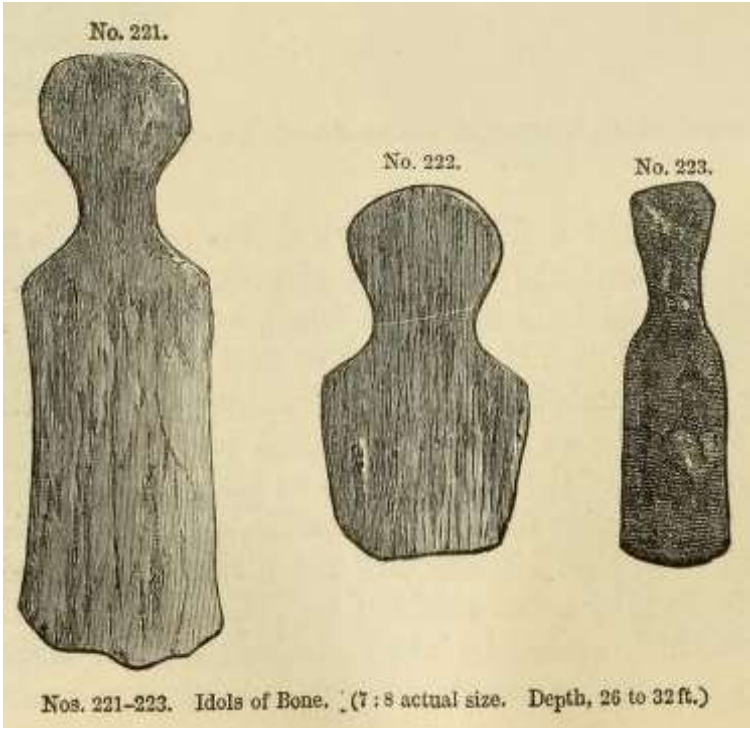

Trojanski idoli (Henry Schliemann, The City and Country of the Trojans; New York: Harper and Brothers, 1880, p. 336).

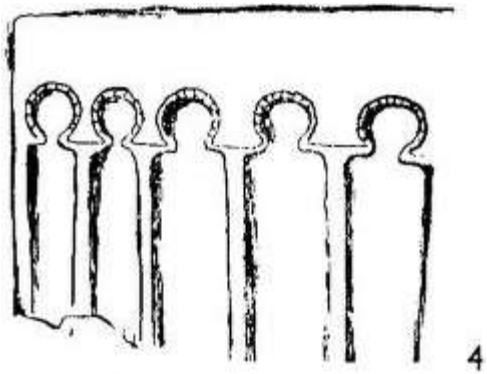

Solarni idoli na stećku (Gradac, Neum, Hrvatska).

Između dva kolovrata je prikaz solarnog idola (porta crkve Presvete Bogorodice, Negotin, Srbija).

TROJANSKI SOLARNI SIMBOLI

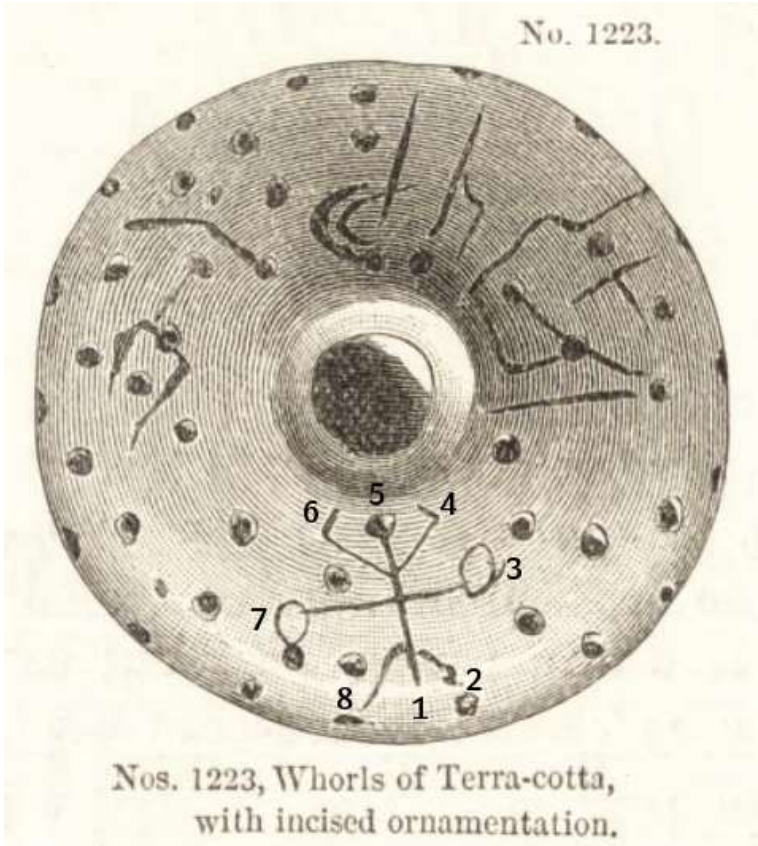

Trojanski simboli na pršljenu (Henry Schliemann, The City and Country of the Trojans; New York: Harper and Brothers, 1880, No. 1223, p. 563).

1 = zimski solsticij (kratkodnevnica);
2 = zima;
3 = proljetni ekvinocij (proljetna ravnodnevnica);
4 = proljeće;
5 = ljetni solsticij (dugodnevnica);
6 = ljeto;
7 = jesenji ekvinocij (jesenja ravnodnevnica);
8 = jesen

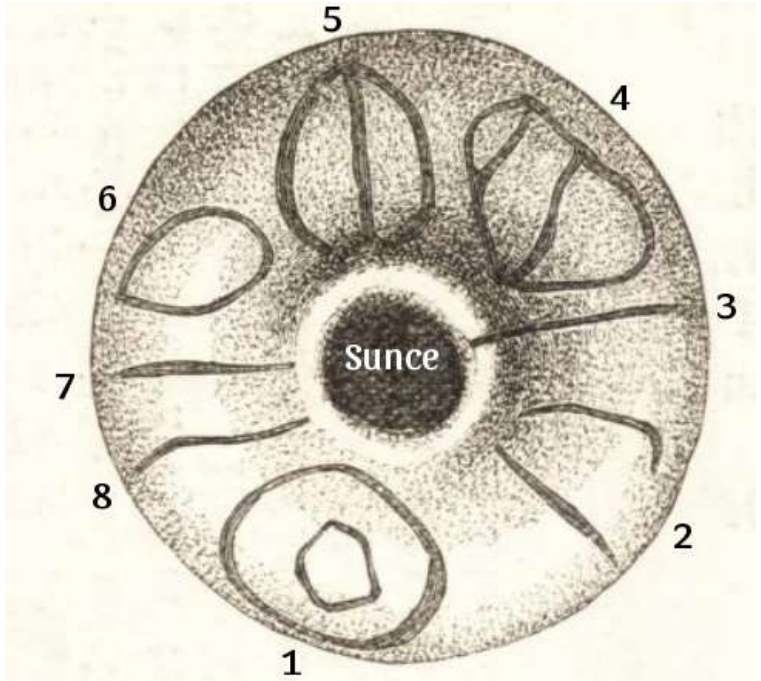

No. 1222. Whorl of Terra-cotta, with curious signs, perhaps written characters. (Actual size, Depth, 20 ft.)

Trojanski simboli na pršljenu (Henry Schliemann, The City and Country of the Trojans; New York: Harper and Brothers, 1880, No. 1222, p. 563).

1 = zimski solsticij (kratkodnevnica);
2 = zima;
3 = proljetni ekvinocij (proljetna ravnodnevnica);
4 = proljeće;
5 = ljetni solsticij (dugodnevnica);
6 = ljeto;
7 = jesenji ekvinocij (jesenja ravnodnevnica);
8 = jesen

Pravac **3-7** = linija nebeskog ekvatora istok-zapad.

ANKH IZ LEPENSKOG VIRA
(najstariji ankh na svijetu)

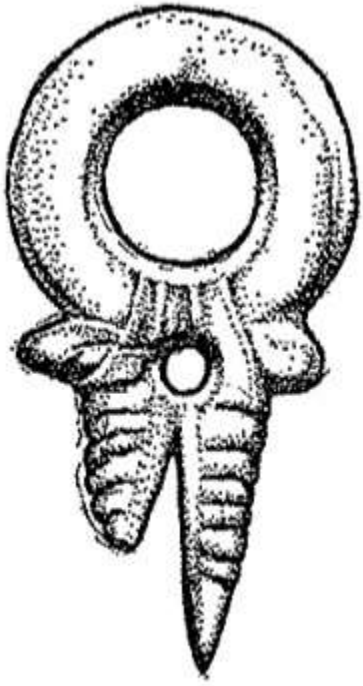

37. Амулет од кристаластог кречњака (ЛВ I).

Veliki krug u vrhu je vrijeme sunca proljeća i ljeta. Horizontalna linija, za koju je vezan veliki krug, (**0°**) je linija nebeskog ekvatora u pravcu istok-zapad (**E**-**W**). Mali krug u centru je sunce proljetna i jesenje ravnodnevnica. Donji dio je izbaždaren na šest mjeseci sa jedne i šest mjeseci sa druge strane.

……...

Crtež: Dragoslav Srejović, Lepenski vir; Beograd, Srpska književna zadruga, 1969, str. 150.

Foto: Narodni muzej u Beogradu.

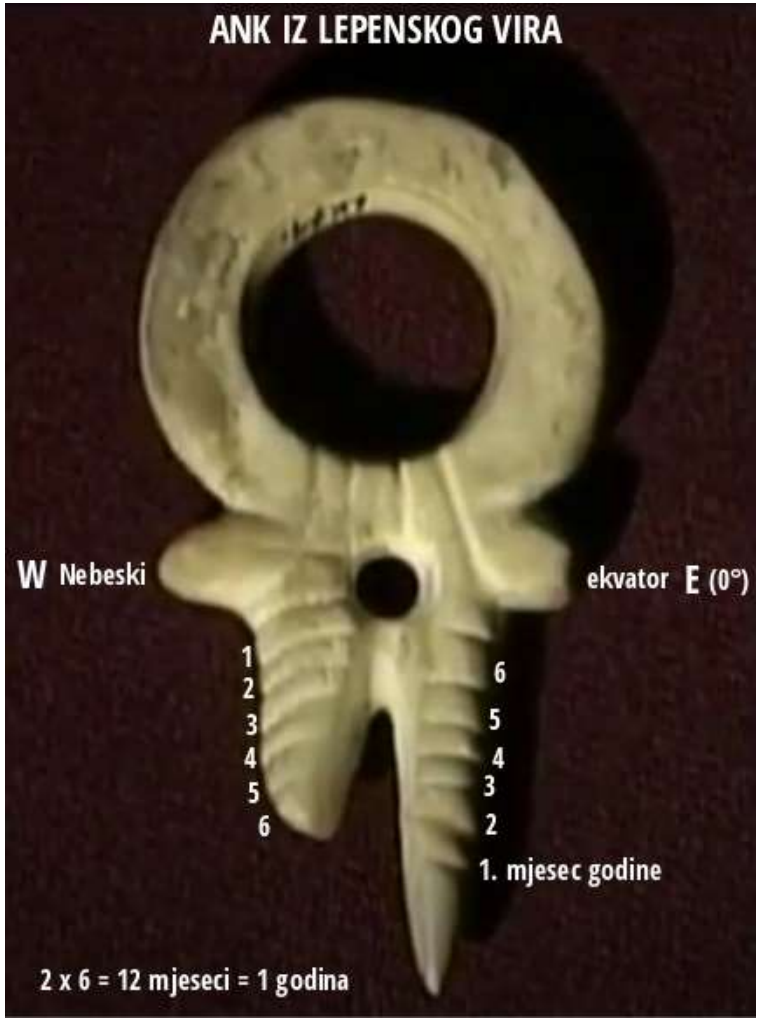

Ovaj ankh-amajlija svjedoči da je među stanovnicima Lepenskog vira dominirao kult Sunca:

"Pomenute žrtve, kao i ostali elementi uključeni u svetilište, pokazuju da suštinu religije kulture Lepenskog vira čini kult ognjišta i vatre, kult predaka i, možda, Sunca." *(Dragoslav Srejović, Lepenski vir; Beograd, Srpska književna zadruga, 1969, str. 145).*

ANKH LEPENACA I ANKH KOD TRAVNIKA

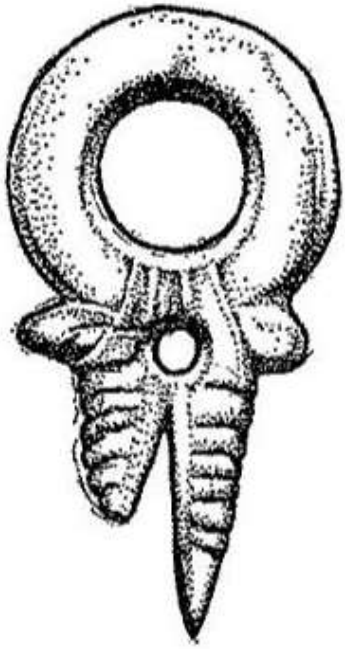

37. Амулет од кристаластог кречњака (ЛВ I).

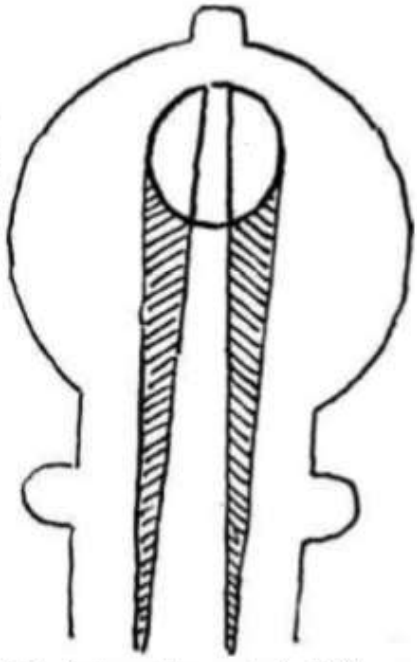

Stećak ankh na katoličkom greblju sela Gor. Večeriska i Vel. Mošunj kod Travnika.

Od početka zime (vršak “zuba”) svjetlost se širi iz dana u dan, iz mjeseca u mjesec ka ljetnom solsticiju (krug na vrhu) i dan raste. Najveća širina svjetlosti je u danu u kojem ljeto smjenjuje proljeće, dan ljetnog solsticija, dugodnevnica i prvi dan ljeta. Na stećku kod Travnika desni dio kruga u vrhu pripada proljeću, sredina je sredina dana oko podneva, a lijevi dio je poslijepodne prvog dana ljeta.

Od ljetnog solsticija ka kraju jeseni svjetlost se sužava i dan kraća. Ovdje su četiri uprošćena prikaza kornukopije.

SLOVENSKI BOG STRIBOR (STRIBOG)

O slovenskom bogu STRIBORU ili STRIBOGU mao se saznalo. Zna se samo da je bio bog vjetrova, ali u odgonetanja značenja njegovog imena uvijek se griješilo, jer nisu tražili u jezicima keltskih potomaka koji su porijeklom od Kimera, tj. Cimerijana, Cimbra ili Kimbra,

koji su bili isto što i Tračani. Dakle je ime STRIBOR ili STRIBOG iz tračanskog jezika

Današnji Bretonci, Korniši, Armorićani i Velšani, te i Škoti i Irci potomci su Tračana i tračanski jezik osnova je njihovih današnjih keltskih dijalekata i tu treba tražiti etimologiju mnogih slovenskih, dakle i srpskih riječi. U tim jezicima naći ćemo i značenje imena STRIBOR ili STRIBOG.

Ime STRIBOR je složenica od STRI + BOR. U riječi STRI korijen je STR-. I sad pratimo:

a) bretonski:

- STRET = TOK [1],
- STRIC = OKRETAN, ŽIVAHAN [2],
- STRIF = RAZDOR [3],
- STRIWE, STRIWI = KIHANJE [4],
- STROC = DUVANJE, UDAR [5] = srpsko STREF u STREFITI;
- STRECIS (množina od STROC) = UDARCI [6],

b) gaelik: STRI, STRIGH = RAZDOR, BORBA [7], srpsko STRIŽENJE.

c) armorićanski: STRIVA = RAZDOR, BORBA [8],

d) korniški: STRÊT = TOK [9]

U imenu STRIBOR ili STRIBOG korijen je STR-. STRIBOR koji se BOG VJETRA, dakle STRI u imenu STRIBOR i STRIBOG nosi značenje TOK, OKRETAN, ŽIVAHAN, RAZDORAN, KIHANJE, DUVANJE, UDARANJE. I tu je sve jasno, a sad o riječi BOR u imenu SRIBOR ili STRIBOG:

a) bretonski: BORE = SVITANJE, JUTRO [10],

b) velški: BORÉ = SVITANJE, JUTRO [11],

c) starogaelik: BOR = VISOK, PONOSAN, PLEMENIT [12] (to je značenje i srpskog BOR, a suprotno tome je OBORITI, tj. srušiti. Od toga je i ime slovenskog plemena OBORITI što znači VISKI, PONISNI; SILNI, RUŠEVNI);

d) galsko BOR je UZVIŠENOST, PONOS [13], a galsko BORBA isto je srpskom BORBA: SVIREPOST, STRAHOTA. [14]

Bretonskom i velškom BORE odgovara sanskritsko PRAS [15], koje u srpskom nosi značenje UDAR, PRASAK, PRAŠTITI PRAŠINA.

Tako vidimo da BOR u bretonskom BORE, u velškom BORÉ i u starogaeliku BOR znači SVJETLOST, SVITANJE, VISINA, PONOS, UDAR, PRASAK, PRAŠTENJE, PRAŠINA.

Ali, ima tu još nešto: velško BOR znači ŽARIŠTE, ŽIŽA KRUGA [16]. Tome srodno je srpsko OBOR, tj. kružni TOR.

Tako STRI + BOR znači RAZDORNO SVJETLOSNO DUVANJE, RAZDORNO SVJETLOSNO UDARANJE, RAZDORNI PRASAK, RAZDORNU SVJETLOSNOKRUŽNO UDARANJE. To je BOG VJETRA, pretežno ljetnih olujnih vjetrova praćenih SIJEVANJEM munja, slovenski STRIBOR, rođen iz ISKRE boga SVAROGA

A šta je sa imenom STRIBOG? Opet je sve isto, jer velško BOG znači RASTUĆI, PODIŽUĆI, UVEĆAVAJUĆI [17]. Tome srodno je srpsko BOG sa značenjem RASTUĆE, PODIŽUĆE SUNCE, samo što je STRIBOG RASTUĆE DUVANJE, RASTUĆI RAZDARAJUĆI VJETAR, RASTUĆI RAZORNI UDARI, RASTUĆI RAZARAJUĆI PRASAK; STRIBOR ili STRIBOG je BOG VJETRA koji STRIŽE prirodu.

Na fotografijama je SRTIBOR ili STRIBOG na nedavno iščupanom stećku sa prenemanjićkog groblja uz Nemanjinu Studenicu: iz usta Stribora (Striboga) izbija mlaz vjetra. I ovaj iščupani stećak još je jedan očigledni dokaz kako SPC zatire kulturno-istorijske korijene Srba.

Što se današnjih Srba tiče, ovaj nadgrobnik sa Striborom (Stribogom) ne bismo nikad vidjeli da jedan američko-japanski stranac, bloger Jeremy, pri biciklističkom proputovanju kroz Srbiju nije posjetio Studenicu i fotografisao.

.....

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 326.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Ib.
[5] Ib.
[6] Ib.
[7] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 529.
[8] Ib.
[9] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887.
[10] Robert Williams, Ib., p. 29.
[11] Ib.
[12] Robert Archibald Armstrong, Ib., p. 71.
[13] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.
[14] Ib.
[15] Robert Williams, Ib.
[16] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 163.
[17] Ib., p. 162.

GALSKO "SORA" JE SRPSKO "ZORA"

Od osnove SOR postalo je keltsko (gaelik) SOR-CHA [1] što je srpsko SRČA sa značenjem SJAJ, SVJETLOST, STAKLO. Dodamo li na osnovu SOR gaelik BI, što znači JEST [2], eto jednog od imena Srba: SORBI sa značenjem SJAJ JESU.

Od SOR je izvedeno SORA. Galsko SORA znači SVJETLOST, SJAJ [3]. Od galskog SORA postalo je srpsko ZORA.

Da vidimo ko su Gali:

“Mnogi autori, kao Appianus Alexandrinus, i Ph. Cluverius pod imenom Kelti uključuju Gale, Germane, Spanijarde, Britone, Ilire, itd. ali je sigurno to da

Polibius, Diodorus, Plutarch, Ptolemy, Strabo, Athenæus and Josephus zovu ove narode koji su zauzeli Galiju, Keltima.” [4]

“Cluverius u svojoj 'Germania Antiqua', objavljenoj 1616. dokazuje da Iliri, Germani, Gali, baskijska plemena i drevni Britoni, svi govore dijalekte jednog i istog jezika, koji je, računajući po njemu, bio keltski, i on iznosi sebi u prilog najimpozantniju naučnost.” [5]

Gali su Kelti i govorili su jednim od dijalekata keltskog jezika:

“Monosyllabic Primeval Language > Agglutinate: Turanian > Amalggamate: Japhetic or Iranian or Indo-european > Celtic: Thracian or Illirian…” [6]

Dakle su keltski, tračanski i ilirski bili jedan jezik:

“Identitet Tračana i Ilira je dokazan od drevnih pisaca upućujući, neki raniji i neki kasniji, na jedan isti narod.” [7]

Kelti, dakle i Gali, Tračani i Iliri govorili su jednim jezikom jer su bili jedan narod poznati i kao Brigi ili Frizi:

“Frigi su nakon toga zvani Gali i Galati, dokaz njihove vrijednosti, i mnogo drugih imena i zvanja im je davano ili su oni sami uzimali imena za vrijeme njihovih seoba po Evropi: kao Briganti u Španiji, Galiji, Germaniji, Britaniji i Irskoj, što od brigunta znači prvi od najčuvenijih Briga i bili su prvi i najčuveniji posjednici ovih zemalja, i Starobrigi, ili brđanski Brigi; ali više o ovom pitanju kada dođem do razmatranja o nekoliko posebnih migracija u Evropi.” [8]

Bilo je mnogo galskih plemena:

“Kikoni, koji su takođe Gali i Brianti (britanska plemena imaju isto ime) tukli su se sa Odisejem nakon pada Troje; i tvrdi se da su kimerijski Brigi iz Trakije otišli u Malu Aziju i postali Frizi. Oni su Briganti Britanije.” [9]

“3. Bregi ili Brđani – Breges – Egipćani su Bregjane ili Brđane postovali za najstariji narod na zemljanom saru." [10]

“I Frizi, koji sebe zovu Brigima, Tračko pleme, takođe su Migonijani, Bebrikani, Medovitijani, Vitini i Dinijani, i, ja mislim, tkođe Marijandini. Ovi narodi, zasigurno drže cijelu kompletnu Evropu, ali Mizi ostaše tamo.” [11]

Evo još nekoliko galskih riječi:

- GORAM = GRIJANJE, TOPLOTA (srpsko GORI);
- BAN = ISTINIT, SVIJETAL, BIJEL (vladarska titula kod starih Srba je BAN)
- CUDAL = LOŠ, RĐAV (u srpskom KUDITI znači PRIČATI LOŠE O NEKOME);
- CUDH = GLAVA (u srpskom KUDELJA);
- FURAS = MOĆAN (u srpskom FURATI znači NAPREDOVATI);
- GRIJAN = SUNCE;
- GREINE = GRIJANJE SUNCA;
- GRUNNT = GRUNT (parcela zemlje: srpsko GRUNTOVNICA je arhiva dokumenata o vlasništvu zemlje);
- LO = LOKNA;
- LO = LOKVA;
- SMOTAN = NESPRETAN, SPOROMISLEĆI; SMOTAK;
- SMUID = DIM OD SMUĐENJA (paljenja);
- TAC = VRIJEME (tik-tak)
- TAKAR = DOBAR, SLOŽAN (onaj što stalno govori TAKO JE);
- GLETHE = ČIST (u srpskom GLETOVAN znači GLADAK, POLIRAN);
- GLEITH = ČIST, GLADAK, GLET; GLETOVAN;
- GLIB = KLIZAV (u srpskom GLIB je BLATO);
- GLEOD = ČIŠĆENJE (srodno srpskom GLEDANJE);
- GLOG = MEKANANI GRUMEN, GLOG.

P.S. Sve galske riječi iz knjige u referenci pod brojem 3.

.....

[1] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 515.

[2] Ib., p. 63.

[3] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[4] The Southern Rewieu, Vol. 5, February & May 1830, Charleston, Printed and published by A. E. Miller, 1830, p. 367.

[5] The New York Review, Vol. 1, New York, Geoge Dearborn & CO, 1837, pg. 111.

[6] David N. Livingstone, Adam's Ancestors: Race, Religion, and the Politics of Human Origins, Balt-imore, The Johns Hopkins University Press, 2008, pg. 103.

[7] The Edinburgh Magazine and Literary Miscellany, Vol. 15, August 1824, Edinburgh, Printed for Archibald Constable and Company, 1824, pg. 135.

[8] Rowland Jones, The Origin of Language and Nations, Preface, p. 26, London: Printed by J. Hughs, 1764.

[9] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe; London: Burns and Oates, 1879, p. 213.

[10] Miloš S. Milojević, Odlomci istorije Srba, Sveska I, Beograd Državna štamparija, 1872, str. 110.

[11] Strabo, VII, 3.

KORNUKOPIA JE SOLARNI SIMBOL

Kornukopia je simbol rasta i širenja svjetlosti dana od zimskog do ljetnog solsticija.

"Cor. Riječ koja se pojavljuje samo u izrazu *de cor*." [1]

Portugalsko COR znači BOJA.

"Côr. Od lat. *colore*, kroz oblik *coor.*" [2]

Kaže da je portugalsko CÔR od latinskog COLORE što znači BOJA i veli da je postanjem od latinskog COOR. Da vidimo šta vele od čega je postalo latinsko COLOR: kažu da je od grčkog χρόος. [3]

Grčko χρόος u stara vremena izgovarano je kao KRÓOS i kad to uporedimo sa latinskom CÔR (boja), jasno je da latinsko CÔR ne potiče od grčkog KRÓOS,

nego je latinsko CÔR postalo od neke druge riječi iz nekog drugog jezika.

Portugalsko ROG je CÔRNO i tvrde da je postalo od latinskog CORNU [4]. Za latinsko CORNU (rog) pričaju da je postalo od grkčog κέρας (KERAS). Opet očigledna laž, jer kad uporedimo latinsko CORNU i grčko KERAS (κέρας), opet vidimo da jedno drugom ni nalik nije: u CORNU je korijen COR, u KERAS je KER-. Neman nam druge nego raskrinkavati lažove!

Latinski korijen COR- nalazi se i u latinskom CORONA sa značenjem KRUNA, VIJENAC, za koje tvrde da potiče od grčkog κώρονη (KORONI). Ovdje je latinski korijen COR- zaista mogao postati od grčkog korijena κώρ- (KOR-), ali od čega je postalo grčko κώρ-?

Grčki korijen κώρ- daje značenja BOJA (latinski COLORE, portugalsko COR; latinsko CORNU, portugalsko CÔRNO sa značenjem ROG, jer grčko κώρ- daje značenje SAVIJENO, KRUŽNO [5], ali i u srpskom KORUGA, KORITO, KORIJEN, KORA, KORICE, KORABLJA, KORBAČ, KORDUN takođe postoji KOR-. Sve ove srpske riječi označavaju nešto SAVIJENO i KRUŽNO.

Gaelik i galski su keltski dijalekti. Gaelik COR znači UVIJANJE, OKRET; KRUŽNI POKRET [6]. To isto znači galsko COR [7]. Gaelic CORAAG je PRST [8], ali znači i DRŠKA [9]. Prst je PRAV kao i KORIDOR. Starogaelik CORAIDH znači HEROJ [10], dok CORON znači KRUNA. [11]

Keltski potomci su i Velšani, Bretoni i Korniši. Velško CORN [12], bretonsko KORN [13], starokorniško-bretonsko KERN [14] znače ROG. Sa istim značenjem su i stari nazivi GORN i HORN [15] od kojih su postale slovenske riječi GORITI, GORNJI, GORA ili HORA. Dakle se radi o VATRI i o VISINI što svakako upućuje na SUNCE i njegovu SVJETLOST NA VISOVIMA.

Sad gledajmo kako se sakriva istina: za srpsko KORPA sa korijenom KOR- (latinski COR-, grčki κώρ-) Petar Skok kaže da potiče od njemačkog KORB ili od latinskog CORBIS [16], ali navodi i Vasmera koji je tvrdio da je postalo preko keltskog [17]. Keltski, tj. tračanski, odnosno ilirski mnogo, mnogo je stariji jezik od njemačkog, hiljadama godina stariji. Kelti, Tračani i Iliri govorili su različitim dijalektima istog jezika, jer su bili jedan narod sa mnoštvom plemenskih i narodnih imena. To je jafetski jezik koji neki zovu iranski ili indoevropski:

"Monosyllabic Primeval Language > Agglutinate: Turanian > Amalggamate: Japhetic or Iranian or Indo-european > Celtic: Thracian or Illirian…" [18]

Pisane izvore tračanskog i ilirskog, osim nekih oskudnih natpisa sa artefakta novijeg otkrića, uništile su Ortodoksna i Rimokatolička crkva, ali su mnoge drevne riječi ostale sačuvane u preživjelim keltskim dijalektima i u slovenskim jezicima. Tako velško COR znači, OKRUGAL, KRUG; KORPA. [19]

Velško CORN je ROG [20], ili NEŠTO ŠTO SE PROJEKTUJE VAN [21]. Velško CORNI je POSTAJATI KAO ROG, ROGAST [22]. Pogledajmo ove tri velške riječi: CORNI + COP + IA > CORNICOPIA.

Neko ce reći da je to iz latinskog, a ja pitam: gdje je bio latinski prije 8. vijeka stare ere? Nije bilo latinskog prije 8. vijeka stare ere, kao što nije bilo ni grčkog prije tog vremena (originalna Homerova djela su kasniji grčki prevodi). Grčki i latinski su vještački jezici nastali od kimbrijskog, tj. tračanskog, tj. rasenskog ili etrurskog, tj. pelaškog, izmiješanog sa egipatskim i bliskoistočnim semitskim jezicima kao originalnim jezikom predaka potonjih Helena.

I opet velški, a Velšani su potomci tračanskih Briga:

a) CORNI = POSTAJE KAO ROG, ROGASTO

b) COP = VRH, VIS, VRHUNAC [23]

c) IA = JEST [24]

Od velškog CORNI je srpsko GORNJI, VIŠI, VISOKI, tj. GORA. Od COR od čega je nastalo srpsko KORPA, KORAK. Velško COP je od starijeg COB [25] u kojem je srpsko OB kao osnova u OBAL, OBLIK, OBRUČ, OBLAK, OBZOR, itd..Od COP je postanjem i srpsko KOPNO.

Ako pažljivo osmotrimo KORNUKOPIU, što je samo latiniziano tračansko (keltsko) KORNIKOPIA, vidimo da je u obliku roga, ali šiljak tog roga je u dnu, dok je široki dio sa plodovima VRH koji stoji između zvijezda Kastora i Poluksa. Šta će tu Kastor i Poluks? Zato jer se u vrijeme kovanja ovog novca ljetni solsticij zbivao iznad zvijezda Kastor i Poluks, a KORNIKOPIA sa uskim dijelom u dnu je početak novogodišnjeg sunca sa danom zimskog solsticija pri dnu južnog neba. Od tog dana Sunce se penje ka sjevernom nebu, dan postaje duži, KORNIKOPIA se postepeno širi da bi u VRHU bila najšira i taj VRH, taj VIS je ljetni solsticij, prvi dan ljeta, dugodnevnica koja se dešavala iznad zvijezda Kastor i Poluks.

Dakle je KORNIKOPIA Sunčev ROG SVJETLOSTI koji raste šireći se iz zimskog solsticija ka ljetnom solsticiju sa plodovima ljetine, a riječ KORNUKOPIA potiče iz keltskog, tj. tračanskog: CORNI + COP + IA.

.....

[1] Darcy Carvalho, Dicionário tymológico resumido; Instituto Nacional do Livro, Ministério da Educação Cultura, São Paulo, Brasil, 1966, p. 207.

[2] Ib.

[3] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 90-91.

[4] Ib., p. 209.

[5] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; New York: Harper & Brothers, 1883, p.p. 835.

[6] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 144.

[7] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[8] Ib.

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] Ib., p. 145.

[12] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887. 79.

[13] Ib.

[14] Ib.

[15] Ib.

[16] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 158.

[17] Ib., str. 159.

[18] David N. Livingstone, Adam's Ancestors: Race, Religion, and the Politics of Human Origins, Baltimore, The Johns Hopkins University Press, 2008, pg. 103.

[19] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 235.

[20] Ib., p. 236.

[21] Ib.

[22] Ib., p. 237.

[23] Ib., p. 234.

[24] Ib., Vol. II, p. 250.

[25] Ib., p. 23.

VREMENSKI PERIOD STEĆAKA

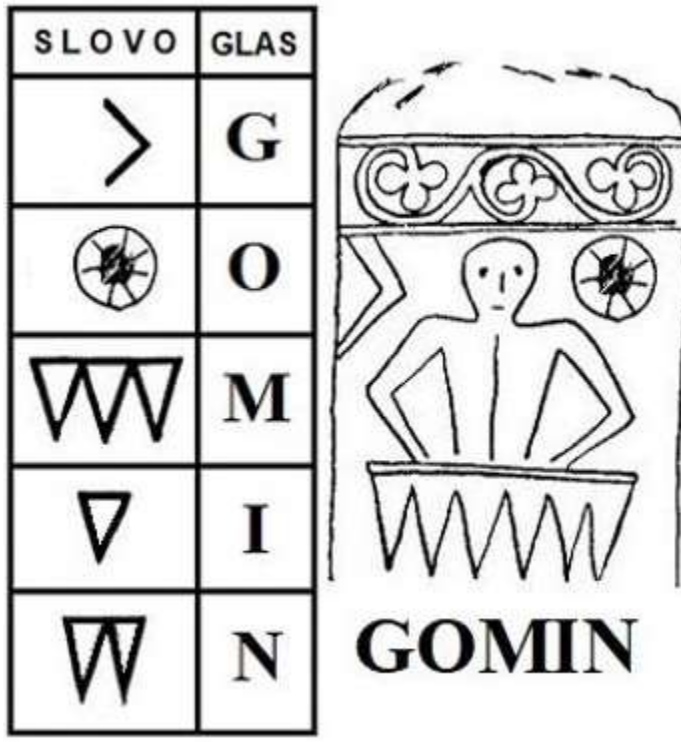

Oblik slova svjedoči da stećak potiče da potiče iz vremena oko 2300 g. st. ere, ± 100 godina (sumerski ideografi: Daniel Smith, Cuneorum Clavis. The Primitive Alphabet and Language of the Ancient Ones of the Earth; London: Chiswick Press, 1875, p. 49-61).

Najstariji pisani trag o podizanju stećaka je u Homerovoj u Ilijadi. Pred pogibiju trojanskog junaka Sarpedona boginja Hera govori Zevsu šta će biti sa mrtvim Sarpedonovim tijelom:

"…pa nek njega
Nose dok ne stignu s njim u Likiju široku zemlju;
te će ga braća pogrepsti i svojta i nadgrobnu humku

nasut' i spomenik dići; jer takvima je mrtvima pošta." [1]

Ovako stoji u prevodu T. Maretića:

"…nek nose
Njega, dok ne dođu s njim u Likiju široku zemlju,
Tu će ga braća sahranit i rođaci i hum će grobni
Nasut i metnuti stećak, jer čast je mrtvima takva." [2]

Stećke su podizale najbogatije porodice i od ekonomske moći ovisila je veličina i ukrašenost stećaka.

Na stećku u Radimlji piše SOHONK. SOHA je DRŽAČ, SOHONK je DRŽITELJ (Sunce). Po obliku slova natpis potiče iz 1000-500 g. st. ere.

Stećci (biljezi, mramori ili mašeta) podizani su od 24. vijeka stare do 20. vijeka nove ere na grobnim humkama znamenitih pojedinaca iz bogatih porodica. U rasponu tog vremena neki stećci su kradeni, preklesavani i ukrašavani novim motivima i bivaju pomijerani na nove grobove. U neke su samo uklesavani natpisi, a neki su građeni novi sve do 20. vijeka nove ere.

Jedan od dokaza preklesavanja nedavno je zabilježen: na natpisu na ploči u Branješcima kod Glamoča vidljivi su tragovi preklesavanja:

“Postoji, dakle, izvjesna mogućnost da je neko jako temeljno uništio stari natpis skidanjem čitavog sloja sa spomenika, pri čemu je ipak preostalo nešto slova koja se danas ukazuju kao pliće usječena.“ [3]

"A. Evans je stećke stavio u preistoriju i nazvao ih 'kurioznim prehistorijskim druidskim spomenicima'. A. J. Fosco je rekao da su to spomenici Feničana koji su u davna vremena živjeli u Dalmaciji. H. Sterneck je smatrao da stećci pripadaju predrimskom vremenu a, kako se često nalaze na ilirskim gromilama ili u njihovoj neposrednoj blizini, da pripadaju vremena kojem i ilirski tumulusi." [4]

Veličina i motivi stećaka svjedoče svoje vrijeme: od megalita sumerskih vremena s kraja trećeg milenija stare ere pa kroz vijekove do malih stećaka 20. vijeka nove ere.

Zašto zvanična nauka odbija činjenično stanje? Ideologija u nauci je razlog, ideologija judeo-hrišćansko-islamske masonerije je razlog.

……....

[1] Homer, Ilijada, Pjevanje 16, Odjeljak 13, prevod Miloš N. Đurić.

[2] Homer, Ilijada, Pjevanje 16, Odjeljak 14, stihovi 453-457, prevod Toma Maretić.

[3] Goran Komar, Siniša Šolak, Ćirilički spomenici Glamočkog polja, Međunarodno udružnje naučnih radnika – AIS, Banja Luka, 2017, str. 22-23.

[4] Šefik Bešlagić, Stećci - kultura i umjetnost; Sarajevo, Veselin Masleša, 1982, str. 70.

TRAGOM SRPSKOG GRBA

Na jednom keltskom stećku iz 7. vijeka (tako zvanično tvrde) uklesan je i znak srpskog grba, tkz. ognjilo, kresivo ili ocilo.

Kao motiv je uklesano je stilizovano Sunčevo drvo života koje izrasta iz "ognjila", tj. iz simbola **C** (**S**), koje tu predstavlja zimski solsticij, prvi dan zime od kojeg počinje dan da dulja i Sunce da se penje ka ljetnom solsticiju u vrhu drveta života. Krst na vrhu danas nazivaju "malteškim krstom", iako je Malteški red nastao tek sa početkom krstaških ratova na samom kraju 11. vijeka. Ovaj krst samo su dva ukrštena labrisa, a labris je drevni solarni simbol.

Na stećku piše DHE. Gaelik DHÉ je genitiv i vokativ jednine od DIA. DIA znači BOG, a oblik DHЄ znači OD BOGA (gen.), BOŽE (vok.). [1]

Rimokatolička crkva proglasila je ovaj irski stećak ranohrišćanskim spomenikom, a irski natpis DHE tumače kao skraćeno latinsko D(OMI)NE, sa značenjem GOSPOD. Da bi učvrstili svoju laž, čak su originalno slovo **H** naklesali da liči na slovo **N** (fotografije na sljedećim stranicama).

Svuda laži i falsifikati, a crkva vodi kolo laži.

……...

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary; Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 331.

Keltski stećak, 6. vijek, Reask, Irska.

Natpis prepravljen u "dNЄ".

*Na kamenu je pisalo **dHЄ.***

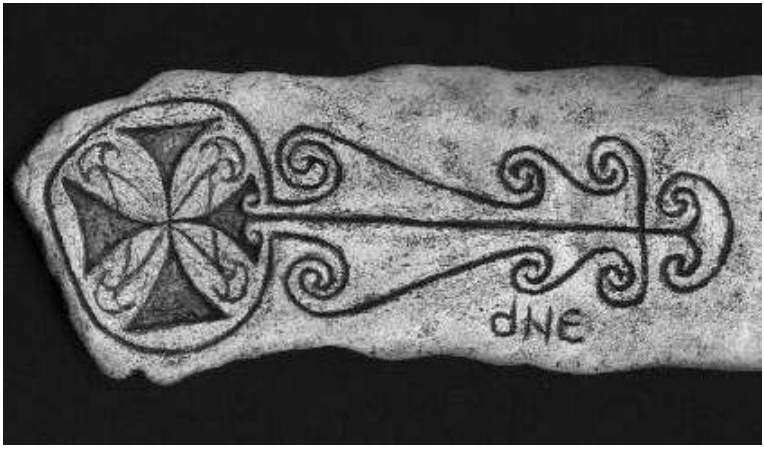

Crkva je ta koja planira i provodi sve laži i sva zla ovog svijeta.

SUNČEVO OGNJILO, A NE LUNICA (LUNULA)

Oblici ognjila

Godinama dokazujem i pokazujem da na srpskom grbu nisu simboli Mjeseca, tkz. “lunice” ili “lunule”, nego Sunčeva ognjila, kresiva ili ocila (čakmak < cakmak < cak mah = cakli mah = sjajni mah), ali budalama se ne može dokazati, jer vjeruju u ono što im od države i crkve plaćeni ovlašteni lažovi govore.

Kao potomci drevnih Pikta i mnogo kasnije pridošlih Skita, Škoti na svom *kiltu*, tradicionalnoj narodnoj nošnji, imaju i dio koji nazivaju *spor*, što na gaeliku znači *ognjilo.* Stilizovani izgled *spora*, tj. ognjila, ni po čemu se ne razlikuje od lažno nazvanih *lunica* (slike na sljedećim stranicama).

Po arheolozima ovaj privjesak je “lunica”, “lunula”.

Ovakve stare amajlije arheolozi zovu “lunice”, “lunule”.

I ovo je njima “lunica ili lunula, simbol Mjeseca”.

Škotski “spor”, što na gaeliku znači “ognjilo”.

Škotski “spor”, tj. ognjilo.

Škotski “spor”.

Ognjilo ili spor (17. vijek).

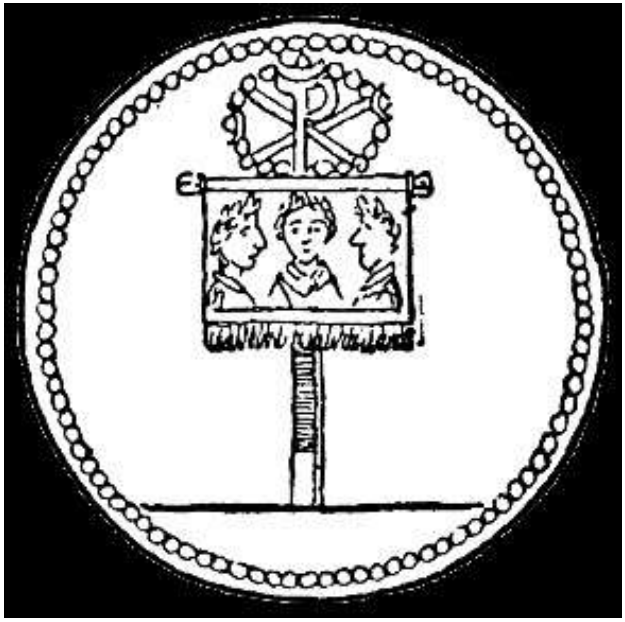

Konstantinov labarium nije "Hristov monogram", to je χωρα (hora) što znači "oblast, vrijeme, klima".

Budistički amblem sa simbolima vremena solsticija i ekvinocija (Thomas Inman, Ancient Pagan and Modern Christian Symbolism; New York, 1875, p. 43).

SPOR (OGNJILO) - ZNAK SA SRPSKOG GRBA

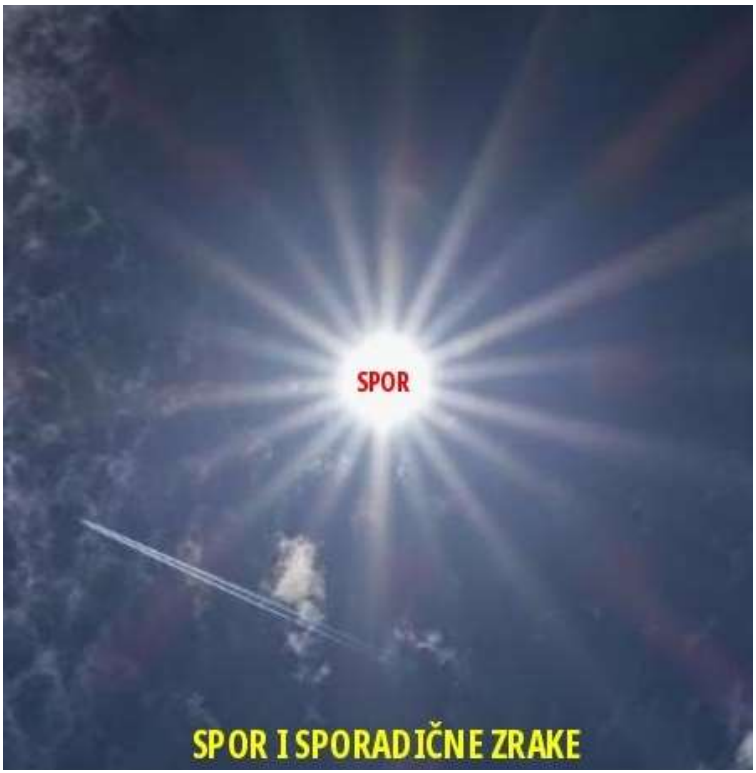

Šta je SPOR, znak sa srpskog grba, tkz. "ognjilo, ocilo, kresivo ili čakmak?

Grči SPORA (σπορά) znači SIJANJE SJEMENA [1]. Riječ SPORA potiče od tračanskog POR: S POR > SPOR.

Bretonci su potmci Kelta, Kelti su od Kimbra, a Kimbri su bili isto sto i Tračani:

"*Računajući po genealogiji Knjige stvaranja, Gomer je najstariji Jafetov sin. Ovo ime bez sumnje je semitsko ime za populaciju na sjevernoj obali Ponta, koji je poznat Grcima kao Cimeri."* [2]

"I ovi Cimeri koje oni također zovu Trerima (ili dio

plemena ili neke od Cimera…" [3]

"Sljedeći dio zemlje bio je zauzet od Trera, koji su Tračani…" [4]

"Od Trerea, tračkog naroda, uvijek se spominje veza sa Cimerima, te je utvrđeno da tračka plemena posjeduju zapadne obale Ponta od Tračkog Bospora prema sjeveru sve do ušća Dunava ..." [5]

"U kasnije vrijeme Cimeri su identifikovani sa germanskim Cimbrima i Keltima Kumrima." [6]

"Imena kraljeva Bosfora odgovaraju tračkim imenima; i ovaj fakt u vezi sa okolnošću da je tamo bilo tračko pleme Treri, vezano sa Cimerima, zaključak je da su Cimeri bili Tračani." [7]

"Posidonije se prvi pojavljuje sa ukazivanjem da su Cimbri isti narod kao Cimeri." [8]

"I Frizi, koji sebe zovu Brigima, Tračko pleme, takođe su Migonijani, Bebrikani, Medovitijani, Vitini i Dinijani, i, ja mislim, tkođe Marijandini. Ovi narodi, zasigurno drže cijelu kompletnu Evropu, ali Mizi ostaše tamo." [9]

Dakle: Cimeri su Tračani i Brigi su Tračani; Cimeri su Cimbri, Cimbri su Kumri, Kumri su Kelti.

Bretonsko POR znači VEOMA, VRLO, MNOGO, JAKO [10], a bretonsko PORAN znači PRAV, PRAVEDAN [11]. Vidimo da bretonsko PORAN ima isto značenje kao i slovensko PROVE, PROVEN.

Velško POR ili PYR znači VANJSKI; SVEOBUHVATNI, SPOZNAJNI; VRHOVNI, VLADAR, GOSPOD [12]. Velško PYR takođe znači PUCA U ŠILJAK KUPE; NA ČELU [13] i to je dan ljetnog solsticija kad je Sunce na vrhu svoje piramide i na čelu neba.

Galsko POR je SJEME, RASA a SPOR je KREMEN [14]. I gaelik POR znači SJEME i RASA [15]. POR je u srpskom POREKLO, POROD.

Gaelik SPOR je KREMEN; OGNJILO, KRESIVO, OCILO [16]. To su razlozi zašto Prokopije Cezarijski (6. vijek) naziva Slovene SPORI [17].

Govoreći o porijeklu engleske riječi SPARK, što znači VARNICA, ISKRA, Walter W. Skeat kaže:

"Teutonsko SPRAK odgovara arijskom SPRAG izvedeno je od SPAR, *tresti se*. cf. sanskritsko *sphur,* tresti, sa sanskritskim *sphurj*, 'grmiti'." [18]

Riječ SPOR u srpskom znači SUPROTNOST, SUDAR. Ognjilo se sudara sa kremenom i rađa se iskra koja pali vatru. Tako SUDAR Sunčeve svjetlosti (kao Sunčevog sjemena) sa Zemljom stvara ŽIVOT na Zemlji. Sunce SIJE svoje svjetlosno sjeme po Zemlji i Zemlja začinje, rađa i skupa sa Suncem ocem hrani rođeno. Pogledajmo ove grčke riječi:

- SPORAS (σποράς) = SIJANJE [19];
- SPOROS (σπόρος) = SJETVA, SIJANJE [20];
- SPORADOS (σπόράδος) = RASIJAN [21];
- SPORADIN (σπόράδην) = OVDJE, TAMO (RAZBUCANO) [22];
- SPORADIKOS (σπορᾰδικός) = ODIJELJENI (žive ovdje i tamo) [23];
- SPORAIOS (σποραῖος, α, ον = σπόριμος: - σποραῖα, τά = SJEME [24];
- SPORA (σπορά, σπείρω) = SJETVA, SIJANJE [25];
- SPORAZO (σποράζω) = RASTURANJE, RAZBACIVANJE [26];
- SPOREIS (σπορεύς, έως, ό = POSIJAN, ZASIJAN [27];
- SPOREITOS (σπορευτός, ή, όν) = POSIJAN, ZASIJAN [28];
- SPORITOS (σπορητός) = POSIJANO ŽITO, RASTUĆE ŽITO [29];
- SPORIMOS (σπόριμος, ον, σπείρω = POSIJAN, SPREMAN ZA SIJANJA [30].

Od Sunca se odvajaju zrake na sve strane. Sunce je glavni centar, Sunce je SPOR, rasipajuće zrake su SPORADIČNE. Razmak između zraka je RASPOR: RAS SPOR > RASSPOR > RASPOR.

Riječ SPORT, kojoj ne postoji etimolški trag u rječniku bilo kojeg jezika, također je od riječi SPOR, bilo da znači VESELJE, ili BORBA.

Sunce je muški oplodni princip (otac, BOG ROD), Zemlja je ženski oplodni princip, majka koja rađa. Zemlja je Sunčeva žena. Simbol Zemljinog rađanja je Sunčevo drvo života, a vrh tog drveta SPOR (ognjilo): vrijeme proljeća i ljeta, vrijeme oplodnje, rađanja, rasta, života i kroz cikluse vječne besmrtnosti. Sučnevo drvo zivota je Božije žezlo.

.....

[1] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, p. 1417.

[2] Max Duncker, The History Of Antiquity, Volumes I, Printed by Richard Bentley & Son, London, 1877, p. 547.

[3] Strabo, I, 3, 21.

[4] I. XIII, 1, 8.

[5] Max Duncker, The History Of Antiquity, Vol. I, Printed by Richard Bentley & Son, London, 1877, p. 546.

[6] Ib. pg. 542.

[7] Sir William Smith, A Dictionary of Greek and Roman Geography, Volume I, London, 1872, p. 624.

[8] Ib.

[9] Strabo, VII, 3.

[10] [Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 291.

[11] Ib.

[12] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 426.

[13] Ib., p. 444.

[14] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[15] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III; Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 732.

[16] Ib., p. 886.

[17] Procopius, History of the Wars, Book VII, Ch. 14, 29-30.

[18] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 578.

[19] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, pg. 1417.

[20] Ib.

[21] Ib.

[22] Ib.

[23] Ib.

[24] Ib.

[25] Ib.

[26] Ib.

[27] Ib.

[28] Ib.

[29] Ib.

[30] Ib.

SRPSKI GRB: SPOR (OGNJILO)

Broš Vikinga (Hedeby, Njemačka).

Broš Vikinga (Vannebo, Gotland, Švedska).

Zašto neki tvrde je to pečurka, tj. gljiva? Spor ne samo da liči na pečurku, nego se i pečurke razmnožavaju sporama (bronzano doba, Jutland, Danska).

Veliki Gaj, Plandište, Banat, Serbia

Example

A List of Hieroglyphic Characters. cxiii

Number.	Hieroglyph.	Signification as Determinative or Ideograph.
47		female

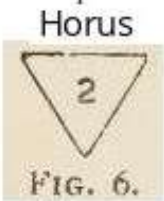

Simboli kao dijelovi Sunčevog drveta života, Božijeg žezla, simbola plodnosti, rađanja, rasta, života i besmrtnosti.

Obrnuti trougao je simbol Sunca proljeća i ljeta, (egipatski Horus). Stilizovani obrnuti trougao je na vrhu Sunčevog drveta života, tj. Božijeg žezla: vrh sjevernog neba, ljetni solsticij, dugodnevnica, prvi dan ljeta.

Simbol "**C**" je vrh Sunčevog drveta života i to je SPOR ili OGNJILO (OCILO, KRESIVO ili ČAKMAK).

Iznad penisa vrhovnog rasenskog boga Sunca Usila je simbol SPOR. Galsko POR je SJEME, RASA a SPOR je KREMEN, KRESIVO. I gaelik POR znači SJEME, RASA.

SLOVENSKI BOG PROVE JE SUNCE PRAVDE

Litvansko PROVE je ZAKON (njemački: recht) [1]. Litvansko PROVA znači ZAKON, PRAVO, PRAVDA [2].

Korijen u PROVE je PRO-, danas prefiks u mnogim jezicima sa značenjem PRVI, ČELNI. Od PRO je PRO-VA, čeoni dio broda. Grčko PROTA (πρώτα) znači PR-VI.

Englesko PROVE znači DOKAZATI [3], starofran-cusko PROVER [4], dansko PRÖVE [5]. Englesko

PROVER (u zakonodavstvu) je ODOBRAVATELJ. Englesko PROVIDE je DOSTAVA. Englesko PROVISION (budući dobitak) je PROVI SION ili bukvalno PROVI SIONI, tj. SUNCE SIONO.

PROV je PRVI, PROVE je ZAKON, zakon je PRAVO. Talijanski PROVA je DOKAZ, DOKAZ je ISTINA, ISTINA je PRAVDA: PROV je PRVI, PROV je PROVEN: DOKAZAN, ISTINIT, PRAVEDAN. Po Helmoldu PROVE je kod pomeranskih Slovena NAJVAŽNIJI BOG [6].

Za englesko i francusko PROVIDENCE tvrde da je od latinskog PROVIDENTIA sa bukvalnim značenjem BOG SVEDRŽITELJ. Ako složenicu PROVIDENCE rastavimo na njene dijelove, dobijemo PRO VIDEN CE. PRO znaci ČELNI, VIDEN je VIDNI; VIDENCE je VIĐENJE. Tako je PROVIDENCE bukvalno ČELNO VIĐENJE, ČELNI VID i to je SUNCE.

Naziv PROVIDENCE nije ništa drugo do latinizirano protosrpsko PROVIDEN, današnje PROVIDAN, VIDAN, VID, odnosno SUNCE PROVE, SUNCE PRAVDE, BOG PRAVDE iz srpske himne. Bilo je SUNCE svim Slovenima i Srbima ZAKON: “Jest, Sunca mi!”

.....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 27.

[2] Anthony Lalis, A Dictionary of the Lithuanian and English Language, First Part; Chicago: Lietuva, 1915, p. 292.

[3] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 473.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Helmold, I, 52

POREVIT JE BOREVIT I SVETOVID

Bog Prove, ili Bog Pravde, imao je više imena među Slovenima: Prove, Proven, Porevit, Puruvith, Porovit, Porenut, Borovit.

Ime POREVIT je izvedeno od POR-E-VIT. Ne smijemo smetnuti s uma da su Sloveni narod porijeklom od skupine skitiziranih naroda zvanih Sarmati, skitizirani Tračani koji su živjeli izvan granica Rimskog carstva. Jezik im je bio srodan neskitiziranim tračanskim narodima Teutonima i Kimbrima na sjeveru Germanije i narodima po južnoj obali današnje Švedske, te tračanskim narodima unutar granica Rimskog carstva: Tračani Balkana, Iliri i balkanski Kelti, Kelti Panonije, Norikuma, Germanije i Kelti zapadne Evrope širom i izvan granica Rimskog carstva. U preživjelim keltskim dijalektima potražićemo značenje osnove POR u imenu POREVIT. Prvo jezik Bretonai!

Bretonsko POR, pisano i kao PÛR znači VEOMA, VRLO, MNOGO, JAKO [1], a bretonsko PORAN znači PRAV, PRAVEDAN [2]. Vidimo da bretonsko PORAN ima isto značenje kao i slovensko PROVE, PROVEN.

Velško POR ili PYR znači VANJSKI; SVEOBUHVATNI, SPOZNAJNI; VRHOVNI, VLADAR, GOSPOD [3]. Velško PYR također znači PUCA U ŠILJAK KUPE; NA ČELU [4] i to je dan ljetnog solsticija kad je Sunce na vrhu svoje piramide i na čelu neba.

Ako velškom POR i PYR dodamo velško WYT (izgovara se kao VIT) sa značenjem TI SI, JESI [5], dobijemo PORWYT i PYRWYT tj. PORVIT i PIRVIT sa značenjeme GOSPOD JESI, CELNIK JESI.

Ako velško WYTH, sa značenjem ISPRUŽEN, IZDUŽEN [6] (kao Sunce zrakama što se ispruža), dodamo uz POR i PYR, dobijemo PORWYTH i PYREWYTH, odnosno POREVITH i PIREVITH.

Zanimljivo je da velško WYTH (VITH) ima i značenje broja 8, a broj 8 je sa dvije VITICE koje daju izgled Sunčeve godišnje analeme: **8**. "Arapski" brojevi su potekli iz vedske Indije, zar ne?

Galsko POR je SJEME, RASA a SPOR je KREMEN [7]. I gaelik POR znači SJEME i RASA [8]. Gaelik SPOR je KREMEN; OGNJILO, KRESIVO, OCILO [9]. To su razlozi zašto Prokopije Cezarijski (6. vijek) naziva Slovene SPORI [10]. Galsko i gaelik POR je u imenu PORUVIT, jer SUNCE je SJEME ŽIVOTA i SJEME RASE.

Naziv PORENUT je od POR-E-NUT. POR je SJEME, NUT je korijen srpskog NUTRA, NUTRINA, UNUTRICA. Englesko NUT je PLOD, SJEME, latinsko NUTRITIO(N) je HRANJENJE. PORENUT je SJEME ŽIVOTA, SJEME HRANE.

Starogaelik POR znači ŽEST, ŽESTINA, BIJES [11]. To je opet ŽARKO SUNCE LJETNOG SOLSTICIJA. Gaelik PORT je LUKA, KUĆA [12]. U toj toj luci mira, u toj kući je Sunčev nebeski prestol. SUNCE je POREVIT i POROVIT.

Rekli smo da galsko i gaelik SPOR znače KREMEN, OGNJILO, KRESIVO, a Sloveni su SPORI. Sta u srpskom znači SPOR? Gle:

"Između njih nastao je SPOR."

SPOR je SUPROTNOST, SUDAR; SPOR je BORBA. Bilo je potrebno samo malo da od POREVIT postane BOREVIT.

Starogaelik BOR znači SLAVAN, UZVIŠEN, PONOSAN, GORD [13]. Po tome je BOR u srpskom dobio ime. Starogaelik BORBA (gaelik BORBAS), je STROGOST, SUROVOST, OPASNOST, OŠTRINA, SVIREPOST [14]. To je srpsko BORBA.

Velško BOR je CENTAR KRUGA, ŽIŽA KRUGA [15]. Sunce je centar i žiža nebeskog kruga. Pošto je Sunce BOR, velško BORE je ZORA, JUTRO, URANAK, SVANUĆE [16], jer dolazi BORE. Isto to znači i bretonsko BORÉ [17]. U korniškom to je BOREGWETH [18].

I gledajmo sad ovo: velškom i bretonskom BORE, te korniskom BOREGWETH odgovara sanskritsko PRAS i PUR [19]. Ovo PRAS je srpsko PRAS, PRASAK; ovo PUR je srpsko PUR u PURITI, PURENJAK, PURA, a sve to je u imenu PURUVIT. Sanskritsko PRAS je u srpskom PRACEP, PRACIJEP i to je ovo: Y (simbol RA, a RA je drevno ime SUNCA). Sanskritsko PUR u PURATI znači PRVI, ČELNI, VOĐA [20] ili PŪRVA [21].

I eto PUR u imenu PUREVIT: to je SUNCE, PURNO (VATRENO) SUNCE ljetnog solsticija. Sanskritsko PURU je PURVĪ: OBILAN, NEBESA, RAJ, a znaci i POLEN jer je ŽUT kao SUNCE [22].

Srbi kažu: “Čist k’o Sunce!” Gle kako se ČIST kaže ne nakim evropskim jezicima: PURO (španski), PURE (engleski), PURUA (baskijski), PUR (katalonski), PUR (francuski), PURO (galicijski), PUR (njemački), PURO (talijanski), PURUS (latinski), PURO (portugalski), PUR (velšanski). Sunce je PURUVIT ili ČISTI ŽIVOT.

Za latinsko VITA, sa značenjem ŽIVOT, tvrde da potiče od grčkog βιοτή (BIOTI) [23] od grčkog βίος (BIOS) [24]. U latinskom VITA je **V**, nije **B** kao u BIOS, BIOLOGIJA. Dakle su potpuno zanemarili srpsko VIT u VITI, OVITI, VINTA, VITLO, VITICA, VINAC (ikavski) što je KRUG U OKRETANJU i sve je po imenu SUNCA: VIT = VID = SVJETLOST = ŽIVOT. Po srpskom VINTA je VINO na latinskom VITIS što je vrlo blisko srpskom VITICA, jer je vinova loza puna VITICA.

ŽUMANCE je na latinskom VĬTELLUS, jer je i bojom i oblikom kao VIT, tj. kao VID, odnosno SUNCE.

A od čega potiče grčko βίος? Gle: VIOS = VI OS. Srpsko VITI, OVITI, VINTA, VITLO, VITICA, VINAC (ikavski) sve upućuje na KRUŽNO, KRUŽNO KRETANJE, na VIR. U svim ovim srpskim riječima korijenska osnova je VI-. OS je OSA, OSOVINA, te VI OS znači OS(A) KRUGA, OSOVINA KRUGA i to je SUNCE: VI OS dalo je VIOS što su Grci primili od heleniziranih Tračana i svojim načinom VIOS zapisali kao βίος (BIOS).

U sanskritu VĪ znači POKRETATI; RASTI, PODSTICATI, ODUŠEVLJAVATI [25]. Osnova VI je u srpskom VILE: sanskritsko VILAS znači BLJESAK [26] (vedski Šiva je bog ljeta sa vilama iz kojih sijevaju munje i pucaju i gromovi).

Tako POREVIT znači SJEME KRUŽNO, SJEME OKRUGLO, SJEME POKRETNO, SJEME ŽIVOTNO, SJEME SJAJNO, SJEME VIDNO, SVETI VID, BELI VID: slovenski BOREVIT, BOG RATA i SUNCE PRAVDE.

.....

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 291.

[2] Ib.

[3] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 426.

[4] Ib., p. 444.

[5] Ib., p. 613.

[6] Ib.

[7] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[8] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III; Herne

Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 732.

[9] Ib., p. 886.

[10] Procopius, History of the Wars, Book VII, Ch. 14, 29-30.

[11] Edward Dwelly, Ib.

[12] Ib.

[13] Ib., Vol. I, p. 109.

[14] Ib., p. 109-110.

[15] William Owen Pughe, Ib., Vol. I, p. 163.

[16] Ib.

[17] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 29.

[18] Ib.

[19] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 634, 636.

[21] Ib., p. 643.

[22] Ib., p. 636.

[23] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; Lo-don: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 514.

[24] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendon press, 1883, p. 283.

[25] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1004.

[26] Ib., p. 985.

SPOR JE SUNCE

Slika ispod pokazuje da je nekad Sunce zvano SPOR: staroenglesko (13-15. vijek) SPOR je mamuza [1]. Da bi sakrili pravi smisao riječi SPOR, koja je porijeklom iz keltskog, engleski lažovi su SPOR "prekrstili" u SPUR, ali opet mu dođe isto: SPOR = SPUR.

Sanskritsko SPHUR je SJAJ, BLJESAK [2]. Sanskritsko PURU je NEBO, RAJ, POLEN = SJAJ = SUNCE = VATRA = TOPLOTA [3]. Sanskritsko PUR nalazimo u srpskom PURATI, PURITI, SPURITI = PRŽITI, SPRŽITI.

.....

[1] Francis Henry Stratmann, A Dictionary of the Old English Language; Krefeld: Kramer and Baum, 1867, p. 530.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Krefeld: Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1270.

[3] Ib., p. 636.

AVALA NIJE TURSKA, VEĆ KELTSKA RIJEČ

Iako sam već pisao o porijeklu i značenju imena AVALA, neki Srbi i dalje bez ikakvih referenci u kojem rječniku su to našli i bez ikakvog dokaza gdje to piše, ponavljaju nečije i svoje laži da je AVALA turska riječ, a nigdje tvrde da je arapska.

I postavljam im dokaze da naziv AVALA nije ni turska ni arapska, nego keltska riječ, a Kelti Iliri i Tračani govorili su istim jezikom različitih dijalekata, postavljam im nazive knjiga u kojima to to piše i na kojim stranicama sa imenima autora koji to tvrde i njih nije mali broj, mnogo ih je i nema potrebe da ih sve navodim, ali zaludu! Hoće Srbin da je tursko i arapsko pa bog!

“Korniško AVAL znači JABUKA [1]. Velšansko AVAL znači JABUKA. [2]

Malo o poznavanju jabuke među drevnim Britonima (Bretima) prije nego što su tamo došli Rimljani:

“Najraniji zapisi spominju jabuku na najpoznatiji način. Da su to znali stari Britoni prije dolaska Rimljana, vidljivo je iz njihovog jezika. Na keltskom to je *Abhall,* ili *Abhal;* na velšanskom *Avall;* na armorićanskom *Afall* i *Avall;* na korniškom *Aval* i *Avel*. Riječ je izvedena od čistog keltskog *ball* sa značenjem *obal*. Drevni Glastonbury zvan je od Britona Yunis Avallac i Yunis

Avalon, što znači *voćnjak jabuka* i od toga je izvedeno rimsko ime *Avalonia*.” [3]

Tursko HĀVALE je OKOLINA, KOMŠILUK [4] od turskog HAVL sa značenjem IDE U KRUG, IĆI U KRUG; GODINA [5]; HAVĀLELI znači VISOK, NADVIŠEN [6]; HAVĀLE je VEOMA VISOKO ili KOMANDNO MJESTO, a znači još POVJERENJE, PREVOZ, ZAOKRET, MJESTO UŽIVANJA [7].

Dakle su keltsko AVAL i tursko HAVL (od kojeg je tursko HĀVALE) vrlo bliskog oblika i značenja: OBLO, KRUŽNO.

Naziv AVALA je keltska riječ za JABUKA, postanjem od keltskog BALL, što je na srpskom OBAL, OBLO, JABUČASTO, OVALNO baš kao što AVALA izgleda. Srpsko domorodačko AVALA Turci su samo zapisali kao HAVALA i to je sve tursko u imenu AVALA.

I pitam sam sebe: šta je sa današnjim Srbima, čiji su oni narod, kome služe i šta im je izokrenulo pamet pa sami protiv sebe rade?

.....

[1] John W. Hales and Frederick J. Furnivall, Bishop Percy’s Folio Manuscripts, Ballads and Romances, Vol. III; London: N. Trübner & Co., 1868, p. 573.

[2] C. M. Hovey, The Magazine of Horticulture, Vol. XXIV; Boston: Published by Hovey and Co., 1858, p. 177.

[3] Robert Hogg, British pomology; or, The history of the fruits and fruit trees of Great Britain; London: Groombridge and Sons; Edinburgh: James Hogg; Glasgow: David Bryce, 1851, p. 3.

[4] Sir James W. Redhouse, A Turkish and English Lexicon, Beirut, Libraire du Liban, 1987, p. 811.

[5] Ib., p. 813.

[6] Ib., p. 811.

[7] Ib.

NIGDJE LAŽI KOLIKO U CRKVI

Govore i ponavljaju laži svetosavski Srbi kako srpski grb postče od vizantiskog, pa kažu da na vizantijskom grbu Paleologa četiri B znače sljedeće:

"Βασιλεὺς Βασιλέων Βασιλεύων Βασιλευόντων“, odnosno *Car Careva Caruje Carevima* (misli se na Isusa).

To nema ni stida ni srama niti se grijeha boji i sve će slagati, samo da ideologiji svoje crkve udovolji.

Evo rimskih ocila iz vizantijskog perioda, evo vizantijskog grba sa zastave Paleologa pa sami prosudite!

ZAPIS ŽUPANA STROJE

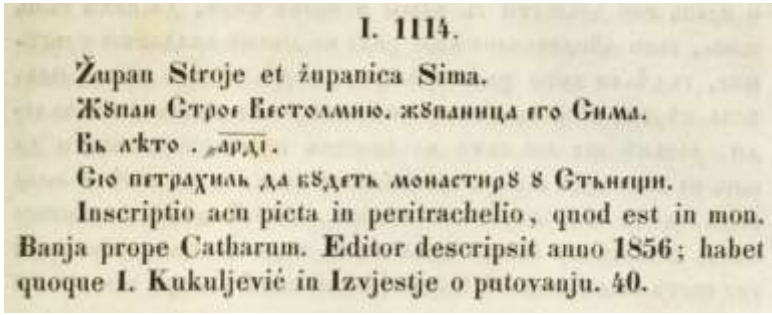

I. 1114.

Župan Stroje et županica Sima.

Жȣпан Строе Вестолмию. жȣпаница его Сима.

Вь лѣто . ҂арді.

Сіо петрахиль да бȣдеть монастирȣ ȣ Стьнещи.

Inscriptio acu picta in peritrachelio, quod est in mon. Banja prope Catharum. Editor descripsit anno 1856; habet quoque I. Kukuljević in Izvjestje o putovanju. 40.

Zapis župana Stroje najstariji je ćirilićni zapis na srpskom jeziku.

Nakon Nemanjinog spaljivanja svih srpskih knjiga, najstariji srpski ćirilićni zapis je zapis župana Stroje pisan 1114. kao potvrda za petrahilj (polijelej) kao dar manastiru Stenešča u današnjoj Rumuniji. Zapis je dati-ran kalendarom konstantinopoljske ere koji je vizantij-ska crkva koristila od kraja 7. vijeka. Ovo je ujedno naj-stariji primjer postojanja ovog kalendara kod Srba.

ЖУПАN СТРОЕ ВЕСТОЛМИЮ. ЖУПАNИЦА ЕГО СИМА.

В ЛѢТО. ҂АРДІ.

СІО ПЕТРАХИЛЬ ДА БУДЕТЬ МОNАСТИРУ У СТЬNЕЩИ. [1]

.....

[1] Franz Miklosich, Monumenta Serbica Spectantia Historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii; Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858, str. 1.

ISUS JE SUNCE

Pokrov na pričesnoj čaši u SPC sa simbolima ljetnog solsticija.

U liku Isusa crkveni masoni ukrili su boga sunca prehrišćanskih religija. Otkrivaju ih solarni simboli koje su koristili svi ogranci drevne masonerije širom svijeta.

Ovdje je samo jedan od primjera upotrebe solarnih simbola kod crkvene masonerije koja pripada crnom iluminatskom krilu modernog masonstva.

Isus je Sunce crkvene masonerije, a ako je i postojao neki Isus iz Nazareta, bio je beznačajna ličnost, te ga istorija njegovog vremena nije zabilježila.

I čemu za narod ona crkvena novozavjetna priča o Isusu? Odgovor je u onoj narodno izreci: "Lezi hljebe, da te jedem!"

Kako je pridobijao prve pristalice u Rimu, Petar im je naređivao da sve svoje imanje prodaju i pare njemu da donesu, a Pavle je svim svojim sljedbenicima

odredio da plaćaju desetinu od svog prihoda, kao što judejski vjerski zakon nalaže Jevrejima za izdržavanje sveštenstva.

Razlog da prvosveštenici raskošno i sveštenici lagodno žive od rada naroda stvarao je crkvene razdore, raskole i sekte, jer mnogo ih je među prvosveštenstvom bilo koji su željeli da samo oni ubiru kajmak od naroda.

IMENA IVAN I JOVAN NISU ISTOG POSTANJA

Za porijeklo imena IVAN Petar Skok piše:

"Ime je hebrejskog (biblijskog) podrijetla od *Johanan*, stegnuto *Jehochanan* (haplologija) teoforičkog značenja 'bog daj' prema gr. izgovoru Ίοχάννης ...." [1]

Odmah iza toga za riječ IVICA kaže:

"i**vica** f (Vuk, Milićević, istočni krajevi) 'sinonim: rub (na platnu, suknu itd.)'. Nije opća hrv.-srp. riječ. Nalazi se još samo u bugarskom." [2]

IVAN nikako nije moglo postati od hebrejskog JOHANAN od kojeg potiče ime JOVAN. Srpsko i hrvatsko IVAN je moralo postojati prije hristijanizacije i postanja crkve kod Srba i Hrvata.

U riječi IVAN osnova je IV kao i u riječi IVICA. U imenu JOVAN osnova nije IV, nego JOV. To što su Hebreji imali ime JOHANAN, to ne znači da prehrišćanski Srbi, ma kako se oni tada zvali, nisu imali ime IVAN, jer kod Srba i danas su IVAN i JOVAN dva različita pojma: IVANJDAN s početka ljeta, JOVANJDAN s početka zime; to što je crkva oba dana poklopila jevrejskim JOHANANOM, to nije etimologija, nego ideologija, a naše je da etimologijom dokažemo da ime IVAN nije od hebrejskog JOHANAN, kao to što nije ni ime vrbe IVA.

Dakle: IVAN, IVICA, IVA i IVER postanjem su od osnove IV. Šta je IV?

Stalno ponavljam da su Kelti isto što i Kimeri ili Kimbri, koji su isto što i Tračani i Iliri. Velšani su potomci tračanskih Briga kao i većinski tkz. "Južnih Sloveni". Velšansko IW (čitaj IV, kao i u velšanskom WRCH što je srpsko VRČ [3]; ili u velšanskom WRDD, što je u srpskom VRDANJE [4]) znači ONO ŠTO JE KRAJNJA GRANICA, KRAJNOST [5].

Zar IVICA nečega nije KRAJNJA GRANICA ili KRAJNOST? Jeste! Tako srpsko IV u riječima IVAN, IVICA, IVA, IVER znači KRAJNJA GRANICA, KRAJNOST: IVE (vrbe) rastu na samom kraju kopna, na obalama uz vodu, a IVER pada u prostornim granicama blizu drveta.

Stari Srbi su bili poklonici Sunca i Boga Sunca, te su slavili sve glavne kalendarske dane vezane za Sunce i godišnja doba. Tako su prije 2020 godina, dakle na samom početku hrišćanske ere, slavili IVANJDAN kao prvi dan početka ljeta, kasniji Vidovdan. Kreatori crkve i pisci Jevanđelja taj su dan odredili kao dan rođenja Jovana Krstitelja, koji je, navodno, krstio Isusa i za Isusa rekao ovo:

"On treba da raste, a ja da se umanjujem." (Ivan 3, 31)

Mnogi ne razumiju pravi smisao ovih riječi, jer se ovakav način pričanja u ezoteriji naziva egzoterija: lažna priča prenesenog značenje koja se kazuje prostom narodu, a samo masoni znaju njen pravi smisao.

Šta je pravi smisao riječi *"On treba da raste, a ja da se umanjujem"*? Pravi smisao je kalendarski i odnosi se na Sunce: Isus je rođen na prvi dan zime, na Božic, i šest mjeseci je mlađi od Jovana (Jovan rođen prije šest mjeseci ranije na prvi dan ljeta).

Od prvog dana zime Sunce raste s juga ka sjevernom nebu kroz mjesece zime i proljeća, dan raste dužinom

kroz šest mjeseci sve do prvog dana ljeta, tj. do Ivanjdana.

Od prvog dana ljeta i Ivanovog rođenja, Sunce opet počinje da pada prema jugu i prvom danu zime i dužina dana se umanjuje. Isus je zimsko i proljetno rastuće sunce, a Ivan je ljetno i jesenje padajuće sunce.

Hebrejsko ime JOHANAN, skraćeno od JEHOCHANAN, je po judejskom bogu JEHOVI. I on je egzoterični dio priče za obični jevrejski narod, a za jevrejske masone JEHOVA je BOG LJETNOG, UMANJUĆUEG SUNCA LJETA I JESENI (to je ono umanjenje koje je crkveni JOVAN rekao za sebe). I gle:

"Zapravo, Ab-ram, 'Visoki Otac', bilo je jedno od imena glavnog Božanstva, Sunce, Adonis, JHVH, u Biblosu, P.V. app. III, 12." [6]

"Jah je bog tame. Bog psalmopisca koji je savio nebesa i sišao, je silazeće sunce, darodavno božanstvo tame; tama je njegovo sveto mjesto." [7]

"Tada reče Solomun: Gospod je rekao da će stanovati u tami." (2. Dnev. 6,1; 1 Car. 8, 12)

Imena JOVAN, JAHVE ili JEHOVA odgovaraju srpskom imenu drveta JOVA, JEHA ili JOHA. I JOVA, JEHA ili JOHA raste po KRAJNJIM GRANICAMA ZEMLJIŠTA po obalama potoka, rijeka i jezera, isto kao i vrba IVA, samo JEHA, više voli tamna, sjenovita mj-sta, baš kao i JEHOVA.

IVA i JOVA (JEHA ili JOHA) nisu iste riječi jer označavaju različite vrste drveća koje raste na istom terenu. Tako ni imena IVAN i JOVAN nisu istog postanja iako označavaju ista godišnja doba.

.....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 737.

[2] Ib., p. 738-739.

[3] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 612.

[4] Ib.

[5] William Spurrell, A Dictionary of the Welsh language; Carmarthen: W. Spurrell; London: H. Hughes, 1848, p. 204.

[6] Henriews Oort, The Worship of Baalim in Israel; London: Longmans, Green and Co., 1865, p. 90.

[7] Gerald Massey, A Book of the Beginnings, Vol. II; London: Williams and Norgate, 1881, p. 293.

IRMINSUL

Irminsul

Irminsul na stećku.

Starogaelik IR je LJUTNJA, GNJEV [1] i to je emotivna VATRA. Gaelik IRIS je BRONZA [2], a bronza je SJAJNA, ŽUTA.

IR je u bretonskom IRCH i velškom EIRA, EIRY i to je SNIJEG [3], a snijeg je BIJEL i to je boja najjačeg dnevnog Sunca. I gle: velško IR je ČISTO, FINO, ali je i GRUBO I PROBOJNO [4]. Velško IRAD je STRAST, VATRENOST, LJUTNJA, GNJEV [5].

Hebrejsko ĬR je OSMATRAČ. Osmatrač može da osmatra samo u OSVIJETLJENOM prostoru [6]. Neko osmatra javno, a neko tajno ZIRKA, dakle IR postoji i u srpskom ZIR, ZIRKATI.

Arapsko IRR [7] i arapsko IRĪS znače VATRA [8]. SUNCE je VATRA. Sva navedena značenja ima sanskritsko ĪR: IĆI (nebom), RASTI (tokom dana i sezona), OTIĆI (pri zalasku), ODUŠEVITI (pri izlasku), DONOSITI ŽIVOT, OŽIVLJAVATI [9]. Opet SUNCE ili SUL. Dakle: IR MIN SUL > IRMINSUL

a) IR = VATRA;

b) MIN (velšanski, korniški i bretonski) = RUB, IVICA [10] = KRAJNJA LINIJA = LJETNI SOLSTICIJ;
c) SUL (velšanski, bretonski, armorićanski, korniški i starogaelik) = SUNCE [11]

Otkud na stećcima irminsul? Ko je podizao stećke? Podizali su Kelti, potomci Kimera ili Tračana.

.....

[1] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 335.
[2] Ib.
[3] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 226.
[4] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 255.
[5] Ib.
[6] Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 381.
[7] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; The Clarendon Press, Oxford, 1877, p. 31.
[8] Ib., p. 29.
[9] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 170.
[10] William Pryce, Archaeologia Cornu-Britannica; or, An Essay to Preserve the Ancient Cornish; Sherborne, 1790.
[11] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 326-327.

ШЕВУСІЛ

Na stećku piše “ШЕВУСІЛ”.

ŠEVUSIL je složena riječ od dvije riječi: ŠEV USIL, što znači BLJEŠTEĆI USIL.

a) SEV > ŠEV > ŠEVAK = BLJESAK
b) USIL = VRHOVNI BOG RASENA (ETRURACA)

I koliko je star ovaj stećak? Kad je rasenski USIL bio poznat na Balkanu, tj. u Perući? Bilo je to vijekovima prije nove ere!

KAD JE KRAJ POSTOJEĆEG SVIJETA

"Sve ono do čega su ti različiti istraživači od sedamdesetih godina došli govori sljedeće: postojeći svetski sistem je ušao u svoju bifurkacionu krizu 1974-75.. Ta kriza biće mnogo dramatičnija od svih kriza koje je čovječanstvo do tada.... Zašto? Zato što je to kriza istorijske demisije svetskog sistema kakav je postojao 500 godina posljednjih. To je svetski sistem poznatog kapitalizma.

Od '74-5.... i zaista mi u stvari živimo u krizi istorijske demisije svetskog sistema, koja ima svoje unutrašnje zakonomernosti, itd., i koja će kriza po svim tim projekcijama, i ove dvojice koje sam pomenuo, ali i njihovih raznih nastavljača, npr. danas kako to oni pišu, ona će biti... ona će da doživi svoj vrhunac oko godine 2020., to je sad za tri godine, i posle tog jednog očekivanog, da tako kažem, vrhunca drame, transformacija istorijskih epoha, nastupiće jedan period od jedno 20-30 godina sleganja terena, asanacije terena, itd., iznalaženja institucionalnih, socijalnih i svih drugih mehanizama koji će da omoguće da se neki novi sistem, usput: ne nužno bolji sistem, može da bude i gori, stabilizuje oko godine 2050.. To je slika!

... Znači, godina 2050. je otprilike ta godina kada svet izlazi iz ovog svega u čemu se mi danas nalazimo, što će verovatno biti još i ružnije i gore dok se to ne ispuca sve što ima, ovaj, ta godina 2050. je takođe

godina do koje je došao nekoliko vekova ranije niko drugi nego Isak Njutn. Naime, Isak Njutn koji je poznat kao čovjek koji je otkrio zakone gravitacije, itd., u stvari je ceo život radio nešto sasvim drugo. On je bio neko ko se bavio aktivno alhemijom i astrologijom i jednom vrstom matematike, koju današnji, ovi ortodoksni matematičari i naučnici, tvrdi i dogmatiski, da tako kažem, svrstavaju u okultnu matematiku, nešto što nije baš ... itd. I u to vreme kad je Njutn to radio, to se isto tako to smatralo, tako da je Njutn, siromah, on je ceo život se bavio tim svojim glavnim poslom, nije ništa od toga objavio za života, ništa!

On je objavio ovu teoriju gravitacijae, itd., bio je član Kraljevskog društva, profesor na Kembridžu ... tamo ima jedan veliki spomenik njegov itd., ali ovo je ostavio u dubokoj, da tako kažem, anonimnosti zaključano iza sedam brava dubrovačkih, i tek ’95. godine, 1995. godine, ponešto od tih hartija je počelo da curi napolje, među kojima i jedan njegov rad gde on izračunava kad će da se dogodi kraj sveta na osnovu istraživanja, matematičkih istraživanja biblijskih tekstova, naročito Jovanove Apokalipse. Zaključak do koga je došao Njutn, kao jedan sasvim sigurno pouzdani matematičar, je bio da će svet kakav zna on, u tom trenutku u 17. veku, da se završi oko godine 2056..

Tako se dogodilo, to je sad što kaže, istorija je čudo i duhovita jedna pojava, da je astrološka matematika Isaka Njutna iz 17. veka došla do istog rezultata kao i ova, da tako kažem, suva, stroga, neprikosnovena matematika sa kojom je ovo isto pitanje razmatrano u 20. veku. Oba ta toka istraživačka su došla do zaključka da je godina, kod Njutna ’56., kod ovih oko ’56., ta godina.” (*Ljubomir Kljakić, Studija budućnosti; odlomak iz intervju, Radio Snaga Naroda, Mart 13, 2017, voditelj emisije: Vesna Pešić, video: 30:00 : 44:00)*

Okulna matematike Velike piramide kazuje da ce kraj ovog svijeta kakvog mi poznajemo, biti između 2035-2070. godine.

……

*"**Ljubomir Kljakić** (Sinj, 1951) je srpski politikolog, sociolog, antropolog, istraživač i pisac. Bio je urednik i izdavač u nekim od najbitnijih redakcija i kulturnih i izdavačkih kuća Jugoslavije — Student, Vidici, Studentski kulturni centar u Beogradu, „Prosveta", „Nolit", „Rad" itd." (Vikipedija)*

ISTINA O KUPALU, SVETOVIDU I RODU

U čuvenoj studiji komparativne religije "Zlatna grana" britanski antropolog Džejms Džordž Frejzer piše:

"Smrt i vaskrsenje Kostrubonka. - U Rusiji se pogrebne ceremonije kao 'sahrana karnevala' i 'iznošenje smrti' ne drže pod imenom smrti ili karnevala, već pod imenom izvjesnih mitskih figura kao što su Kostrubonka, Kostroma, Kupalo, Lada i Jarilo. Ove ruske ceremonije održavaju se i u proljeće i početkom ljeta." [1]

Konkretno za Kupala Frejzer kaže:

"Već smo vidjeli da u Rusiji uoči Ivanjdana mladići i djevojke u parovima preskaču vatru sa noseći slamnatu figuru Kupala. U nekim krajevima Rusije figuru Kupala spale ili bacaju u potok na Ivanjdan uveče." [2]

"U Rusiji, kao što smo vidjeli, slamnata Kupalova figura nije spaljivana u vatri dugodnevnice, već je prolazila kroz vatru naprijed pa nazad. Ali, zbog već datog razloga, potrebno je da bog umre; tako sljedećeg dana Kupalo je lišen svojih ukrasa i bačen u potok." [3]

Ruski praznik Kupala dešava se uoči i na dan Ivanjdana koji pada na dan 24. juna julijanskog (7. jul gregorijanskog) kalendara. Taj dan nikad nije bio u

sredini ljeta, niti je u srednjem vijeku bio dan dugodnevnice i kako Kupalo u srednjem vijeku može biti na dan Ivanjdana? Evo šta J. Grim kaže o Kupalu govoreći o drevnim običajima paljenja vatri na dan dugodnevnice:

“Rusko ime Kupalo, koji neki objašnjavaju kao boga žetve, Kupalo: mladići i djevojke ukrašeni cvijećem i opasani svetim biljem, skupljaju se 24. juna pale vatru, preskaču i provode svoja stada preko toga dok oni pjevaju himne u čast tog boga.” [4]

J. Grim navodi da Karamzîna smatra da ime KUPALO potiče od biljaka koje žutim cvjetovima cvatu oko Ivanj-dana [5]: a sam misli da je to litvanskao ime po cvjeću *kupálnitsa* (ranunculus, crowfoof) ili od *kupóles* koje spada u ivanjsko cvijeće [6]. Navodi Dobrovskog koji misli da ime potiče od *kupa* što je *sijeno*, *kupljenje sijena* [7]. Navodi i jednog autora koji misli da je to po *kupati*, *kupanje.* [8]

Šta je od sveg toga najtačnije kazaće na sanskrit: sanskritsko KUPA je GREDA koja drži dva tàsa vage [9]. Keltsko (gaelik) CUPALL (čitaj KUPAL) znači PAR [10]. I pazimo sad: na dan dugodnevnice u Suncu se sastaju proljeće sa istočne strane i ljeto sa zapadne strane neba. Tako dva godišnja doba dođu u RAVNOTEŽU NA GREDI VAGE VREMENA. Pošto je u tim trenucima Sunce na najvišoj nebeskoj tački zenita sjevernog neba, ono je na vrhu KUPE VREMENA. U tim trenucima ova dva godišnja doba su SASTAVLJENA u SUNCU i tu postaju PAR, armorićansko COUBLA [11].

Dakle je ime KUPALO značenjem vezano za sanskritsko KUPA (greda vage), za keltsko KUPAL (par) i za srpsko KUPA (stog), jer je to ŠILJATI VIS VREMENA sa SUNCEM U VRHU. Cvijeće koje žarkom žutom bojom cvjeta u te dane dobilo je ime po Suncu dugodnevnice, a ne obrnuto. Na dan dugodnevnice

počinje ljeto i sezona KUPANJA (sanskritsko KŪPA je *drvo ili kamen u sredini rijeke.* [12]

Na početku hrišćanske ere dugodnevnica je bila 24. juna julijanskog kalendara što danas odgovara 7. julu gregorijanskog kalendarai. Na taj dan crkva je ustanovila svoj praznik Rođenje Sv. Jovana Preteče – IVANJDAN. Tako postaje jasno da je narod koji je početkom hrišćanske ere dugodnevnicu slavio 24. juna, hristijanizacijom i pritiskom crkve dugodnevnicu počeo da slavi na Ivanjdan, jer bilo kakvo slavlje na prirodni dan dugodnevnice crkva je drakonski kažnjavala.

Zbog precesije ekvinocija za vrijeme od 128 godina julijanskog kalendara dan dugodnevnice pomijeri se na niži datum, te je u naše vrijeme 8. juna julijanskog (21. juna gregorijanskog) kalendara.

IVANJDAN je po imenu IVAN, a riječ potiče skraćenjem sanskritskog JĪVA sa značenjem ŽIVI, ŽIVOT; PRINCIP ŽIVOTA [13], srpski Bog ŽIVA. To je ŽIVI BOG u vjerovanju drevnih naroda oličen u liku SUNCA.

Pošto se u podnevu dugodnevnice sastaju proljeće i ljeto postajući PAR, tada se dešava narodna antropomorfizacija cijelog kruga vremena godišnjih doba, dešava se ZAČEĆE novog ciklusa proljetnog rađanja. Starokeltsko CUPAR znači ZAČEĆE [14]. SUNCE je muški oplodni princip, dakle je za ZAČEĆE potreban i ŽENSKI princip.

Sumerska boginja Inana je boginja proljeća, ljubavi, seksa i rađanja. Ona je je kod Vinčanaca Dahina, egipatska Izis, asirska Ištar, tračanska Kibela, kod zapadnih Kelta je Beltana, kod panonskih Kelta Thana; kod Slovena je Venera, Vesna, Baba Jaga i Živa; kod Rimljana Venus, kod Helena Afrodita, kod Srba Dana. Kao boginja proljeća u podnevu dugodnevnice ona se spaja sa bogom Sunca i tako postaju PAR i tad se dešava ZAČEĆE NOVOG RODA PRIRODE koji će se

roditi nakon devet mjeseci dolaskom sljedećeg proljeća. Tako trudna boginja proljeća postaje VELIKA MAJKA RODA, a bog ljetnog Sunca postaje OTAC ROD. Oni su BOG KUPALO i BOGINJA KUPALA. U širem smislu značenje se prenosi na BOGA, OCA RODA i VASIONU, VELIKU MATER(IJU) RODU. Čak je i latinsko CUPĒDO, CUPĪDO (sa značenjem VELIKI UŽITAK) porijeklom, oblikom i značenjem srodno imenu KUPALO.

Kijevski panteon slovenskih bogova nije poznavao boga dugodnevnice pod imenom SVETOVID, već je SVETOVID kod Rusa bio ROD ili KUPALO i bio poznat van Rusije pod imenima Hrodo, Chrodo, Krodo i latinizirano Crodone:

"Наведимо овде податак (који узимам из 'друге руке') да је, на пример, према пропису св. Саве за монахе (препис из 16 стол.) свештеник морао од својих исповедника извидети 'Я splutila jesi z babami bogomerskija bludy, li molila sia jesi wilaml i rodu i roženicam i Perunu i Chor su i Mokoszi pila i jela: tri lea post z poklony'. (види и: Mal, 1940:19). У слободнијем преводу: 'Јеси ли чинила с бабама (= врачарама) богомрски блуд, јеси ли се молила вилама или Роду и Рожаницами, а Перуну и Хорсу и Мокоши у част пила и јела: (треба) да држиш пост у поклоњењу три године'. Дакле, и код нас, на подручју деловања српске архиепископије, налазимо најпре у црквеним круговима, а свакако да је тога морало пре свега бити у реалности, у именима цркава, култова и свести људи, помена Перуна, Хорса и Мокоше, Рода и Рожаница, Вила, имена којасу се хришћанској цркви указивала као мрска." [15]

Gornji citat iz Zakonopravila Sv. Save je prepis iz 16. vijeka i u njemu se spominju ROD i ROŽANICE, dakle

je ROD bio poznat i Srbima Savinog vremena i time propada laž da je BOG ROD izum novijeg vremena.

Zašto je nekima prijeko stalo da se umjesto SVETOVIDA-RODA Srbima nameće Kupalo kao jedini ruski bog dugodnevnice? Odgovor je jasan: ne smije se Slovenima, dakle ni Srbima ni Rusima, davati podrška da im je BOG SUNCA BOG ROD. Današnje srpske neorodoverce predvode jezuiti i ezoteristi raznih branši kojima je cilj globalizacija i odbacivanje julijanskog kalendara.

Da su Sloveni precizno znali na koji dan pada dugodnevnica, dokaz je 15. jun 1168. godine kad su Danci osvojili slovensku Arkonu, srušili Svetovidov hram i oborili i uništili Svetovidov kumir. Datum dugodnevnice tog dana u to vrijeme svjedoči i savremena astronomija.

……

[1] James George Frazer, The Golden Bough, London, Macmillan & Co Ltd, 1954, p. 317-318.

[2] Ib., p. 626-6727.

[3] Ib., p. 652.

[4] Jacobb Grimm, Teutonic mythology, Vol. II, London: George Bell & Sons, 1883, p. 624.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 291.

[10] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 168. [11] Ib.

[12] Monier Monier-Williams, Ib., p. 300.

[13] Ib., p. 422.

[14] Robert Archibald Armstrong, Ib.

[15] Sreten Petrović, Srpska mitologija, Mitološke mape, Knjiga II, Prosveta, Niš, 2000, str. 19-20.

VINO PIJE BELI VIDE

Svetlana Stević Vukosavljević (rođena 15. februara 1948. u Milatovcu kod Žagubice) jedan je od najuglednijih izvodilaca, istraživača u čuvara drevnog srpskog muzičkog folklora. Svetlana pjeva pjesmu "Vino pije Beli Vide" pred Svetovidovim kipom u Vidovu kod Mokrog u Beloj Palanci.

Beli Vide vino pije
U gradine pod božure
Vino služi zlatan jelen
Naslužuje zlatnu čašu,
Pa zakači zletnem rogem
Vitu granu božurovu
Pa potrusi božur cveće
Pa narusi zlatnu cašu
Rasrdi se Beli Vide
- Dajte mene zlatne strele
Da ustrelim tog jelena
Sto mi božur potrusuje
Zlatnu čašu narusuje
Progovara zlatan jelen:
- Nemoj, Vide, da me streljaš
Ja ti nosim tri zdravice
Iz daleke iz Bratije
Krsnu slavu čestitaju
Dobro zdravlje poručuju
Druga zdrava kum da bidneš
Kum da bidneš da venčuješ
Treća zdrava da krstevaš
Raduj mi se, Beli Vide! *(Srpska narodna obredna pjesma, zapisala Svetlana Stević)*

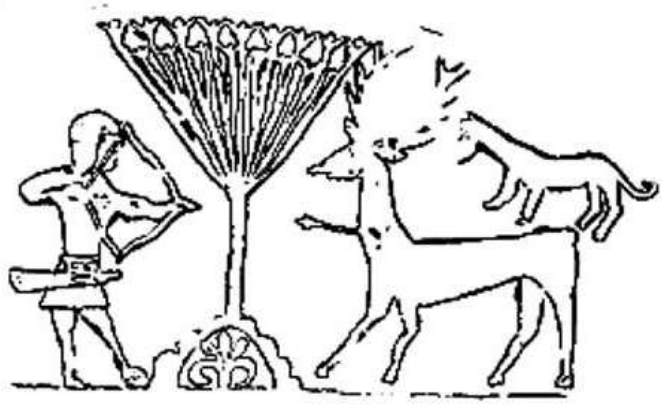

Svetovid i zlatan jelen (motiv na stećku iz D.Zgošće).

KO JE ZVIJER SA BROJEM 666

Godine 459. u vrijeme persijskog cara Artakserksa iz Vavilona u Jerusalim stiže književnik Ezra sa dvanaest pomoćnika i on donosi Mojsijevu Knjigu zakona. Ovo su potomci onih što su oko 100 godina ranije iz Judeje odvedeni u vavilonsko ropstvo. Ezra dolazi pre hram podignut od Zorobabelja prije oko 80 godina. Ezra saziva narodni zbor pred hramom, a ispred hrama uzvišena svečana bina na kojoj je Ezra sa svojim saradnicima i odatle će on da čita narodu Knjigu zakona. Obratimo pažnju na raspored Ezre i njegovih dvanaest saradnika:

"A Ezra književnik stajaše na mjestu povisoku, koje bjehu načinili od drveta za to; i do njega stajaše Matatija i Sema i Anaja i Urija i Helkija i Masija s desne strane, a s lijeve Fedaja i Misailo i Malahija i Asum i Asvadana, Zaharija i Mesulam. I otvori Ezra knjigu na vidiku svemu narodu, jer bijaše više svega naroda, i kad je otvori, usta sav narod." (Nemija,8,1-5)

Sa jedne Ezrine strane stoji šest saradnika i sa druge njegove strane je šest saradnika. Isto tako je prikazan Isus u ikonografiji crkve: Isus sjedi u sredini, sa jedne Isusove strane je šest apostola i sa druge strane je šest apostola. Isto tako je u nekim masonskim hramovima: najviše štovani majstor sjedi u sredini, sa jedne njegove strane je šest i sa druge šest masona. Ezrinih saradnika je dvanaest, Isusovih saradnika je dvanaest, ukupni broj oko najviše štovanog majstora masona je dvanaest masona, sve 2 x 6. Ovo se može pravdati time da je Jakov, praotac Hebreja, imao dvanaest sinova, ali i godina ima 2 x 6 mjeseci, a između njih je Sunce. Zašto se stalno ističe 2 X 6, zašto se stalno naglašava broj ŠEST?

Pošto je geometrija masonska svetinja, idemo u geometriju broja ŠEST i poičnjemo od kvadrata sa

stranicama po ŠEST mjernih jedinica (*Sl.1*).

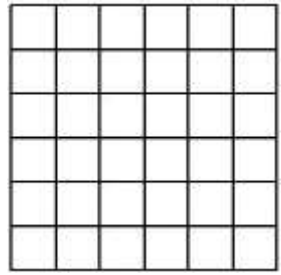

Sl.1.

U kvadratu 6 x 6 ima 36 kvadratnih jedinica. Ima jedan američki crtani film iz 2002. sa nazivom “Lilo & Stitch”. Lilo je havajska djevojčica, a Stitch je od Vanzemaljaca genetčki kreirano stvorenje koje Vanzemaljci nazivaju po serijskom broju “six-two-six” tj. “šest-dva-šest”. Šta znači ovo “six-two-six” ili “šest-dva-šest”? To šest i još dva šest: 6-66.

Pogledajmo broj **36** u kvadratu da vidimo šta tu imamo? Po logici svakodnevnih stvari to je samo broj **36**, ali nije tako: to je TRI ŠEST ili brojem 666. Po Jovanovom otkrivenju **666** je broj zvijeri koja izlazi iz mora i koja će u posljednje vrijeme da zigoše sve ljude (Otkrivenje, 13, 18).

Po brojčanoj vrijednosti grčkih slova (Otkrivenje je pisano grčkim) broj 666 je **Χξς**. Ovo **Χ** je 600, **ξ** je 60, **ς** je 6. Cijeli broj 666 je TRI ŠEST ili ukriveno napisano 36 (tri šest). Ali, u grčkim rukopisima ne piše svugdje **Χξς**, nego u nekima piše **ἑξακόσιοι ἑξήκοντα ἓξ**. Otkud razlike u pisanju, a Jovan pisao na grčkom? Razlike su dosle namjernim ispravljanjem originala u kojem je grckim pisalo **τρῖα ἓξ**, tj. **ΤΡΪΑ ῾ΕΞ.** Grčko **τρῖα** je množina od neutralnog **τρεῖς** i znači TRI, TROJNO [1], dok grčko **ἓξ** znaci ŠEST [2]. Dakle ΤΡΪΑ ῾ΕΞ = TRI ŠEST, TROJNO ŠEST = 666. I sad dolazimo do rješenja zagonetke TRI ŠESTICE ili po grčki **τρῖα ἓξ**.

Po Starom zavjetu Isus je Sunce Pravde (Malahija, 4, 2), po Novom zavjetu takođe je Sunce. Piše u pismu da je on je za sebe rekao: “Ja sam vidjelo svijetu.” (Jovan,8,12)

Jovan Krstitelj reče za Isusa: “On treba da raste, a ja da se umaljujem,” jer je Isus je rođen na prvi dan zime i sunce počinje da raste sve do prvog dana ljeta kad je u ono vrijeme, po Pismu, bio Jovanov rođendan, a od tog dana sunce se umanjuje i dan kraća. Jovan indirektno kaza da je Isus sunce zime i proljeća.

“Jer Bog koji reče da iz tame zasvijetli vidjelo, zasvijetli u srcima našima na svjetlost poznanja slave Božije u licu Isusa Hrista.” (2. Kornićanima, 4, 6)

Poznanje slave Božije, tj. svjetlosti Božije, u bukvalnom smislu je Sunce. Nikejski Simvolu vjere kaže da je Isus “Svjetlost od Svjetlosti”.

1	35	34	3	32	6
30	8	28	27	11	7
24	23	15	16	14	19
13	17	21	22	20	18
12	26	9	10	29	25
31	2	4	33	5	36

Sl. 2.

I pošto je Isus Sunce, idemo do tkz. Sunčevog magičnog kvadrata 6 x 6 (*Sl. 2*). Sad su u kvadratu brojevi od 1 do 36, naizgled razbacani, ali vidjećemo da to nije slučajno, kao sto ni zbir svih brojeva od 1 do 36 nije slučajan, jer je zbir **666** ili TRI ŠESTICE (**τρῖα ἐξ)**.

I to ne bi bilo čudo da po dijagonalama kvadrata zbir brojeva ne daje 2 x 111 = 222 (*Sl. 2*). Pravac dijagonala daje grčko slovo **X** koje je prvo slovo imena HRISTOS (**X**ριστος). U hrišćanskoj numerologiji, koja u riječima traži ukrivenu brojčanu vrijednost, ime ISUS (grčki: IHCOYC) po brojevnom značenju grčkih slova daje broj **888** (**jota** = 10; **eta** = 8; **sigma** = 200**; omikron** = 70; **ipsilon**= 400; **sigma** = 200. Zbir od 10 + 8 + 200 + 70 + 400 + 200 daje 888. I gle: ukupni zbir brojeva u jednom kvadratu je **666**. Kad tome dodamo **222** kao dijagonalni zbir po slovu **X**, dobijemo **888** i to je **ISUS**.

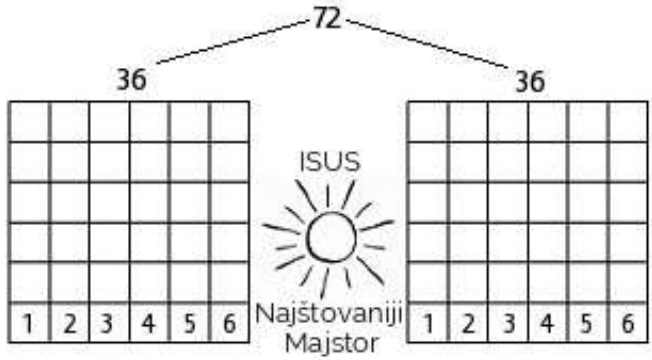

Sunčevi čarobni kvadrati

1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8 + 9 + 10 +
+ 11 + 12 + 13 + 14 + 15 + 16 + 17 + 18 +
+ 19 + 20 + 21 + 22 + 23 + 24 + 25 + 26 +
+ 27 + 28 + 29 + 30 + 31+ 32 + 33 + 34 +
+ 35 + 36 = 666

Pored 12 apostola Isus je imao 72 apostola:

“Potom odredi Gospod još drugih sedamdeset i dva, i posla ih po dva i dva pred sobom u sve gradove i mjesta, kada je mislio sam doći.” (Luka, 10, 1)

Danas se u nekim Biblijama nalazi da je Isus poslao njih 70, ali u Jeronimovoj Vulgati piše: *"Post haec autem designavit Dominus et alios **septuaginta duos** : et misit illos binos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus."*

Latinsko ***septuaginta duos*** je 72. Jeronim je prevodio sa starih grčkih rukopisa i nije mogao pogriješiti. Šta znači broj 72 (2 x 36)? Za 72 godine Sunce se u krugu zodijaka pomjeri za 1 stepen, a za 360 stepeni kao puni krug precesije ekvinocija treba mu 25.920 godina. Dakle svi brojevi Sunčevog magičnog kvadrata navode da je Isus metafora Sunca i da je broj **666** povezan sa Isusom, odnosno crkvom.

Isak Njutn je u broju **666** našao ime ΛATEINOΣ: Λ = 30, A = 1, T = 300, E = 5, I = 10, N = 50, O = 70, Σ = 200 (zbir 666). Njutn kaže:

"Njegov znak je **+ + +**, i njegovo ime **ΛATEINOΣ**, i njegov broj je 666." [3]

Ko je LATEINOS, ko je ta zvijer?

Njemačko LATEIN znači LATINSKI što je na grčkom Λᾶτῖνος [4], dakle put vodi u RIM. LATEINOS, dakle i njemačko LATEIN, kao i latinsko LATIN i grčko Λᾶτῖνος, izvedeno od LAT od kojeg je i grčko Λᾶτιάρια što je ime latinskog festival u čast Jupitera [5]. Očito je da se radi o svjetlosti i zato idemo za značenjem LAT, LATE u Njutnovom LATEINOS, u njemačkom LETEIN i u grčkim pomenutiutim riječima!

Bretonsko LATH znači MLIJEKO [6], a naziv je zbog BJELINE. I korniško LÂTH je MLIJEKO [7]. Galsko LATH je MLADIĆ, PRVAK, POBJEDILAC [8]. Velšansko LLATH JE ŠIPKA, ŠTAP [9], dok gaelik LATH, LATHA znači DAN, SVJETLOST DANA [10], a starogaelik LATH značilo je kao i galsko LATH; MLADIĆ, PRVAK, POBJEDILAC [11]. Sanskritsko LATĀ je LINIJA [12], gaelik SLAT je ŠTAP, DUŽINA, GRANA

[13] (od toga je toponim SLATINA). Srpsko LATICA (cvijeća) takođe je PRAVAC, LINIJA jer one su kao ZRAKE SUNCA oko žutog centra. VLAT trave je IZDUŽENA kao LINIJA. Dakle LAT u Njutnovom LATEINOS znači SJAJNI, SVIJETLI kao ZLATO. U svemu je gaelik LA sa značenjem SVJETLOST, DAN [14]; galsko LA sa značenjem SVJETLOST DANA [15], a velšansko LLA znači NAČELO ŠIRENJA, ONO ŠTO IZBIJA VAN, ZRAČNA SVJETLOST [16].

Ko je Njutnov LATEINOS sa znakom **+++** i brojem **666**? Pogledajmo šta apostol Pavle kaže hrišćanima:

"Opominjite se pak prvijeh dana svojijeh, u koje se **prosvijetliste** i mnogu borbu stradanja podnesoste,..."
(Jevrejima, 10,32)

Pavle kaže da su se hrišćani PROSVIJETLILI, što je u latinskoj Vulgati kazano ovako:

"Rememoramini autem pristinos dies, in quibus **illuminati**, magnum certamen sustinuistis passionum;...."

Srpskom PROSVIJETLILI, PROSVIJETLJENI odgovara latinsko ILLUMINATI. Ko je na čelu crkve? Na čelu je PAPA, prvi pred patrijarsima, pa za njim svi PROSVIJETLJENI: patrijarsi, kardinali, biskupi i vladike.

Srpsko OSVEĆENI, PREOSVEĆENI patrijarh ili vladika je po sanskritskom ŚVETA, što znači BIJEL, U BJELINI, SVIJETAL, PROSVIJETLJEN [17]. Starocrkvenoslovensko SVETH znači SVIJETAO, SVJETLOST [18]. Kad dodamo i masonske ILUMINATE, sve biva jasno.

A sve je počeo EZRA i sa onih svojim DVANAEST saradnika koji su stajali Ezri sa strana u dvije grupe po ŠEST, a nastavili su osnivači i čuvari crkve uz pripomoć masona lIUMINATA.

Zašto je EZRA stajao u sredini između dvije grupe po ŠEST svojih saradnika? Evo zašto: on je u svojoj grupi bio najštovaniji mason koji predstavlja svjetlost, tj. Sunce:

"Gospodin Svan tumači imena EZRA i ZERAH kao 'Dizanje Svjetlosti' gdje je RA u oba slučaja bez sumnje srodno egipatskom RA, koje nije bilo samo ime egipatskog boga Sunca, već također najčešća egipatska riječ za Sunce." [19]

EZ u imenu EZRA je od ES koje se nalazi u hebrejskom imenu ESTER, što je isto korijenu IS u nazivu ISTOK, ili ISTAR sa značenjem ZVEZDA, a Sunce je ZVEZDAN i to isto znači ime EZRA: ES RA > EZRA. Zato EZRA kao SUNCE stoji između dvije grupe po ŠEST (mje-seci).

A ko je ISUS? Ime ISUS isto je imenu keltskog boga ESUS, jer je IS = ES koje u govoru daje EZ. Jevrejsko ime Isusa je JESHUA [20]. Hebrejsko **'ēsh** znači **vatra** [21]. JESHUA znači VATREN, a SUNCE je VATRENO.

Obratimo pažnju na grčko ime: **Ἰησοῦς** (Iesoús) [22], **Ιησοὺς** (Iesoús) [23]:

a) Ἰη = **Ιη** = snaga, sila, moć; Jah, Jahve [24];
b) σοῦς = σοὺς = podizanje [25]

Ἰησοῦς= **Ιησοὺς** = **Iesoús** = **Jesus** = **Snagopodižući** = **Sunce**.

ISUS je SUNCE CRKVENIH MASONA ILUMINATA i tu je 2000-godišnja podvala cijelom hrišćanskom svijetu, a zvijer sa brojem 666 je čovjek koji je VOĐA PROSVIJETLJENIH, tj. ILUMINATA. Po Njutnovom LATEINOS taj vođa je PAPA.

.....

[1] Henry Laing, A New Greek and English Lexicon to the New Testament; London: Printed for L. B. Seeley, 1821, p. 392.

[2] Ib., p. 142.

[3] Sir Isaac Newton, Observations Upon the Prophecies of Daniel, and the Apocalypse of St. John, Part II; London, 1733, p. 284.

[4] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; New York: Harper & Brothers, 1883, p. 878.

[5] Ib.

[6] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 230.

[7] Frederick Jago, English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, & Marshall and Co., Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 103.

[8] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[9] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 263.

[10] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 344.

[11] Ib.

[12] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 895.

[13] Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition; Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, pg. 235.

[14] Robert Archibald Armstrong, Ib., p. 337.

[15] William Shaw, Ib.

[16] William Owen Pughe, Ib., p. 257.

[17] Monier Monier-Williams, Ib., p. 1106.

[18] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 667.

[19] Harold Bayley, The Lost Language of Symbolism, Vol. I; New York, Barnes & Noble, Inc., 1912, p. 150.

[20] Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 156.

[21] Ib., p. 283.

[22] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendon press, 1883, p. 698.

[23] John Groves, A Greek and English dictionary; Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p.298.

[24] Ib., p. 295.

[25] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib., p. 1409.

DUŠA, GEOMETRIJA I PIRAMIDINI KODOVI

Misterija smrti i vječito ljudske pitanje ima li života nakon smrti riješio je da odgonetne 1901. američki doktor Dankan MekDugal (Dr. Duncan MacDougal) iz grada Dorčestera u državi Masačusets. U pismu prijatelju i kolegi doktoru Ričardu Hodžsonu 11. novembra 1901. godine, doktor Dankan kaže:

“Ako ličnost ili svijest i svi atributi uma i ličnosti nastavljaju da postoje poslije smrti, onda mora postojati tijelo koje zauzima mjesto u prostoru.”

Ideju kako provjeriti da li postoji duša dobio je posmatrajući egipatske freske na kojima Anubis, bog svijeta mrtvih, vagom mjeri duše tek umrlih ljudi stavljajući perje na drugi tas kao tegove. Tako je doktor Dankan odlučio da provjeri da li tijelo još živog čovjeka na samrti ima istu težinu u momentu čim čovjek umre. Bolnički krevet pretvorio je u vrlo preciznu vagu i sa saradnicima počeo svoj eksperiment sa bolesnicima na samrti.

Uz uz saradnju kolega Dankan je 10. aprila 1901. izveo eksperiment na pet muškaraca i jednoj ženi koji su pred samu smrt bili potpuno nepokretni. I pokazalo se da je odmah po umiranju tijelo umrlih prosječno oko 21 gram lakše od težine dok su još bili ivi. Tijelo jednog od umrlih bilo je lakše za 21.3 grama.

Svoj rad Dankan je objavio aprila 1907. u časopisu American Medicine. Neki su progovarali da je do razlike u težini došlo zbog ispuštanja vazduha iz pluća, ali paktičnom provjerom doktora MakDugala i njegovih kolega pokazalo se da dubokim udisanjem i maksimalnim izdisajima na onom krevetu-vagi vaga nije pokazivala razliku težine, dakle je ona težina od oko **21 gram** težina ljudske duše.

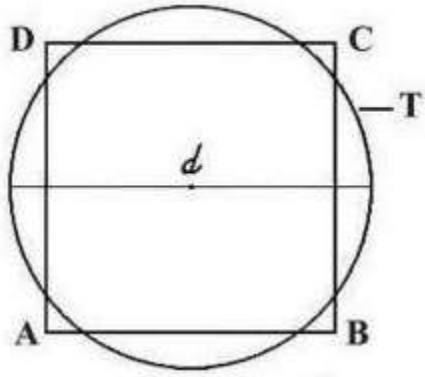

Da vidimo šta će nam kazati geometrija kruga **T** sa obimom 3.14159 cm (broj**Pi**). Prečnik tog kruga (**d**) je **1 cm**, površina 0.7853975 cm². Istu toliku površinu ima kvadrat **ABCDA**, a obim tog kvadrata je 3.544906205 cm.

Po jednom od kodova Velike piramide vrijeme može da se kodira u mjere dužine i obratno. Po tom kodu **1 dan** = **2.466586509 cm**. Obim kvadrata **ABCDA** je 3.544906205 cm. Koliko može tu da se kodira dana? Da vidimo:

3.544906205 : 2.466586509 = **1.43717084 dana**.

Po drugom Piramidinom kodu vrijeme može da se kodira i u mjerama volumena i to ide ovako: jedna kocka sa stranama dugim po **2.466586509 cm** ima volumen od **15.0068332 cm³** = **15.0068332 grama** = **1 dan**. Koliki se volumen može kodirati u **1.43717084 dana**? Evo:

1.43717084 x 15.0068332 = **21.56738307 grama**.

Prosječna težina duša onih ljudi bila je 21 gram, a kod jednog 21.3 grama. To bi moglo da znači da savršena težina ljudske duše od **21.56738307 grama** odgovara geometriji brojeva **1** i **3.14159**..., tj. najmanjem prirodnom broju **1** kao polaznoj jedinici i broju **Pi** kao beskonačnom iracionalnom broju, što je svojevrsni spoj ograničenog zemaljskog i beskonačnog nebeskog.

SUNCE IN I INDRA

"Ani ima u sanskritu oblik Ina (sunce), u Grčkoj, Egiptu i Palestini je On, ion, aon, anō, iun, oni, Ono, No i Unni." [1]

Sanskritsko INA znači JAK, MOĆAN, PONOSAN, RAZUZDAN, SLAVAN, GOSPODAR, SUNCE. [2]

U srpskom postoji riječ IN sa značenjem JEDAN, JEDINI, SAM, SAMAC:

"**În** (Vuk), ie., baltoslav., sveslav. i praslav. pridjev, 'danas sinonim: drugi, alius', u određenom vidu 'm. Prvobitno značenje bilo je isto koje i u *jedan* 'unus' < *jedbnz*, od kojega -ъпъsadrži ь kao štěpen prijevoja od i. Upor. *jedini*, *jedinajst* (ŽK)." [3]

IN znači JEDAN, JEDINI, SAM, SAMAC. Šta IN znači u svom najstarijem značenju? To je SUNCE, jer ono je uvijek SAMO na nebu, Sunce je SAMAC, sunce je IN. IN je sinonim riječi EN: sumersko EN znači RAST, PODIZANJE, VISOK, NAPREDAK [4]. Od ovog EN

izvedeno je sumersko ÊNU što znači GOSPODAR [5]. Velško EN u GEN daje značenje RAZUM; DUŠA; ŽIVOT [6]. Gaelik GIN znači SUŠTINA, BITAK, BIĆE, STVOR, OSOBA; STVARANJE, VRSTA, ROD [7]. Galsko EN znači JEDAN. [8]

Osnova IN sa značenjem SAM, SAMAC (SUNCE) nalazi se u srpskim riječima INOK, VINAC (ikavski), VINJAGA, VINO, VINTA.

Osnova IN nalazi se u nazivu INDIA. Sanskritsko IND znači MOĆAN [9]; sanskritsko DI znači SJAJ, SJAJNO [10]. Tako INDIA znači:

a) IN + DI - A > INDIA = SUNČEV SJAJ;
b) IND + IA > INDIA = SUNČEVA ZEMLJA, SUN-CA ZEMLJA (IA u keltskom starogaeliku značilo je OBLAST, PODRUČJE, ZEMLJA).

IN je u imenu vedskog boga INDRA. Indrino ime javlja se u tri oblika:

1. hetitsko INDARA [11],
2. sumersko INDURA [12],
3. vedsko INDRA [13]

IND + RA > INDRA

Sanskritsko IND znači MOĆAN, a sanskritsko RA je VATRA, TOPLOTA, LJUBAV, UŽITAK, DAVANJE, BLJESAK, SJAJ, ZLATO. [14]

Pogledajmo srpsko GODINA: GOD + IN-A. GOD u stablu drveta je KRUG ljetorasta, ali GOD kod Srba znači i VESELJE, SVETKOVINA, SLAVA. To je balto-slovenska sveslovenska i praslovenska riječ sa značenjem PRAZNIK, SVETKOVINA, SLAVA [15]. GODINA bukvalno znači SLAVA SUNCA (englesko GOD je BOG).

Sini, jarko, sa visine Sunce!

.....

[1] Samuel Fales Dunlap, The origin of the ancient names of countries, cities, individuals and gods; Cambridge: Metcalf and Company, 1856, p. 11.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 165.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 720.

[4] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy; Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 213.

[5] John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon; Leipzig, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1908, p. 376.

[6] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg); Caerfyrddin, 1832, p. 141.

[7] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 294.

[8] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[9] Monier Monier-Williams, Ib., p. 165.

[10] Ib., p. 480.

[11] Laurence Austine Waddell, The Phoenician Origin of Britons, Scots & Anglo-Saxons; London: Williams and Norgate, Ltd., 1924, p. 246.

[12] Ib.

[13] Ib.

[14] Monier Monier-Williams, Ib., p. 859.

[15] Petar Skok, Ib., str. 583.

VOLITE ZNANJE, PRIHVATAJTE ZNANJE,
ŠIRITE ZNANJE, JER JE U ZNANJU ISTINA,
U ISTINI BOG, U BOGU MIR!

AUTOR

Petko Nikolić Viduša rođen je na Viduši kod Kaknja na dan Sv. Petke 27. (14.) oktobra 1951. godine. Osnovnu školu pohađao je u Modrinju, opština Kakanj, i u Perinom Hanu kod Zenice, a srednju u Zenici. Studirao u Sarajevu. Kao prosvetni radnik radio u zeničkim osnovnim školama. Godine 1992. protjeran je iz Bosne od Srba muslimana, Srba rimokatolika i omrznut od Srba svetosavaca od 1993. godine živi u Kanadi.

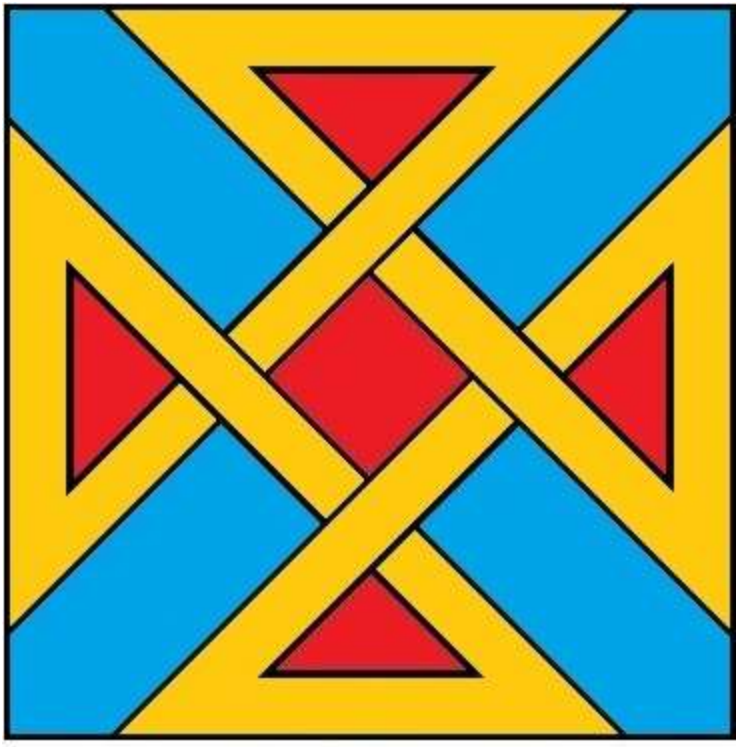

P·N·V· 2020·